

Mị U Danh Tử

Contents

Mị U Danh Tử	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	4
3. Chương 3	9
4. Chương 4	14
5. Chương 5	17
6. Chương 6	25
7. Chương 7	31
8. Chương 8	36
9. Chương 9	41
10. Chương 10	47
11. Chương 11	53
12. Chương 12	57
13. Chương 13	61
14. Chương 14	67
15. Chương 15	73
16. Chương 16: Phiên Ngoại	75

Mị U Danh Tử

Giới thiệu

Thể loại: Đam mỹ, Hiện đại, H văn, ngọt sủng, song tính, sản nhũ, sinh tử, 1×1, HE. Edit: MOEMột chuyện tình ngọt ngào

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/mi-u-danh-tu>

1. Chương 1

“Phòng trẻ con đã trang hoàng hảo, trần nhà là trời xanh mây trắng, tường là cây xanh hoa cỏ, thậm chí chúng ta có thể cùng đi chọn, anh mới vừa sơn lại ngựa gỗ dưới tầng hầm...”

Nguyễn Tân bị Tôn Nguyên Huy ôm vào trong ngực, vừa đi vừa nghe đối phương thao thao bất tuyệt.

Say sưa một chút, đã nghe qua người hút thuốc tắm rửa, thậm chí ôm ảnh chụp mẹ khóc đều có đều nghe thấy(câu này mình cũng không hiểu), nhưng chưa thấy qua trực tiếp mang theo người tham quan phòng trẻ con.

Nguyễn Tân mắt trợn trắng, hai đùi trắng nõn bị làm run lên, mềm như bông nằm trên người Tôn Nguyên Huy.

Huyệt khẩu chưa khép lại theo động tác lên cầu thang đè ép ma sát, đồ vật không ngừng nhỏ xuống phía dưới. Từ bắp đùi lướt qua, nháy mắt Nguyễn Tân cũng run lên theo, dưới chân vướng một cái, cả người ngã xuống.

Hai chân thon dài giao thiệp trên cầu thang, âm thanh Tôn Nguyên Huy đột nhiên im bật, đang bối rối chuẩn bị nâng người lại nhìn đến Nguyễn Tân giãy giụa muốn đứng dậy hai chân mở ra, khí quan chính giữa hiển nhiên không thuộc về nam nhân mở ra một miệng nhỏ phẩn nộn, lúc đóng lúc mở, run rẩy hộc ra một cổ chất lỏng trắng đục.

Tôn Nguyên Huy nuốt một ngụm nước bọt, nhanh chóng ôm người lên, ngón tay như có như không cọ qua giữa khe hở, ngoài miệng lại nói:

“Nói không chừng bảo bảo đã ở bên trong.....”

Nguyễn Tân ôm lấy cổ hắn ngoan ngoãn ừ một tiếng, tùy ý đối phương ôm chính mình trở về phòng ngủ.

Nhân lúc Tôn Nguyên Huy đi mở nước tắm, y từ trong ngăn kéo lấy ra một hộp thuốc, nuốt hai viên.

Muốn tôi một đại nam nhân sinh hài tử cho anh?

Nằm mơ đi!

Nguyễn Tân vào phòng tắm ôm bồn cầu hung hăng ói ra một phen, Tôn Nguyên Huy nghe tiếng vội vàng trở lại. Hắn không biết đây là tác dụng phụ của thuốc tránh thai, trên mặt nửa vui nửa lo, xoa lưng Nguyễn Tân:

“Vất vả bảo bối, chúng ta có một đứa sẽ không bao giờ sinh nữa.”

Nguyễn Tân lên tiếng, thân hình trần trụi dựa vào trên người Tôn Nguyên Huy, hô hấp phập phồng. Chờ y hoãn khí, giữa hai chân người phía sau lại dựng lên lều trại. Nguyễn Tân quay đầu lại, như vô tội nhìn hắn một cái, Tôn Nguyên Huy lập tức buông người ra, hoảng không nhìn đường chạy ra phòng tắm.

Dự luật hôn nhân đồng tính đã thực hiện gần trăm năm, hiện tại đừng nói kỹ thuật mang thai hộ, song tính mang thai cũng không thành vấn đề. Tôn Nguyên Huy cùng Nguyễn Tân kết hôn ba năm thử nghiệm ba năm, thử đến nhị lão(hai người ba mẹ) đều chờ không kịp khuyên Tôn Nguyên Huy cho người mang thai hộ.

Tuy nói Tôn Nguyên Huy người này trung hậu thành thật, ở trên giường cũng không có gì đa dạng, nhưng chuyện hoài thương lại ngoài ý muốn cố chấp bá đạo, nhận thức chỉ muốn làm Nguyễn Tân tự mình sinh một đứa.

Nguyễn Tân bị gia tộc cho là quái vật song tính lấy làm hôn nhân chính trị, tự biết ở cái nhà này không có quyền lợi, cũng từ đó giãy vò lên Tôn Nguyên Huy.

Anh mang áo mưa của anh, tôi uống thuốc tránh thai của tôi. Xem ai thắng ai.

Nhưng mỗi lần chỉ tới một phát thật sự là không đủ ăn a. Nguyễn Tân buồn bực ở trên giường trở mình, hai chân mở rộng đá Tôn Nguyên Huy tới mép giường.

Tư thế dễ chịu, trong mộng lại luôn không an ổn. Bị gia hỏa của Tôn Nguyên Huy đâm qua một lần, luôn cảm thấy trong chỗ sâu còn sót lại chút đồ vật rỉ ra. Nguyễn Tân động thân thể muốn xoắn chặt hạ thân, chân lại giống như không động đậy.

Ổ chần ảm áp dễ chịu như có một cổ gió lạnh chui vào, đánh vào huyết khẩu làm người ngứa từng trăn. Cuộn lên ngón chân bắt lấy chần, huyết khẩu bị một vật ướt hoạt đỉnh nhập nháy mắt lại đột nhiên mở ra.

Đồ vật kia thật giống như nhận thức chính xác điểm mẫn cảm y, không ngừng liếm láp, ngay cả tiểu đậu đậu cũng không buông tha, mút một ngụm không đủ còn muốn cả hàm chậm rãi ma sát.

Hàm..... Ngô, mộng xuân này không khỏi cũng quá kích thích.

Tôn Nguyên Huy chỉ biết làm bừa làm sao lại biết động tác nhu tình như nước? Nguyễn Tân một trận sung sướng, chẳng sợ ở trong mộng cũng không quên vắn vẹo thân mình không ngừng đem huyết nhi đưa đến bên miệng người nọ.

Râu cứng rắn phát đâm vào bắp đùi làm y nhịn không được muốn khép lại hai chân, nhưng y ở trong mộng như thế nào đều làm không được, chỉ có thể tùy ý người nọ càng thăm dò càng sâu, càng động càng mạnh mẽ.

Khoái cảm không ngừng ở trong cơ thể tích lũy, tiểu đậu mẫn cảm bị nhẹ nhàng xoa nắn, Nguyễn Tân sướng đến cơ hồ muốn thét chói tai. Khoái cảm xa lạ không ngừng ở trong cơ thể len lỏi, một dòng nước xiết tuôn xuống dưới thân.

Nguyễn Tân đột nhiên tránh thoát trối buộc một chân đá vào cái gì, cảm giác mất trọng lượng làm y mở hai mắt, sau đó trơ mắt nhìn một vệt nước nhỏ từ giữa hai chân phun ra, trong không khí vẽ ra một đường cong sau đó vẩy vào trên giường.

Nguyễn Tân đột nhiên đỏ mặt, y, y thế nhưng dựa mộng xuân liền..... Liền.....

Không biết làm sao Nguyễn Tân một phen chụp bả vai Tôn Nguyên Huy, kêu đối phương lên cùng nhau đổi khăn trải giường.

Tôn Nguyên Huy bị gọi đứng lên cũng không lời oán giận, còn ôn nhu trấn an Nguyễn Tân hai câu. Nguyễn Tân được hấn an ủi xấu hổ vô cùng, chỉ nhìn chăm chăm động tác trên tay mình, đầu cũng không dám ngẩng lên, vì vậy cũng bỏ lỡ trong bóng tối, trên mặt Tôn Nguyên Huy là tươi cười thoả mãn.

2. Chương 2

Sau khi Nguyễn Tân thụ thai(anh nghĩ em có thai ~), Tôn Nguyên Huy luôn đặc biệt cẩn thận chiều cố y, tuy nói miệng nhỏ phía dưới còn không có ăn sạch sẽ liền bắt đầu nôn nghén có điểm không hợp lẽ thường, nhưng kiến thức, kinh nghiệm Tôn Nguyên Huy có hạn cũng không hiểu biết về song tính sinh con, đương nhiên để bảo bồi(baby~) tự tới.

Thậm chí hội nghị đều đổi thành họp video. Mỗi ngày ở nhà bồi Nguyễn Tân, sợ y có nửa điểm sơ xuất.

Hắn là yên tâm, nhưng khổ Nguyễn Tân.

Nguyễn Tân tự nhận là nhiều thêm một cái khí quan thì không có công hiệu khác, hiện tại tọa hoà bất loạn* ngồi ở phòng mình.

(*ngồi mà trong lòng vẫn không loạn)

Nguyễn Tân vất vả không nói nổi, đành phải dựa vào ý niệm nhân sinh: “Người không cho ta hảo người cũng đừng nghĩ hảo”, càng ngày càng gây sức ép Tôn Nguyên Huy.

Tôn Nguyên Huy nấu cơm, y từ phía sau ôm hấn, tay thăm tiến vào tạp dề. Đầu ngón tay lưu luyến trên cự vật ngủ say, từ dần dần(trúng~) mát xa đến cán, ngón tay lạnh lạnh mơn trớn gân xanh, sau đó thăm dò lên lỗ nhỏ, một bên nghe Tôn Nguyên Huy thở dốc, một bên cùng hấn thương lượng quần áo bảo bảo.

Tôn Nguyên Huy tắm rửa, nước mới vừa dùng, y liền quần khăn tắm đi vào, vải giữa ngực bị y nhẹ nhàng kéo ra, một đôi tiểu bạch thỏ(ngực ẻm~) nhảy ra run hai cái. Núm vú bị hấn chơi vừa hồng vừa sưng, y lại như không thấy được dùng đầu ngón tay khảy khảy. Lúc Tôn Nguyên Huy dính cự vật đi tới y thay đổi bản chất dâm đẳng, hướng về phía gương cười đến ngọt ngào:

“Nhỏ như vậy, bảo bảo về sau có thể không đủ hay không a?”

Sau đó ngượng ngùng đuổi người ra khỏi phòng tắm.

Cuối cùng tâm tư chơi đùa y nổi lên, ngay cả khi Tôn Nguyên Huy hợp video đều không buông tha.

Nhìn Tôn Nguyên Huy ngồi nghiêm trang đối diện, y hướng về phía đối phương cười ngọt ngào, ngón chân vén lên quần tây đối phương, cọ qua một đoạn cẳng chân ấm áp, linh hoạt xoa nắn một vật căng phồng.

“Tôn tổng, ngài muốn nghỉ ngơi một chút hay không?”

Hiện ra một tên mặt xấu mặt thật muốn hù chết người a.

Nguyễn Tân nghe xong lời này đang đắc ý đầu, đột nhiên cảm giác được giữa ngón chân bị đầu lưỡi ẩm áp nhẹ nhàng đảo qua, y còn chưa kịp khiếp sợ, liền thấy hân đông máu tính đi đến bên người, một bàn tay chống lưng ghế, nhìn xuống y thấp giọng:

“Nguyễn Nguyễn, em vĩnh viễn không biết, em có bao nhiêu quan trọng.”

Chính mình ở trong lòng Tôn Nguyên Huy có bao nhiêu quan trọng Nguyễn Tân xác thật không biết, nhưng Tôn Nguyên Huy yêu y có bao nhiêu sâu y lại nhận thức rõ ràng.

“Không... Từ bỏ.....”

Nguyễn Tân bắt được cánh tay Tôn Nguyên Huy, tây trang sang trọng ở trong tay y chà đạp nhấn thành một đoàn.

“Em câu dẫn anh không phải ý tứ này sao?”

Tôn Nguyên Huy lại về phía trước hung hăng đỉnh động, cung khẩu nhắm chặt bị khai phá, gắt gao mút đầu nắm xâm nhập, dục cự còn nghênh lại đẩy đi ra ngoài.

Đỡ lưng ghế, bị cởi chỉ còn một áo sơ mi trắng treo giữa hai tay. Thanh niên run rẩy một chút, cắn chặt môi nhưng vẫn tiết ra một chuỗi rên rỉ làm người suy nghĩ.

“Dừng... Dừng đi vào... Bảo bảo.....”

Tôn Nguyên Huy ôm thanh niên lên, làm y toàn bộ dựa ở trên người mình.

“Bảo bảo?”

Tôn Nguyên Huy ở nơi Nguyễn Tân không nhìn thấy lộ ra một tươi cười khó đoán.

Tây trang lạnh lẽo dán sau thắt lưng, Nguyễn Tân bị lạnh giật mình, đối phương mặc quần áo hoàn hảo ở trên người làm y không thoải mái dựng thẳng vòng eo, thẳng đến Tôn Nguyên Huy nhéo cằm y hôn lên đôi môi.

“Ba ba tới.” (anh nói với baby trong bụng ý~)

“Ngô!!!”

Nguyễn Tân đột nhiên giãy giụa, vật cứng đỉnh tiến tử cung đầu đá lung tung, đảo qua cung khẩu một vòng, nghiền ép vách trong yếu ớt không ngừng xông lên.

Nguyễn Tân bị hôn môi vô pháp hô hấp, khoái cảm hít thở không thông đưa y không ngừng lên đến tận trời, thoát lực xuống dưới lại bị Tôn Nguyên Huy một phen vớt lên.

Nước mắt vô thức trào ra, rữ ở khóe mắt càng thêm đầm đìa đáng yêu:

“Nguyên Huy... Nguyên Huy em chịu không nổi... Cầu anh.....”

“Cái gì?”

Tôn Nguyên Huy ngừng lại, ôm Nguyễn Tân vào trong ngực, hẩn nhìn trên mặt Nguyễn Tân đan xen nước mắt, nhịn không được vươn đầu lưỡi dọc theo quỹ đạo liếm khóe mắt.

“Nguyên lai Nguyễn Nguyễn là ngọt”.

Côn thịt căng cứng làm đau đến phát ngứa, vừa tiến vừa đảo không biết thỏa mãn tiếp tục phun ra nuốt vào, rõ ràng là ở kêu gào càng hung mãnh xâm phạm.

“Cầu anh, đừng xuống dưới.....”

Nguyễn Tân thét chói tai không ngừng đánh ngực Tôn Nguyên Huy, đối phương lại không chút để ý tiếp tục hướng vào phía trong thẳng tiến. Tròng đạo co rút phảng phất đối hẩn có lực hấp dẫn trí mạng, càng nhìn Nguyễn Tân vừa khóc vừa kêu càng muốn khi dễ y hung ác hơn.

“Muốn... Sắp hỏng rồi.....”

“Như thế nào, rõ ràng cần chặt như vậy.”

“Không! A! A..... Không...”

Thời điểm Nguyễn Tân tỉnh lại nằm trên sofa ở thư phòng, trên người đắp áo khoác Tôn Nguyên Huy bị mình cào nhẵn, mà chủ nhân áo khoác đang ngồi cách đó không xa, áo mũ chỉnh tề tiếp tục hội nghị qua video.

Nhìn y tỉnh, Tôn Nguyên Huy xoay người, tùy tiện xé hồng quần Nguyễn Tân, bại lộ ra trước mặt hắn.

Cự vật không lâu trước đây vừa mới làm chân y khép không được an tĩnh ngủ đông bên trong quần lót màu đen.

“Bà xã tôi ngủ bên cạnh, nói nhỏ thôi.”

Nguyễn Tân nghi hoặc nhìn về phía hắn, thẳng đến tay Tôn Nguyên Huy giống như vuốt điều khiển từ xa nào đó ẩn hai cái, y mới hiểu chân khép không được không phải ảo giác, là thân thể thật sự còn ngậm đồ vật.

“Anh.....”

“Chờ một lát.”

Tôn Nguyên Huy tháo tai nghe đi tới, ngón tay mơn trớn thân thể run lên. Cuối cùng dừng lại giữa hai chân y liên tiếp đẩy đẩy món tiểu đồ chơi.

“Ồ trong ngăn kéo của em tìm được.”

Hắn cúi người hôn khoeo mắt Nguyễn Tân, sau đó cười đến vẻ mặt xán lạn.

“Là đạo cụ dùng để ngăn tinh dịch chảy ra sao?”

Nguyễn Tân đang muốn há miệng phản bác, dừng đạo đột nhiên nhảy lên, ba bốn đồ vật cùng một chỗ, vừa mở miệng là rên rỉ không thành lời.

“Nguyễn Nguyễn như thế nào ngoan như vậy.”

Tôn Nguyên Huy đứng dậy một phen xoa nhẹ tóc y vuốt mồ hôi xoay người đi, đột nhiên như nhớ tới cái gì quay đầu lại, chỉ chỉ máy tính mình nhỏ giọng nói:

“Đừng cho bọn họ nghe được a.”

Nói xong hấn lộ ra tươi cười, hàm hậu đến Nguyễn Tân cũng không biết hấn là thật khờ hay là giả ngu.

Chờ đến khi Tôn Nguyên Huy họp video kết thúc, Nguyễn Tân đã nằm liệt trên sofa mềm thành một dòng nước.

Quý mới biết y đã trải qua bao nhiêu lần cao trào, không ngừng từ thân thể phân bố ra chất lỏng cọ rửa tinh dịch Tôn Nguyên Huy lưu lại, cứ việc y xoắn chặt hai chân, nhưng chất lỏng dính nhớp vẫn theo bắp đùi chảy ra, lướt qua đùi bị y cọ đến đỏ bừng, ở trên sofa nhỏ xuống một mảng loang lổ, ướt át như tấm bản đồ.

Tôn Nguyên Huy nhìn Nguyễn Tân sắp cắn nát môi dưới, thương tiếc ôm người vào ngực, an ủi tiều đáng thương trong lòng thút tha thút thít nước nỡ, xin lỗi nói:

“Thực xin lỗi, anh không biết mấy thứ này cư nhiên tra tấn người như vậy.”

Nói, hấn đưa tay thảo vào phía trước hai chân Nguyễn Tân, xoa nắn:

“Nguyễn Nguyễn, em giận anh sao?”

Nguyễn Tân nắm cổ áo hấn lắc lắc đầu, mặt nhỏ đầy nước mắt nhăn thành một đoàn.

“Lấy... Ngô... Lấy ra.....”

“Chậm... Chậm ...”

“Hảo.”

Tôn Nguyên Huy hôn gương mặt y, không đợi người nói xong liền một tay đem mấy món đồ chơi trong huyệt Nguyễn Tân đồng loạt lấy ra!

Giọng Nguyễn Tân đột nhiên thay đổi, eo căng chặt cong thành vòng cung, một đạo cột nước theo món đồ chơi mãnh liệt phun trên tay.

Sau triều phun, thân thể không tự chủ co rút, Nguyễn Tân gắt gao bắt lấy quần áo Tôn Nguyên Huy, toàn bộ thân mình đều xấu hổ thành hồng nhạt mê người.

Cố tình Tôn Nguyên Huy còn không chịu buông tha y, bày ra ngón tay thon dài bị dâm thủy Nguyễn Tân

làm ướt như thoa kem dưỡng da, thậm chí còn hàm chứa ý cười khen y:

“Nguyễn Nguyễn của chúng ta cũng thật lợi hại.”

Vệt nước từ đầu ngón tay nhỏ giọt rơi xuống mặt Nguyễn Tân, y theo bản năng nhắm hai mắt lại.

Thật sự —— rất mẹ nó then.

3. Chương 3

Tôn Nguyên Huy so với Nguyễn Tân lớn hơn gần mười tuổi.

Một người so với mình lớn gần mười tuổi, sự nghiệp thành công có ý gì?

Tư thế trên giường cùng bánh nướng áp chảo không sai biệt lắm, không phải chính diện là phản diện, cười ngửa toàn dựa vào tự mình động.

Tần suất lăn giường nghiêm khắc dựa theo mỗi lần sử dụng que thử thai, chu kỳ ba tuần một lần, một lần rớt đầy.

Nếu nói hắn không tốt, hắn lại xác thật giống sủng nhi tử sủng Nguyễn Tân.

Nguyễn Tân nhìn Tôn Nguyên Huy tươi cười sủng nịch, duỗi tay ôm cổ hắn, đỉnh một đôi thỏ con(ngực ềm~) trước mặt Tôn Nguyên Huy, như có như không cọ qua môi đối phương. Nguyễn Tân hơi cúi đầu là có thể nhìn tai Tôn Nguyên Huy đỏ bừng.

Hắn cư nhiên cũng sẽ then thùng?

Nguyễn Tân đem mặt đỏ bừng vùi vào hõm vai Tôn Nguyên Huy, vì phát hiện thú vị nhỏ giọng nở nụ cười.

“Cười cái gì?”

Tay Tôn Nguyên Huy từ eo Nguyễn Tân hướng trượt xuống. Nguyễn Tân cả người run lên, thân thể dần đến căng chặt.

Tay vừa mới bị đâm thủy y thủy thấm một lần lại còn di chuyển xuống phía dưới, mông trắng nõn bị vuốt ve.

“Ba” một tiếng, tràn ra thịt đùi, bên tai như có thể nghe thấy âm thanh bọt nước vẩy ra.

“Ngứa...”

Vừa dứt lời, giọng Nguyễn Tân run một tiếng, sau đó cắn chặt môi dưới, đầu vú bị ngậm lấy, răng cọ xát ngậm tiều cầu* đỏ tươi. Tôn Nguyên Huy nâng mắt lên, dưới cái nhìn chăm chú của Nguyễn Tân ngậm tiều bạch thổ kéo ra áo sơ mi, kéo thành một đồi núi nhỏ.

(*vật nhỏ tròn như quả cầu aka vếu bé thụ~)

Cảm giác ngứa từ đầu vú lan tràn, khoái cảm theo đầu ngón tay Tôn Nguyên Huy du đãng khắp nơi, như điện lưu lút qua, kích đến Nguyễn Tân từng đợt rung mình, cuối cùng tích lại ở hậu huyệt.

“Nguyên lai Nguyễn Nguyễn nơi này cũng sẽ ướt?”

“Tôn Nguyên Huy.....”

Nguyễn Tân ôm chặt cổ hần, giọng khàn khàn hàm hồ dán lỗ tai Tôn Nguyên Huy chui vào đáy lòng, phảng phất bị ấu miêu(mèo con~) nhẹ nhàng cào một chút.

“Àn?”

Ngón tay Tôn Nguyên Huy thăm dò huyệt khẩu, nếp gấp ướt át theo lay động người nhẹ nhàng cào một chút.

“Này cũng coi như là lễ thượng vãng lai đi.” (có qua có lại~)

Thanh âm quá hàm hồ, thậm chí không đủ để Nguyễn Tân đem lực chú ý từ kêu gào không ngừng co rút lại hậu huyệt.

“Cái gì?”

“Nguyễn Nguyễn, trong thân thể cư nhiên cất giấu nhiều kho báu như vậy.”

Ngón tay để ở huyệt khẩu nháp qua chất lỏng trắng đục ở đáy chậu, ở huyệt khẩu trượt một vòng, chậm rãi tiến vào thân thể Nguyễn Tân. Bên trong chặt chẽ lại nóng bỏng, ngón tay thâm nhập một tấc là có thể cảm giác được thân thể rung động.

“Anh... Anh...”

Nguyễn Tân đỏ mặt nhìn về phía Tôn Nguyên Huy, lời còn chưa nói xong lại bị Tôn Nguyên Huy hôn lên. Thân thể thường xuyên cao trào kích thích mềm nhũn, mặt sau chưa bao giờ bị khai phá lại vì Tôn Nguyên Huy xâm nhập mà hưng phấn, gắt gao quần lấy ngón tay, mấp máy như mời gọi, mót vào càng sâu.

“Cấn đến hảo chặt a.”

Ngón tay Tôn Nguyên Huy ở bên trong cong một chút, đối phương vì khẩn trương hoặc là hưng phấn mà đôi môi nhắm chặt hơi hơi mở ra một khe hở. Đầu lưỡi linh hoạt cạy ra bên trong, ngón tay không ngừng tìm kiếm, Nguyễn Tân vô lực, mặc đối phương xâm thành chiếm đất.

Ngón tay ở vách tường mềm mại tìm kiếm một vòng, cuối cùng dừng lại nơi hơi nhô lên, chẳng qua là đầu ngón tay ở mặt trên lộn một vòng, người trong lòng ngực liền run rẩy lên, ngón tay bắt lấy cánh tay hắn càng thêm dùng sức, cách áo sơ mi đều có thể cảm giác được bên trong bị cào ra vết đỏ.

“Nguyễn Nguyễn, em cào đau anh a.”

Ngón tay trườn sát huyết khẩu hung hăng đỉnh nhập, lặp lại khiêu khích điểm mẫn cảm, kích đến vách trong gắt gao co rút lại một chút.

“Nhẹ... Điểm nhẹ.....”

Tôn Nguyên Huy hôn qua đôi mắt Nguyễn Tân, nhẹ nhàng nhấp đi một giọt nước mắt nóng trào ra. Hắn đem ngón tay ôn nhu rút ra, tham nhập, vuốt ve điểm mẫn cảm của Nguyễn Tân, sau đó hung hăng đỉnh lên!

“Ngô!!!”

Nguyễn Tân rên rỉ bị phong bế ở môi người khác, nước mắt theo khóe mắt chảy xuống, hai mắt bị nước bao trùm, giữa mơ hồ, Nguyễn Tân giống như thấy được nụ cười trên mặt Tôn Nguyên Huy.

“Hừ hài tử phải chịu xử phạt, Nguyễn Nguyễn.”

Hai ngón tay xâm nhập hậu huyết càng thêm hung ác chọc điểm mẫn cảm, tiểu dương vật đáng yêu thẳng tắp đứng trước người, để trên thất lưng Tôn Nguyên Huy, bị kim loại lạnh lẽo kích đến run rẩy không ngừng.

Tiếng nước đâm vào rút ra càng thêm nhanh chóng, liên tiếp kêu sợ hãi ngừng lại hô hấp hung hăng ngăn chặn, râm rì tiết ra một trận than nhẹ không thể trốn, nháy mắt sắp đạt tới cao trào, Tôn Nguyên Huy đột nhiên ngừng lại.

“Nguyên Huy...”

Nguyễn Tân khó hiểu quay đầu, lại nhìn ngón tay thắm một tầng thủy quang đậm mĩ chậm rãi từ chính hậu huyệt mình rút ra, ấn kẽ móng một đường hướng về phía trước, điểm lên làn da y bóng loáng vẽ ra một đạo vết nước ái muội.

Sau eo mẫn cảm bị xẹt qua, Nguyễn Tân cả người run lên, hạ thân hai tiểu huyệt hư không như miệng nhỏ tham lam mở ra.

“Đừng đối với em như vậy...”

Tôn Nguyên Huy đứng lên, hần thông thả ung dung rút đi quần áo trên người, Nguyễn Tân đỡ tay vịn sofa ngồi dậy một chút lại bị đè ép lên. Hai thân thể lửa nóng dính sát vào nhau, dục vọng Tôn Nguyên Huy hung mãnh dính sát vào kẽ móng Nguyễn Tân, cọ qua hoa môi, hơi đỉnh liền đụng phải tiểu đậu đậu phía trước.

Người dưới thân theo động tác hần cả người run lên, khe khẽ hoa huyệt dán cự vật nóng bỏng tiết ra một cổ chất lỏng trơn trượt, theo phân thân nhẹ nhàng đỉnh lộng phân bố ra càng ngày càng nhiều chất lỏng.

Tôn Nguyên Huy nằm trên người Nguyễn Tân khẽ cười một tiếng, vươn cánh tay ấn Nguyễn Tân trên sofa trở về. Thân thể Nguyễn Tân nhất thời mất đi chống đỡ, cả người mềm xuống, chỉ có móng còn cao nhếch lên, bị Tôn Nguyên Huy nắm trong tay tùy ý vuốt ve thành đủ loại hình dạng.

Côn thịt cực đại cọ qua âm đế cùng dương vật Nguyễn Tân, Tôn Nguyên Huy duỗi tay đem hai căn dục vọng lộng cùng nhau, đẩy hông về phía trước hung hăng va chạm, trứng đánh vào đùi Nguyễn Tân lầy lội, phụt một tiếng càng nhiều chất lỏng bắn đến hạ thể y.

Nguyễn Tân cắn chặt sofa dưới thân, y chưa từng thấy qua Tôn Nguyên Huy như vậy.

“Anh...”

Ngập ngừng như thế nào cũng không thể đem dục vọng thấy thẹn nói ra. Trực giác y hôm nay Tôn Nguyên Huy cùng bình thường bất đồng, nhưng đại não rối loạn thành một đoàn đã không thể phân biệt được.

Tiểu nhục bông đằm trước bị xoa nắn, đầu ngón tay xẹt qua lỗ nhỏ, y run rẩy nghĩ muốn phóng thích, nháy mắt lại bị ngón tay hung hăng đè lại, mà căn lửa nóng của tôn nguyên huy lại ở lúc y thất thần đỉnh vào thân thể y.

“Hừ ừ...”

Nguyễn Tân ngẩng cổ, hôn môi tinh mịn dọc theo xương sống một đường xuống phía dưới, lực độ mềm nhẹ hoàn toàn không giống hạ thân đỉnh động hung mãnh.

“Nguyễn Nguyễn, em là của anh.”

Tôn Nguyên Huy một phen đè lại bả vai Nguyễn Tân, dù Nguyễn Tân khóc thút thít xin tha không ngừng vẫn đỉnh khai chỗ sâu trong thịt non, mở đường thúc vào vách tường, đem cự long một lần lại một lần đưa vào càng sâu.

Nguyễn Tân chỉ có thể đặt đầu trên sô pha, một bàn tay hung hăng nắm sô pha dưới thân, một bàn tay ấn cánh tay Tôn Nguyên Huy, theo hấn cùng nhau vuốt ve dọc vụng chính mình. Đối phương đỉnh lộng phát ra âm thanh tê nhuyễn(tinh tế, mềm mại~), phảng phất như một con thiên nga trắng bị ghim trong dọc vụng.

“Từ bỏ... Nguyên Huy... Muốn... Sắp hỏng rồi.....”

Nhiều mặt kích thích cơ hồ làm Nguyễn Tân mất đi năng lực hô hấp, tiếng rên rỉ bị đánh tan.

Khoái cảm che trời lấp đất dưng mãnh vào đầu, hậu huyết gắt gao bọc hành thân theo mỗi lần đại khai đỉnh lộng co rút lại. Gân xanh cọ qua mềm thịt kích thích vách tường mẫn cảm. Hoa huyết khê nhếch bị hai trứng đâm trúng co rút lại, tí tách phân bố ra từng luồng chất lỏng, theo lông mao thừa thốt tích đến trên tay tôn nguyên huy.

“Nguyễn Nguyễn nước thật nhiều a.”

Luôn luôn bình tĩnh tự giữ âm thanh bị thở dốc thô nặng xỏ xuyên qua, Tôn Nguyên Huy ở bên tai Nguyễn Tân, dùng đầu lưỡi câu vành tai y đỏ bừng.

“Hảo muốn ném thử.”

Gậy thịt trong cơ thể như bành trướng vài phần, kích cỡ làm người hỏng mất rồi cuộc đánh tan Nguyễn Tân. Y đột nhiên giãy giụa, rên rỉ nhỏ vụn bị dương vật trong thân thể nghiền áp phá thành mảnh nhỏ, theo bản năng thoát đi như chọc giận người trên người.

Hấn một ngụm cắn cổ Nguyễn Tân, đỉnh động kịch liệt làm y lại phát không ra tiếng, chỉ có thể há to miệng hung hăng nắm chặt tay Tôn Nguyên Huy, thẳng đến một tiếng rên truyền đến bên tai.

Nguyễn Tân bị hung hăng đỉnh về phía trước, mông mất đi chống đỡ duy nhất vô lực ngã trên sô pha. Thân mình tuyết trắng khảm giữa sô pha màu đen, thỉnh thoảng run rẩy một chút.

“Nguyễn Nguyễn, em biết em hiện tại gợi cảm sao?”

4. Chương 4

“Nguyễn Huy, em không được.....”

Nguyễn Tân ôm cổ Tôn Nguyễn Huy đem thân thể của mình dính sát vào trên người đối phương, như làm nũng để Tôn Nguyễn Huy ôm y lên.

Tôn Nguyễn Huy trước kia rất ít cự tuyệt Nguyễn Tân thỉnh cầu, Nguyễn Tân cũng chưa bao giờ sẽ bỏ qua bất luận cơ hội gì một cái cây sủng làm ầm ĩ.

Y ở trước mặt Tôn Nguyễn Huy ngoan ngoãn lại hiểu chuyện, trên thực tế lại luôn là bằng mặt không bằng lòng, cứ việc kỳ thật Tôn Nguyễn Huy đối y ngoan ngoãn phục tùng, chỉ ở phương diện hài tử có một chút đòi hỏi không hợp lý.

Nguyễn Tân mở hộp thuốc, do dự hai giây vẫn là nhét thuốc tránh thai vào miệng.

“Muốn ăn một chút gì sao?”

Tôn Nguyễn Huy bưng một khay thức ăn vào phòng ngủ, chỉ có một chén cháo cùng mấy món ăn sáng.

Trên mặt rải một khối đường, ngọt tư tư ném một ngum liền biết không là người có tay nghề làm.

Tôn Nguyễn Huy lên giường ôm người vào trong ngực, ngón tay cố ý vô tình mà vuốt ve bụng nhỏ Nguyễn Tân bằng phẳng.

“Đồ vật anh ăn ngon sao?”

Âm thanh bên tai trầm thấp nháy mắt làm Nguyễn Tân tê rần nửa người. Y chân tay luống cuống bụng bát, xuyên qua khe hở nhìn tay Tôn Nguyễn Huy chậm rãi tìm kiếm dưới bụng y, suy nghĩ dần dần hướng về nơi không thể miêu tả.

“Hôm nay... Hôm nay... Bắn vào rất nhiều... Không... Không cần...”

Bát không lập tức đưa đến trước mặt Tôn Nguyễn Huy, đựng phải chóp mũi cao thẳng của hắn.

“Anh đang hỏi em anh nấu cháo em còn muốn sao? Nghĩ đến đi đâu vậy tiểu lưu manh?”

Tôn Nguyên Huy đặt khay thức ăn xuống giường, đem đề tài xảo diệu chuyển dời đến tay nghề hần. Nam nhân quay lưng lại hướng Nguyễn Tân đột nhiên mở miệng nói:

“Anh luôn muốn làm thêm mấy thứ mới có thể buộc em lại không phải sao?”

Nguyễn Tân rung động, chờ đến thời điểm Tôn Nguyên Huy quay đầu lại, hần đã cúi đầu ngoan ngoãn ngồi ở trên giường, lung tung che mặt, chỉ có tai đỏ bừng bại lộ bên ngoài.

Niết vành tai nóng lên ở trong tay, một tay khác người nọ từ vạt áo sơ mi dò xét đi vào, Tôn Nguyên Huy cúi đầu ở trên môi Nguyễn Tân điểm (hôn~)một chút.

“Thật sự rất nhiều sao?”

Nguyễn Tân còn đắm chìm trong bầu không khí làm người không thể hiểu được mặt đỏ tim đập, thậm chí không ngăn cản tay kia câu lấy lưng quần thăm dò xuống.

“Ân.”

“Là anh không tốt, rửa sạch thực khó khăn đi?”

Đầu lưỡi Tôn Nguyên Huy cọ qua khuôn mặt Nguyễn Tân thiêu cháy, một ngụm cắn vành tai đỏ tươi.

“Phải... Không, không phải...”

Nguyễn Tân bị Tôn Nguyên Huy áp không ngừng ngửa ra sau, cuối cùng không thể không chống tay phía sau bảo trì thân thể cân bằng.

“Còn tốt.”

“Còn tốt như thế nào?”

Tay Tôn Nguyên Huy tay chậm rãi cởi quần ngủ Nguyễn Tân xuống phía dưới.

“Bên trong Nguyễn Nguyễn chặt như vậy, muốn đi vào đều khó khăn như vậy, hơn nữa lại là cùng em giống nhau là quỷ tham ăn, một khi cắn liền không buông, mỗi lần anh muốn rời khỏi.....”

Một cái gối đầu dán trên mặt Tôn Nguyên Huy đánh gãy lời kể tiếp hần nói, mà bởi vì động tác này nên Nguyễn Tân hoàn toàn nằm trên trên giường.

Hai chân y mở lớn, quần ngủ đã sớm không cánh mà bay, chỉ có một cái quần lót treo ở mắt cá chân. Tôn Nguyên Huy nâng lên hai chân y, tinh tế hôn một đường đến đùi run rẩy. Hoa huyết miễn cưỡng bị hắn ôn nhu kích thích nhẹ nhàng co rút lại một chút, cuối cùng chịu không nổi đối phương nhìn chăm chú, không tự chủ phân bổ ra chất lỏng trong suốt đem huyết khẩu thấm một tầng hồng nhạt mê người.

“Anh kiểm tra một chút.”

“Không không không... Không cần, em thật sự rửa sạch sạch sẽ.....”

“Chính là nơi này còn.”

Ngón tay Tôn Nguyên Huy đảo qua huyết khẩu, chất lỏng nhấp ở đầu ngón tay, hắn đem ngón tay bày ra trước mắt Nguyễn Tân. Hai ngón tay hơi chà xát một chút, chất lỏng trong suốt ở giữa hai đầu ngón tay nhanh chóng kéo ra một sợi dây nhỏ, sau đó Nguyễn Tân còn chưa kịp đỏ mặt đã nhanh chóng biến mất.

Nguyễn Tân mở tay Tôn Nguyên Huy ra, kéo một cái gối đầu để trên mặt, Tôn Nguyên Huy lại như không nghĩ buông tha kéo y lên.

“Nguyễn Nguyễn, em muốn học tự mình rửa sạch như thế nào.”

Biểu tình đứng đắn nghiêm túc thậm chí cực kỳ giống biểu tình lúc Tôn Nguyên Huy mà Nguyễn Tân lần đầu tiên ở trường học nhìn thấy hắn làm nhà xí nghiệp xuất sắc trở lại trường học cũ diễn thuyết.

Tay Tôn Nguyên Huy chặt chẽ cố định thất lưng Nguyễn Tân. Nguyễn Tân mở hai chân, sau đó trở mặt nhìn nam nhân kia vươn đầu lưỡi đảo qua âm đế, khiêu khích viên đậu đỏ như tiểu ngoạn ý(chơi đùa~), thời điểm bị đùa bốn đỏ tươi như ấn ký nhẹ nhàng cắn một ngụm.

Cùng lúc đó, hai ngón tay cũng xoa nắn hai mảnh cánh hoa, nguyên bản cánh hoa khô ráo bị ấn không ngừng phân bổ chất lỏng, chỏm hoa bị dính ướt, đầu lưỡi cũng di chuyển xuống.

Đầu Tôn Nguyên Huy ngăn tầm mắt Nguyễn Tân, cảm giác xấu hổ không những không chậm lại, hạ thân ngược lại càng thêm miễn cưỡng.

Tiếng nước dày đặc không ngừng truyền đến, xúc cảm ấm áp ở hạ thân khắp nơi du dương, ngay cả cảm giác cầm râu chọc trên đùi đều hết sức rõ ràng. Nguyên bản tay bắt lấy đầu gối ôm trên cổ Tôn Nguyên Huy, bắt lấy tóc của hắn nhẹ nhàng kéo ra ngoài.

Ngón tay thon dài ở hoa huyết tinh tế tìm kiếm một vòng, muốn thăm điểm miễn cưỡng nháy mắt lại rút ra, đùi run hai cái. Nguyễn Tân mở hai mắt mê mang khó hiểu nhìn về phía Tôn Nguyên Huy, hắn lại xoa chóp mũi y một chút, nói:

“Nguyễn Nguyễn rửa thật sự sạch sẽ.”

Hắn từ đầu giường rút ra hai tờ khăn giấy, cẩn thận chà lau ngón tay mình, lại không có ý tứ thay Nguyễn Tân rửa sạch.

Nguyễn Tân hướng Tôn Nguyên Huy giận dỗi nằm lại giường. Y xoa đùi tê mỗi, gắt gao khép lại, khi trộm vui sướng mình tính toán nhỏ nhất, Tôn Nguyên Huy từ phía sau ôm y, ôm vào trong lòng, bắt lấy tay cùng y mười ngón giao triền.

“Nguyễn Nguyễn vẫn là ngọt như vậy.”

5. Chương 5

Thời điểm Nguyễn Tân cùng Tôn Nguyên Huy kết hôn vừa mới tốt nghiệp đại học. Học sinh tài năng lên chức thái thái(bà chủ nhà, bà xã~), mấy người chơi thân ngoài miệng không nói, trong lòng đều thay y đáng tiếc.

Trong đó có một học trưởng phá lệ thân gần đây đang gây dựng sự nghiệp, liên nghĩ tới tìm Nguyễn Tân nhập bọn.

Nguyễn Tân nằm trên sofa cầm giấy phác thảo bản vẽ, đàm luận tương lai gây dựng sự nghiệp lại nói về chuyện vui thời đại học, lúc cười đến giữa tới giữa lui, Tôn Nguyên Huy đẩy cửa trở về nhà.

Thấy hắn trở về, Nguyễn Tân ngẩng đầu lên hướng hắn cười. Nụ cười này Tôn Nguyên Huy xem trong mắt, giống như so ngày thường ngọt hơn không ít.

Mặt Tôn Nguyên Huy nháy mắt tới sầm xuống, trên mặt lại là bất động thanh sắc. Hắn đi đến bên người Nguyễn Tân ôm y vào ngực, dán lỗ tai hỏi là ai.

“Cố Thịnh Kiệt.”

Nguyễn Tân đẩy hắn một phen, cầm di động muốn chạy vào phòng ngủ.

Tên này Tôn Nguyên Huy thật sự quen thuộc, chẳng những quen thuộc, còn đồ kị thật sâu.

Hắn bắt lấy cánh tay Nguyễn Tân, một tay đem người kéo trở lại ngực, ngón tay vuốt ve vành tai đối phương, hỏi:

“Chạy cái gì?”

Bên kia điện thoại nghe được động tĩnh bọn họ, tiếng cười đột nhiên im bật. Nguyễn Tân bị Tôn Nguyên Huy giam trong ngực, bên tai nghe Cố Thịnh Kiệt khấn trương dò hỏi, một bên lại là Tôn Nguyên Huy đè thấp thanh âm dò hỏi, hắn nói:

“Nguyễn Nguyễn, anh muốn thao em.”

Giọng hắn không lớn, lại như sấm sét nổ bên tai.

Chờ khi Nguyễn Tân phản ứng, hai tay y đã bị Tôn Nguyên Huy dùng cùi vạt cột vào phía sau, mở di động ném một bên.

Nguyễn Tân không thể tin nhìn về phía Tôn Nguyên Huy, đáp lại y là ngón tay đột nhập hoa huyết.

“Ngô...”

“Tiểu Tân, tiểu Tân em không sao chứ?”

Ngón tay Tôn Nguyên Huy ở giữa hoa huyết chặt hẹp hoạt động một chút, nhìn Nguyễn Tân cắn chặt môi, nghe tiếng trong điện thoại bên người hỏi lại:

“Nguyễn Nguyễn, em không sao chứ?”

Hoa huyết nắn cảm vì ngón tay trêu đùa ướt át.

“Không..... ngô!”

Nguyễn Tân vừa mới hé miệng, Tôn Nguyên Huy liền thăm nhập ngón tay thứ hai.

“Nghe được giọng hắn làm em hưng phấn như vậy sao?”

“Tiểu Tân, có phải hay không tên hỗn đản kia lại khi dễ em?”

Ngón tay hơi hơi mở ra, ấn vách trong hung hăng đỉnh lên.

“Nga? Anh khi dễ em sao?”

“Không... Ca... ân”

Tay Nguyễn Tân gắt gao xoắn lại, khoái cảm như vụng trộm làm y không tự chủ được run rẩy.

“Ca, em còn có việc anh... anh trước...”

Tôn Nguyên Huy tiến đến hôn môi Nguyễn Tân, tốc độ dưới tay càng lúc càng nhanh, thẳng đến tiếng nước vô pháp bị môi lưỡi dây dưa che dấu.

Nguyễn Tân hung hăng cắn Tôn Nguyên Huy một ngụm, mùi máu tươi nháy mắt tràn ngập giữa môi lưỡi hai người.

“Tiểu Tân! Tiểu Tân.....”

Trong nhà đột nhiên lâm vào một mảnh yên tĩnh, chỉ có điện thoại còn kêu không ngừng. Tôn Nguyên Huy cưỡng bách chính mình bình tĩnh, rút ra ngón tay, quay người ngắt điện thoại.

Khi quay đầu hẳn lại khôi phục bộ dáng gọn sóng bất kinh(gặp sóng lớn không sợ hãi~) trước kia, như thể vừa rồi mất khống chế đều là ảo giác của Nguyễn Tân.

Y sợ hãi Tôn Nguyên Huy như vậy, thậm chí khi Tôn Nguyên Huy đuổi tay cởi bỏ cổ tay bị cà vạt trói, y không tự giác về dịch về sau một chút.

“Thực xin lỗi, là anh quá xúc động.”

Nguyễn Tân nhìn vết máu ở khóe miệng Tôn Nguyên Huy, trong lòng vừa nôn nóng vừa khủng hoảng, thẳng đến khi hẳn lên lầu trở về phòng ngủ, y còn ngơ ngác ngồi trên sofa.

Y rõ ràng là hẳn là tức giận, nhưng hiện tại tức giận bị nôn nóng rửa trôi không thấy bóng dáng. Di động trên bàn chấn động không ngừng, trong lòng y lại tràn đầy bóng dáng Tôn Nguyên Huy cương nghị lại cô đơn.

“Giở trò gì a!”

Nguyễn Tân cào tóc, hung hăng ném giấy vệ sinh trong tay nơi Tôn Nguyên Huy rời đi.

“Lại lộng ươt tôi còn mình chạy!”

Lúc Nguyễn Tân mang theo hộp thuốc lên lầu, Tôn Nguyên Huy đang nằm trên giường đọc sách. Ngón tay thon dài đặt trang sách thật lâu, nghe tiếng Nguyễn Tân đẩy cửa mới lật một trang.

Khóe miệng bị cắn ngưng tụ thành vảy, trên mặt còn hiện ra dấu vết ngấn ngùn, tựa như cố ý chờ người gây họa tới xử lý hậu quả.

Nguyễn Tân mím môi cúi đầu cười trộm, y đặt hộp thuốc một bên, tùy tay cầm lấy áo sơ mi của Tôn Nguyên Huy thay.

Áo sơ mi màu trắng thoát nhìn sang trọng lại cũ kỹ, mặc trên người Nguyễn Tân lớn hai số, từ vai bắt đầu lỏng lẻo xuống dưới, phủ hơn phân nửa mông y.

Quần lót bị mật thủy thấm ướt rơi xuống mắt cá chân, Nguyễn Tân nhấc chân vén lên đá tới trên giường, vừa lúc đáp trong tầm tay Tôn Nguyên Huy, mà vị trên giường lại biến thành thân sĩ ưu nhã mắt nhìn thẳng, vững vàng lật một trang sách.

Thăng đến trên bụng trầm xuống, hần mới buông sách nâng mắt lên.

Nguyễn Tân như mèo con ngồi trên người Tôn Nguyên Huy. Hai chân dài kẹp eo đối phương, hoa huyết ướt át hếch một tầng áo ngủ hơi mỏng oàn toàn dán trên bụng Tôn Nguyên Huy. Quần áo dưới thân không ngừng toát ra mật dịch.

Nguyễn Tân ngượng ngùng cười trên người Tôn Nguyên Huy cọ cọ, chặn đi cự vật đã dựng thẳng. Y cúi đầu, như lấy lòng kéo quần Tôn Nguyên Huy, lại bị đối phương bắt được cánh tay.

Tôn Nguyên Huy ôm lấy Nguyễn Tân chính mình lại xuống, thăng đến cúc áo ngủ kim loại mắc giữa huyết Nguyễn Tân.

“Anh không muốn thao em sao?”

Nguyễn Tân cầm bông(gòn~) nhẹ nhàng lau vết máu khóe miệngtrên Tôn Nguyên Huy, trong âm thanh mang một tia ủy khuất không dễ phát hiện. Dừng xong bông ném một bên, bắt tri bắt giác Nguyễn Tân toàn bộ ghé vào trên thân mình hần.

Mông thịt no đủ bị nắm trong lòng bàn tay, làn da trắng nõn thoáng dùng sức sẽ lưu lại hồng ắn. Tay Tôn Nguyên Huy toàn bộ dán vào mặt trên, đầu ngón tay xuống phía dưới nhấn một cái đã bị chôn giữa mông thịt.

“Không phải em không muốn anh thao em sao?”

Nguyễn Tân kẹp eo Tôn Nguyên Huy vắn vẹo, bàn tay trên mông du dâng vòng quanh, chen chúc giữa hai

cánh mông tuyết trắng.

“Em chỉ là không thích có những người khác quấy rầy chúng ta.”

Nói xong Nguyễn Tân ngẩng đầu, đầu lưỡi từ vai Tôn Nguyên Huy cắn hầu kết hần nhẹ nhàng ma xát.

“Hay là anh yêu thích ham muốn khác lại không muốn nói cho tam biết?”

Đầu lưỡi một đường hướng về phía trước ngừng trên cằm Tôn Nguyên Huy, liếm hai cái môi lưu luyến hôn lên khóe môi hần.

“Bằng không anh cắn lại đi.”

“Nguyễn Nguyễn hy vọng anh cắn nơi nào?”

Hai cánh mông bị đại chưởng hữu lực mở ra, hậu huyết theo động tác hần gắt gao co rút lại, hoa huyết cũng run rẩy theo, dưới thân y thu lại vào huyết.

“Ngô...”

Mông thịt nhô lên vì mấy phen đùa bỡn bị nắn thành một đoàn, Nguyễn Tân xoắn chặt hai chân gắt gao kẹp eo Tôn Nguyên Huy, cạo mở áo ngủ, đem cúc áo mắc ở huyết khẩu y lại đẩy vài phần.

Hạ thân bị một tay trắng nõn túm quần ngủ một phen, nhảy ra còn thịt trắng tấp đập trên mông Nguyễn Tân. Tôn Nguyên Huy nắm tay Nguyễn Tân sờ lên dương vật hần. Hành thân hung hăng chà sát mông y, đỉnh chất lỏng vẩy ra, trên áo sơ mi Nguyễn Tân để lại vài vệt nước trong suốt.

Vật cứng hồng nhiệt bị kẹp giữa kẽ mông, lông mao cọ đến giữa hai chân một mảnh ngứa ngáy. Hoa huyết ướt át lại không thể thỏa mãn với một viên cúc áo nho nhỏ, cọ xát từng bước vật sau thô dài.

Tôn Nguyên Huy theo y ngồi dậy, bàn tay từ dưới dò xét đi vào, vuốt ve làn da bóng loáng dọc theo eo một đường hướng về phía trước, bắt được vật mềm mại trước ngực Nguyễn Tân.

Huyết khẩu ướt mềm dưới quy đầu cực đại cọ, Nguyễn Tân đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Tôn Nguyên Huy.

“Muốn anh cắn nơi này, hung hăng thao em.....”

Nói xong Nguyễn Tân đỡ hành thân ngồi xuống, vật cứng giữa huyết chống vách thịt cực hạn, nóng đến cả

người y nhũn ra, gân xanh nhảy dựng lên, như hơi thu lại liền biến đại.

Gậy thịt thô to bắt quá đậm vào một phần ba, lại như đã dính tới huyết đạo. Y bắt lực đỡ vai Tôn Nguyên Huy, cắn miệng mình chậm rãi ngồi xuống phía dưới. Mỗi di động một chút đều cảm thấy ở trong thân thể như bị đâm thủng, thẳng đến quy đầu đụng tới cung khẩu.

Miệng nhỏ bên trong kịch liệt co rút, thịt non loạn thành một đoàn ngăn cản vật cứng không ngừng xâm nhập.

“Không... Từ bỏ...”

Nguyễn Tân đột nhiên đẩy Tôn Nguyên Huy, đầu gối chống trên giường muốn đứng dậy. Hắn lại nhanh hơn y một bước một tay ôm người vào ngực. Tay to không cho cự tuyệt ẩn đối phương, một ngum cắn viên màu đỏ đứng lên trước ngực y.

“Ngô... Sắp... Sắp đâm xuyên.....”

“Nguyễn Nguyễn không phải muốn anh hung hăng thao em sao?”

Tôn Nguyên Huy đè Nguyễn Tân đột nhiên dính về phía trước, một đoạn thịt cắn lộ ở bên ngoài cũng hoàn toàn vọt vào huyết đạo ướt mềm.

“Không ân.....”

Nguyễn Tân nắm chặt hắn, nước mắt không chịu khổng chế từ hốc mắt không ngừng trào ra.

Phân thân căng huyết đạo đến phát ngứa, tư thế mới đưa đồ vật Tôn Nguyên Huy vào nơi sâu xưa nay chưa từng có.

Nguyễn Tân vừa đau vừa ngứa, gắt gao kẹp đồ vật thô dài, thoáng vừa động nước mắt liền rơi xuống.

Tôn Nguyên Huy bị kẹp cũng không chịu nổi, đang muốn bế người lên lại bị đối phương gắt gao ôm cổ, hàm chứa nức nở uy hiếp:

“Em tự mình tới, không cho phép anh nhúc nhích.”

Nhìn y khóc đến đáng thương, Tôn Nguyên Huy rốt cuộc vẫn là đau lòng. Đáp ứng một tiếng liền nhấc đầu gối nằm thẳng trên giường, ngón tay cách áo sơ mi đùa bốn đảo quanh trước ngực y, thẳng đến hai viên thù du đỏ tươi cứng lên, bị hắn nắm ở trong tay dùng đầu ngón tay khảy.

Điểm mẫn cảm bị khiêu khích qua lại, hoa huyết chịu không nổi phân bố ra đại lượng chất lỏng, dâm dịch dễ chịu căng chặt vách trong, dần dần thích ứng cự vật tôn nguyên huy.

Tay Nguyễn Tân chống đầu gối Tôn Nguyên Huy, thân mình chậm rãi ngồi dậy, dương vật từ nơi hai người giao hợp chỗ rời ra một đoạn, quy đầu thâm nhập cung khẩu mắc ở miệng huyết. Nguyễn Tân đang muốn đem nó chậm rãi đẩy ra, Tôn Nguyên Huy đột nhiên ngồi dậy, Nguyễn Tân chống đầu gối hần tay trượt cả người lại ngồi trở về.

“Ngô..... anh!”

“Nơi này không ngứa sao?”

Tôn Nguyên Huy ở trên môi Nguyễn Tân mổ một ngụm, cách áo sơ mi cần đầu vú đứng thẳng. Tiểu hoa quả no đủ bị áo sơ mi gắt gao bao vây, màu sắc xuyên thấu qua áo sơ mi dần ửng hồng lộ ra, bị hần ngậm, chậm rãi mát, rất nhanh khiến cho Nguyễn Tân khó nhịn dựng thẳng ngực hướng miệng hần đưa tới.

“Nguyên Huy... em muốn.....”

Nguyễn Tân ôm cổ Tôn Nguyên Huy, hai đùi vòng qua eo đối phương khoẻ mạnh.

“Muốn cái gì?”

Nguyễn Tân xoắn vòng eo mảnh khảnh động hai cái, huyết khẩu bị căng đến trắng bệch gắt gao bọc nhúc nhúc dưới thân. Thân mình hướng về phía trước là có thể nhìn thấy thịt non hồng nhạt bên trong bị mang ra. Miệng nhỏ phía dưới hàm chứa dương vật một hồi, vừa đau vừa ngứa như thế nào đều không bắt được trọng điểm. Đầu vú bị Tôn Nguyên Huy hàm trong miệng lại như bị điện giật, cảm giác ngứa ngáy từng chút lan đến toàn thân, xông thẳng lên đại não bị dục vọng chi phối.

“Nguyên Huy, giúp giúp em.....”

Tôn Nguyên Huy hôn lên môi Nguyễn Tân, đầu lưỡi đảo qua hàm răng kéo ra đầu lưỡi ngọt ngào giấu ở bên trong mềm nhẹ mát vào. Đầu ngón tay đảo qua eo mảnh khảnh một đường xuống phía dưới, cuối cùng dừng lại ở dương vật Nguyễn Tân nhếch lên. Tiểu côn thịt thẳng tắp dâng trước tràn ra dịch nhầy trong suốt. Tay hần ở mặt trên đảo qua, sau đó thăm viên màu đỏ phía dưới.

“Ngô...”

Ngón tay ướm át ần ần, theo tiếng Nguyễn Tân mềm mại rên rỉ càng xoa càng nhanh. Huyết đạo hàm chứa côn thịt đột nhiên co rút lại, Tôn Nguyên Huy ấn eo Nguyễn Tân hông hung hăng đỉnh về phía trước. Sau một tiếng rên dài, y nhịn không được co rút, huyết thịt cần côn thịt gắt gao co rút lại không ngừng nuốt nó vào trong chỗ sâu, thẳng đến thân thể chủ nhân không chịu nổi chống bả vai dưới thân người.

Hoa huyết chậm rãi nâng lên, lộ ra một đoạn sáng bóng, hoàn toàn bị gân xanh dương vật sai khiến, tốc độ phun ra nuốt vào càng lúc càng nhanh, ở gốc rễ chồng chất một mảnh chất lỏng màu trắng, nhập giữa lông mao Tôn Nguyên Huy đen cứng, cọ trên đùi Nguyễn Tân làm giữa hai chân trở nên lầy lội.

“Hảo trưởng.....”

Tôn Nguyên Huy đỉnh Nguyễn Tân về phía trước:

“Là bên trong Nguyễn Nguyễn nhiều nước.....”

Phảng phất vì nghiệm chứng lời nói của Tôn Nguyên Huy, dâm thủy không ngừng trào ra. Nguyễn Tân xoay quanh eo Tôn Nguyên Huy, hung hăng kẹp một chút cự căn trong cơ thể. Khoái cảm tích tụ càng ngày càng nhiều, lại như thế nào đều không thể cao trào. Nguyễn Tân câu cổ Tôn Nguyên Huy, cả người ngưỡng về phía sau. Tôn Nguyên Huy đột nhiên không kịp phòng ngừa, bị đảo cả người đè trên người Nguyễn Tân.

“Không nghĩ dùng phía dưới ngâm anh?”

Tôn Nguyên Huy bắt chước tần suất Nguyễn Tân lay động, cơn thịnh thông thả rút ra, sau đó lại hung mãnh đỉnh nhập nguyên cây.

“Không... Từ bỏ... Hừ ân... anh đừng như vậy.....”

Nguyễn Tân xoay đầu, dưới thân không tự giác theo động tác hấn động lên.

Tôn Nguyên Huy chống trên người Nguyễn Tân, nhéo cằm cùng y đối mặt.

“Kia Nguyễn Nguyễn muốn anh thế nào?”

Khóe mắt Nguyễn Tân ửng đỏ, đôi mắt che một tầng thủy nhuận trầm mê tình dục.

“Nhanh... Nhanh một chút...”

“Anh là ai, Nguyễn Nguyễn?”

Lực độ Tôn Nguyên Huy càng lúc càng lớn, trứng đánh vào bắp đùi, âm thanh thân thể va chạm cùng tiếng nước tầm tắc vang thành một mảnh.

“Tôn Nguyên Huy... Tôn Nguyên Huy.....”

Nghe y gọi tên của mình, tôn nguyên huy đem hai đùi Nguyễn Tân đặt trên vai. Hắn cúi người hôn qua khoe mắt thủy nhuận, sau đó đột nhiên đem hung khí đỉnh vào chỗ sâu nhất. Quy đầu cực đại nghiền nát vách trong mẫn cảm, va chạm hung mãnh đỉnh thân mình Nguyễn Tân giật lên lại rơi xuống, miệng chỉ có thể phát ra nức nở vô nghĩa.

“Nguyễn Nguyễn thích anh như vậy sao?”

Nguyễn Tân kịch liệt run rẩy, bên người như bị côn thịt ghim, động tác tránh đi cự tuyệt thành dục cự còn nghênh. Huyệt đạo co rút lại mót vào gậy thịt, mắt xa phân thân không ngừng trưởng đại, mỗi lần rút ra không tha mà xoắn chặt hoa huyết.

“Thích... Thích... Rất thích anh.....”

Nghe xong lời này nam nhân đột nhiên tiến lên lên, hắn gắt gao đè nặng đùi Nguyễn Tân như nảy sinh ác độc đỉnh động eo, đem dương cụ nguyên bản đã đỉnh đến chỗ sâu nhất lại tàn nhẫn cắm, dùng vật cứng cực nóng đẩy ra thịt non bên trong hung hăng trừu sáp.

“Nguyễn Nguyễn thích anh sao?”

“Thích..... Thích!!!”

Nguyễn Tân đột nhiên dựng thẳng ngực, giọt nước ẩm áp từ khoe mắt chảy xuống, đại não y trống rỗng, chỉ cảm thấy thân mình kịch liệt run rẩy bị nam nhân hung hăng ôm lấy, không hề có tiết tấu hôn môi dờn trên mặt.

Trước sau đều như mất khống chế trào ra đại lượng chất lỏng, tinh dịch hai người xen lẫn rơi đầy bụng nhỏ. Tôn Nguyên Huy lại chẳng hề để ý, hắn vén lên sợi tóc Nguyễn Tân ướt mồ hôi, thấp giọng nói:

“Anh cũng thích em.”

6. Chương 6

Nghe xong lời này, Nguyễn Tân sửng sốt một chút, bọn họ kết hôn ba năm, chưa từng nói qua vấn đề thích hay không thích.

Nói hôn nhân chính trị là dễ nghe, ai không biết lúc ấy Nguyễn gia đã cùng đường bí lối, nếu không phải leo lên quan hệ cùng Tôn Nguyên Huy, nào còn có hiện tại Đông Sơn tái khởi(trở lại ngày xưa~). Nguyễn gia đều dựa vào Tôn Nguyên Huy ăn cơm, hưởng chi là Nguyễn Tân?

Cho nên dù trong lòng y có một vạn không muốn, mặt ngoài vẫn là nghe theo không dám ngỗ nghịch. Thăng đến trong ba năm sinh hoạt y bị Tôn Nguyên Huy sủng đến vô pháp vô thiên, mới đột nhiên phát hiện không biết khi nào, địa vị hai người như đổi chỗ.

Tôn Nguyên Huy thành người sủng y. (Lúc cưới em nghe theo anh giờ thì anh nghe theo em~)

Y không thích đầu bếp trong nhà nấu cháo, Tôn Nguyên Huy liền tự mình nấu cho y. Y thích hoa hoa cỏ cỏ, hắn liền mời người thiết kế kế hoạch tỉ mỉ giao cho y tùy tiện sắp xếp(làm vườn hoa~). Y đi đường dừng lại nhìn quảng cáo di động nào đó, ngày hôm sau đã có thể ở trong nhà nhìn Tôn Nguyên Huy thuận tay mang về vật thật. Thậm chí mấy hôm trước y bắt quá lắm bữa oán giận một câu ăn không đủ no, hắn liền lăn lộn y mỗi lần đều chân mềm.

Tôn Nguyên Huy đối y hầu luôn là im lặng, chờ đến khi phát giác y đã đối người nam nhân này thả tâm phòng bị, trước kia nghĩ cũng không dám nghĩ bất tri bất giác liền đối hắn nói ra miệng.

“Cố Thịnh Kiệt...”

Nghe thấy cái này tên, cánh tay Tôn Nguyên Huy ôm Nguyễn Tân thật chặt.

“Gần đây trên tay hắn có một hạng mục mới, chuẩn bị kéo em gia nhập, vừa rồi đang nói chuyện này.”

Tôn Nguyên Huy cũng không phản bác, chỉ nhìn Nguyễn Tân cười như hoa cùng Cố Thịnh Kiệt lại không phải giống với hắn.

“Em cũng không nhất định phải.....”

Nguyễn Tân ngẩng đầu nhìn thoáng qua sắc mặt Tôn Nguyên Huy, sau đó lại cúi đầu, thanh âm cũng dần dần nhỏ xuống.

“Em chỉ là muốn.....”

“Nguyễn Nguyễn muốn ra ngoài đi làm sao?”

Nguyễn Tân gật gật đầu.

“Nhưng sau khi có bảo bảo sẽ thực vất vả.....”

Nguyễn Tân đột nhiên nâng đầu, trên mặt không còn đáng thương hề hề vừa rồi, mắt sáng long lanh nhìn hắn:

“Em không sợ!”

Dục chiếm hữu của Tôn Nguyên Huy tuy rằng cường, nhưng kỳ thật vẫn luôn không phản đối Nguyễn Tân ra ngoài làm việc, chỉ là thời điểm cùng Nguyễn Tân kết hôn, y vừa mới tốt nghiệp đại học, nguyên bản tính toán hảo, trong một năm bọn họ có một bảo bảo, làm Nguyễn Tân có vướng bận sau lại ra ngoài công tác, lại không nghĩ rằng kéo dài chính là ba năm.

Mà vừa rồi, bộ dáng Nguyễn Tân bị thao nói thích mình, trường hợp kia làm tâm Tôn Nguyên Huy bất tri bất giác mềm xuống, thậm chí đối với vẻ mặt khát vọng của Nguyễn Tân đều nói không nên một chữ.

Nguyễn Tân đột nhiên ôm lấy Tôn Nguyên Huy, cười ở trên người hắn bộ dáng đung đưa không khỏi làm hắn cũng vui vẻ theo.

Như vậy cũng tốt, hắn nghĩ.

..... Nếu có thể không góp vốn chung với Cố Thịnh Kiệt càng tốt.

Cố Thịnh Kiệt so Nguyễn Tân lớn hai khoá, ở đại học nơi chốn chiếu cố y, mơ hồ có ý muốn theo đuổi y, nhưng vẫn không thổ lộ.

Cố Thịnh Kiệt không nói, Nguyễn Tân cũng không tự đa tình đi cự tuyệt, duy trì khoảng cách không xa không gần vẫn luôn phát triển, chỉ kém đá một cước, không nghĩ tới bị Tôn Nguyên Huy ngăn chặn.

Tuy nói hai người cũng không có cái gì, nhưng Nguyễn Tân theo bản năng vẫn cự tuyệt Cố Thịnh Kiệt, tự mình mở phòng làm việc.

Tôn Nguyên Huy thấy vậy vui mừng, mỗi ngày nhìn y vội trái vội phải cũng sẽ chỉ điểm một ít. Nếu ở phòng làm việc tăng ca quá muộn, Tôn Nguyên Huy thậm chí còn sẽ xách theo bữa khuya đi thăm ban. Ở sinh hoạt Nguyễn Tân, hắn chiếu cố đến cẩn thận tỉ mỉ, ngay cả tính sinh hoạt, đều theo Nguyễn Tân.

Sinh hoạt khó có được tiến vào quỹ đạo như trong dự đoán của Nguyễn Tân, y thập phần cảm kích Tôn Nguyên Huy săn sóc, thậm chí khi công bố sản phẩm thành công, cùng Tôn Nguyên Huy gọi video chia sẻ tin vui này.

“Anh sớm một chút về nhà, em cho anh một kính hỉ.”

“Hảo.”

Tôn Nguyên Huy sùng nịch cười cười, thư ký sợ tới mức nổi lên một thân da gà.

Tôn Nguyên Huy đóng video lại khôi phục vẻ mặt bình tĩnh, xử lý tốc độ công tác lại so với bình thường nhanh hơn không ít.

Kết quả về nhà không thấy kinh hãi, lại thấy được một tiểu ma men.

Ma men ôm lấy cổ hân nhiệt tình hôn môi, tay không thành thật từ khi Tôn Nguyên Huy vừa vào cửa liền bắt đầu xé rách quần áo hân. Chờ đến thời điểm hai người ôm hôn đi vào phòng khách, trên người đã không còn lại bao nhiêu vải.

Nguyễn Tân lôi kéo dây ren giữa chân, ngón tay buông lỏng liền ở trên người bắn ra một vệt đỏ. Hai cánh móng no đủ toàn bộ lộ ở bên ngoài, thoáng nhấc chân liền lộ ra tầng lớn phong cảnh giữa hai chân.

Tôn Nguyên Huy ôm người lên, ngón tay đem hai chân tinh tế thẳng mở ra một bên, chọc huyết khẩu một phen liền đem dương vật chính mình trưởng đến phát đau đỉnh vào.

Nguyễn Tân ôm cổ Tôn Nguyên Huy đột nhiên bật dậy, sau lưng cạ ở trên tường lôi ra một mảnh vệt đỏ. Say rượu làm y cả người trì độn, ánh mắt mê ly hàm chứa lệ quang, bị hung hăng đỉnh ngược lại ngốc si ngốc nở nụ cười, ôm lấy Tôn Nguyên Huy một cái kính làm hân lại sâu một chút.

Tôn Nguyên Huy lôi kéo tay Nguyễn Tân sờ lên bụng nhỏ y mềm mại, nhẹ nhàng ấn là có thể cảm nhận được đồ vật bên trong va chạm lòng bàn tay.

“Nguyễn Nguyễn có thể ăn như vậy, làm sao còn không bị anh thao ra một hài tử?”

“Ngô...” Nguyễn Tân ôm hân rên rỉ thật dài một tiếng, sau đó híp mắt cười hì hì nói:

“Bởi vì em có uống thuốc tránh thai đúng hạn nha.” (Thôi xong~)

Động tác Tôn Nguyên Huy đột nhiên ngừng lại, hân nhìn gương mặt Nguyễn Tân đỏ bừng, lại hỏi một lần:

“Em nói cái gì?”

“Ngốc!”

Nguyễn Tân mổ một ngụm trên môi Tôn Nguyên Huy.

“Tôi nói tôi uống thuốc tránh thai nha, hữu hiệu trong 72 giờ, anh còn có thể làm tôi ba ngày sao?”

Nguyễn Tân hoàn toàn không biết mấy câu nói đó đặt chính mình vào hoàn cảnh nguy hiểm như thế nào, vẫn oán giận:

“Trước kia cùng anh ở bên nhau đều ăn không đủ no, ba tuần mới có một lần, mỗi lần chỉ cầm phía trước.”

Một tay Nguyễn Tân ôm Tôn Nguyên Huy, một tay khác hướng về phía sau đẩy ra quần lót chữ Đinh (), lung tung ở phía sau sờ soạng một hồi, sau đó đem ngón tay ướt át tiến vào hậu huyệt. Cách một tầng nhục bích hơi mỏng chọc chọc đại gia hỏa dừng lại bất động.

“Mặt sau cũng muốn a.....”

Tôn Nguyên Huy nhìn chăm chăm ngón tay rút ra từ hậu huyệt, vệt nước từ khe hở ngón tay trượt xuống vào lòng bàn tay.

Ngón tay Nguyễn Tân khép lại, thu hồi tay xoa đầu vú mình. Ngón tay thon dài ở quãng vú chậm rãi đảo quanh, vệt nước ướt át tưới vào làn da.

“Ngô...”

Y nhìn Tôn Nguyên Huy mặt vô biểu tình mặt, hoang mang nhăn mi:

“Nếu không phải gần đây anh dùng đức như vậy, tôi đều hoài nghi anh có phải không được hay không——ngô!”

Lời còn chưa dứt, Tôn Nguyên Huy ôm Nguyễn Tân liền buông lỏng. Nguyễn Tân không kịp phòng ngừa, trọng lượng toàn thân bỗng nhiên rơi xuống nơi hai người giao hợp một chút. Vật cứng thô dài cường ngạch chen vào cung khẩu, phẳng phất đem không khí trong thân thể y đều đỉnh ra ngoài, làm y đột nhiên im bật.

“Chỉ biết khi dễ tôi.....”

Tôn Nguyên Huy hít sâu một hơi, Nguyễn Tân luân phiên đổi tôn nghiêm nam vũ hấn tính khiêu chiến làm nam nhân luôn luôn bình tĩnh gân xanh trên trán dựng thẳng. Lửa giận cùng dục vọng ở trong thân thể khắp nơi du toán. Hấn có một vạn loại phương thức phù hợp để giải quyết, nhưng hấn lại lựa chọn nghe theo dục vọng nguyên thủy nhất.

Huống chi Nguyễn Tân còn dám lửa cháy đổ thêm dầu, cắn vành tai hấn, hung hăng co rút lại hoa huyệt.

“Muốn anh hung hăng mà làm em... Nguyên Huy.....”

Dục vọng vẫn luôn khắc chế “Oanh” một tiếng nổ tung trong đầu. Tôn Nguyên Huy bắt lấy mộng Nguyễn

Tân, hung ác cắm vào hoa huyết cơ khát. Cung khẩu ướt hoạt đột nhiên bị đỉnh khai, Nguyễn Tân rên rỉ một tiếng ôm chặt cổ tôn nguyên huy, vặn vẹo thân mình nhìn như chống đẩy Tôn Nguyên Huy thô bạo đỉnh lộng, trong hoa huyết lại xoắn quy đầu, mút vào cắn chặt không buông.

“Nhanh... Nhanh một chút... A... Hảo sâu... Ngô ân.....”

Còn làm cảm giác đau như biến mất, y nghe âm thanh đánh vào thân thể một tiếng cao hơn một tiếng. Côn thịt xâm nhập thân thể cơ hồ muốn thao xuyên y, nhưng y lại không cảm thấy đau.

Dâm thủy càng chảy càng nhiều, bị đảo mà vẩy ra, theo bắp đùi trượt xuống đầu gối, ngứa ngáy làm y không tự giác nhắc chân cuộn eo Tôn Nguyên Huy.

“Không đủ... Còn muốn...”

Tôn Nguyên Huy néo mông thịt Nguyễn Tân hung hăng mở ra, mặt sau quần lót chữ Đinh () bị hấn vòng trong tay hướng về phía trước buộc chặt. Dục vọng Nguyễn Tân dựng thẳng thoáng chốc bị vải dệt mềm mại màu trắng gắt gao bao vây, chỉ chốc lát liền ở phía trước choáng váng một mảnh.

“Tôn Nguyên Huy... Nguyên Huy.....”

Theo Nguyễn Tân rên rỉ mềm mại, hấn vừa mạnh vừa sâu đỉnh lộng trở nên bén nhọn, vách đạo co rút gắt gao xoắn lấy côn thịt không ngừng va chạm điểm mẫn cảm.

“Tối! A... A!”

Hoa huyết cao trào run rẩy, Tôn Nguyên Huy lại không để ý tới, tay to ấn xương hông Nguyễn nữ Taân. Thời điểm hướng về phía trước đỉnh lộng hung hăng ấn thân mình Nguyễn Tân xuống, dương vật thẳng tắp đỉnh khai thịt non.

“Đừng... Đừng..... Tôn Nguyên Huy... Tôn Nguyên Huy em từ bỏ.....”

Khoái cảm cao trào tích lũy trong cơ thể một tầng lại một tầng, Nguyễn Tân bắt lấy cánh tay tôn nguyên huy giây giữa, lại làm sao cũng tránh không thoát tay hấn hữu lực.

Tôn Nguyên Huy hôn lên khóe miệng y, âm thanh bình tĩnh gần như lãnh khốc:

“Nguyễn Nguyễn không phải muốn anh hung hăng làm em sao? Sướng hay không sướng?”

Trước cao trào còn chưa bình ổn, thân thể run rẩy lại bị đẩy lên cao, một tầng lại một tầng khoái cảm xông lên đại não, cơ hồ làm Nguyễn Tân ứng phó không nổi. Y ôm chặt lưng Tôn Nguyên Huy, cào ra một vết

đổ động tình.

“Sướng... Sướng... Muốn... Muốn chết... Không được... Tôn Nguyên Huy... Tôn Nguyên Huy đừng.....”

“Nguyễn Nguyễn không phải muốn nhanh một chút sao?”

Nguyễn Tân chỉ cảm thấy có chất lỏng không ngừng từ trong cơ thể trào ra phun trên dương vật Tôn Nguyên Huy, nhưng đồ vật kia vừa nóng vừa cứng lại hoàn toàn không gặp trở ngại hung hăng đảo nhập thân thể đem đại cổ nhiệt dịch lại đỉnh trở về chỗ cũ. Chất lỏng kích động đâm cho hạ thể y một trận một trận nóng lên, làm y vui sướng đến muốn khóc.

“Quá... Quá nhanh... Tôn Nguyên Huy... Cầu xin anh...”

“Cầu anh cái gì?”

Tôn Nguyên Huy nâng đùi Nguyễn Tân chịu đựng không nổi, cánh tay đặt trên đầu gối ôm Nguyễn Tân lên. Trọng lượng toàn thân Nguyễn Tân đều tập trung ở nơi hai người kết hợp, mỗi lần cắm vào phảng phát xuyên thấu thân thể y. Y đẩy nam nhân càng động càng nhanh, hàm chứa nước nở trở nên đứt quãng, xin tha đều thành vũ khí dụ dỗ sắc bén.

“Không... Không cần... Dừng... Dừng lại.....”

Cảm giác tê mỏi không ngừng từ mật huyết vọt tới, phá tan tầng tầng thịt, Tôn Nguyên Huy ở nộn huyết ướt hoạt tiến lên không dưới trăm lần, sau đó đột nhiên cắn xương quai xanh Nguyễn Tân.

Gậy thịt bành trướng đỉnh khai tử cung, Nguyễn Tân ngắc cổ đem thân thể đưa về phía Tôn Nguyên Huy. Tiếng rên rỉ bị mơ hồ hít thở không thông chặn khoái cảm, y há môi lại phát ra không được nửa điểm âm thanh.

Đại cổ nùng tinh cọ rửa chỗ sâu trong vách tường thịt, Nguyễn Tân ôm bả vai Tôn Nguyên Huy, liền như vậy hôn mê bất tỉnh.

7. Chương 7

Tôn Nguyên Huy nhìn thoáng qua đồng hồ treo tường, ôm Nguyễn Tân tới sofa.

Thường xuyên cao trào làm đùi Nguyễn Tân run rẩy, Tôn Nguyên Huy kéo ra hai chân Nguyễn Tân tinh tế quan sát đến tiểu hoa giữa chân y. Nụ hoa bị thao ra ngoài run nhè nhẹ, phun ra nuốt vào, khép mở, dù theo thân thể co rút lại, cũng để lại miệng nhỏ bị thao đến khép không được phun đâm dịch ra ngoài.

Dâm dịch trong suốt theo hô hấp Nguyễn Tân không ngừng trào ra ngoài, Tôn Nguyên Huy nuốt một ngụm nước bọt, nâng chân y nhấc lên một góc. Hắn đẩy ra hai chân Nguyễn Tân ướt át, nhìn mật dịch trào ra lướt qua đáy chậu, nháy mắt chảy về nếp gấp phía sau, trùng xuống tích thành vũng nước nhỏ.

Tôn Nguyên Huy đem ngón tay chọc đi, phát ra “Ba” một tiếng vang nhỏ, dâm thủy dọc theo đầu ngón tay hắn chảy vào dũng đạo, dòng nước từ làn da lướt qua làm Nguyễn Tân ngứa ngáy nhẹn không được xoắn chặt hậu huyết, hung hăng cắn ngón tay Tôn Nguyên Huy.

“Thật tham ăn.....”

Tôn Nguyên Huy cúi người ở trên mông trắng nõn hung hăng cắn một ngụm, nhìn theo co rút lại bài trừ tinh dịch ra ngoài cơ thể. Hắn đột nhiên đem phân thân chính mình lại ngạnh lên cắm vào trong thân thể Nguyễn Tân. Chất lỏng trắng sữa theo hắn đỉnh nhập lại chảy trở về huyết đạo. Nguyễn Tân theo động tác hắn nâng lên vòng eo, tay ở giữa không trung bắt hai cái, sau đó theo động tác Tôn Nguyên Huy mở bừng mắt.

“Ngô... Anh làm gì a.....”

Tôn Nguyên Huy vươn ra ngón tay ấn tiểu huyết thủy nhuần, đầu ngón tay tràn ra tinh dịch, lại đưa về giữa huyết khep mở.

“Nguyễn Nguyễn lại chảy nước.....”

Tôn Nguyên Huy lại đẩy thân thể Nguyễn Tân về phía trước, làm y mở lớn hai chân để trên lưng sô pha, ngón tay đẩy ra hoa môi. Quần lót chữ Đinh dừng ở giữa huyết bị các loại thể dịch thấm ướt, Tôn Nguyên Huy kéo dây thừng qua lại ma sát viên màu đỏ phía trước.

“Dừng... Dừng như vậy.....”

“Nguyễn Nguyễn không thích sao?”

Hai ngón tay Tôn Nguyên Huy lại mạnh mẽ hướng hai sườn áp đi. Thịt non từ hoa môi lộ ra, quần ướt nổi lên, thân mình Nguyễn Tân run lên, tinh dịch trong huyết lại phun ra.

Một cái đánh vỗ lên mông Nguyễn Tân, mông thịt trắng nõn nháy mắt để lại năm dấu tay, cảm giác đau đón làm Nguyễn Tân lập tức kẹp chặt thân thể, tinh dịch trào ra nháy mắt lại rút trở về, để lại giữa huyết thịt phần nộn một mảnh thủy quang dâm mĩ.

Tay cọ âm để càng động càng nhanh, dừng ở mặt trên tế thừng mang đi đại lượng dâm dịch, theo ma sát cọ đến càng ngày càng nóng. Nguyễn Tân nhẹn không được động thân, thần trí không rõ rồi lại lâm vào tình dục. Y bắt lấy Tôn Nguyên Huy, không ngừng muốn mở tay đè trên hoa huyết ra, cuối cùng chính mình lại chịu không nổi kích thích càng lúc càng nhanh, một phen ấn âm để chính mình.

“Không cần... Không cần nó.....”

Tôn Nguyên Huy lập tức ngừng tay, hấn kéo quần lót Nguyễn Tân đến một bên, theo tay Nguyễn Tân vuốt tiểu đậu đỏ đứng lên. Đầu ngón tay linh hoạt không ngừng khảy mặt trên, càng ngày càng nhiều dâm thủy theo hoa huyết lướt qua ngón tay hai người.

“A a... Không... Không... Tôn Nguyên Huy.....”

“Nguyễn Nguyễn cũng thật bắt bẻ a.....”

Tôn Nguyên Huy nhìn hoa huyết thủy nhuận nuốt nước bọt, sau đó hấn cúi người hút một ngụm. Hai tay nguyên bản du tẩu ở hoa huyết nay đặt trên đùi Nguyễn Tân. Đầu lưỡi thay thế ngón tay liếm tiểu đậu đỏ tươi kể đó đâm về huyết sau ướt át, dùng lưỡi thô ráp không ngừng kích thích cục khẩu.

“A... Đừng... Đừng.....”

Tốc độ Tôn Nguyên Huy đột nhiên nhanh hơn, vùi đầu giữa hai chân Nguyễn Tân, lung tung đảo qua bóp đùi Nguyễn Tân. Nguyễn Tân hét lên một tiếng, thay đổi âm thanh không ngừng rên rỉ khẩn cầu Tôn Nguyên Huy nhanh hơn.

Tôn Nguyên Huy dùng sức cắn hoa huyết Nguyễn Tân. Y rên rỉ rĩ tiếng, cục huyết cùng nhau kịch liệt co rút.

Tôn Nguyên Huy xem đến thú vị, một ngón tay hoàn toàn đi vào hậu huyết Nguyễn Tân, ở bên trong quấy loạn một phen.

Nguyễn Tân còn chưa tỉnh rượu, người ngây ngốc, cao trào qua đi bị khiêu khích như tiểu miêu phát xuân. Y bắt lấy cánh tay Tôn Nguyên Huy đứng dậy hướng trên người hấn cạo, lắc lư vận vẹo mông cạo ngón tay Tôn Nguyên Huy, khó khăn ngồi xuống đem kê mông để trên cánh tay hấn.

Dâm dịch theo hoa huyết cạo xuống tay tôn nguyên huy, ánh mắt Tôn Nguyên Huy tối sầm lại, lại đem người đẩy ngã, đè lên.

Hậu huyết chật hẹp không ngừng phun ra nuốt vào ngón tay thâm nhập, hương bên trong tìm tòi đã ướt một mảnh, Tôn Nguyên Huy ở nhục đạo ướt nóng sờ soạng một vòng, chọc lại chọc điểm nhô lên một chút. Nguyễn Tân khó nhịn bắt lấy tay Tôn Nguyên Huy, mắt bịt kín một tầng thủy quang.

Nam nhân nâng một chân y lên, đem quần ướt dẫm giữa hai chân y cởi xuống. Tiểu dương vật kiêu nộ đáng yêu bắn ra, bạch trọc theo ngón tay thâm nhập mặt sau tràn ra một hai giọt chất dịch.

Nguyễn Tân cả đêm dựa vào hoa huyết cao trào nhiều lần, mặt sau động cũng không động, hiện tại nuốt

vào mấy ngón tay, liền bắt đầu nhiệt tình mút vào, thịt non có dăm thủy trơn trượt, dụ dỗ đồ vật càng thô trắng thâm nhập.

Tôn Nguyên Huy ném quần lót lại không buông chân Nguyễn Tân, đầu lưỡi từ chân non mịn một đường từ bắp chân liếm qua. Cảm giác tê dại mang theo một dòng nước ấm hướng bụng nhỏ đi, Nguyễn Tân chịu không nổi thu chân về, lại Tôn Nguyên Huy huy nắm chặt chẽ đặt trên vai.

Đại mở hai chân để côn thịt tiến vào thuận lợi, Tôn Nguyên Huy đề thương (súng~) tìm được huyết khẩu, chà sát lại chậm chạp không chịu tiến vào. Cự căn nóng cháy lướt qua hai mảnh hoa môi, mang theo một hàng vệt nước lướt qua đáy chậu, ngừng ở hậu huyết nhẹ nhàng đỉnh.

“Hừ ừ...”

Nguyễn Tân nhột nhột rên rỉ một tiếng, thân mình khó nhịn đỉnh động một chút, nắn nỉ tôn nguyên huy:

“Nhanh lên...”

Trước mắt Nguyễn Tân đã là một mảnh mơ hồ, thân thể trầm mê tình dục nổi lên một tầng hồng nhạt. Tôn Nguyên Huy lại không nhanh không chậm, dương vật gắng gượng cọ qua đùi Nguyễn Tân, tại hậu huyết đỉnh một chút thật mạnh:

“Nhanh lên cái gì, Nguyễn Nguyễn không nói rõ ràng anh làm sao mình bạch?”

“Nhanh lên tiến vào...”

Nguyễn Tân uống đến hồ đồ, người lại ngoài ý muốn lớn mật lên, ngón tay trắng nõn tinh tế sờ lên cự căn giữa hai chân tôn nguyên huy, lôi kéo đồ vật cực nóng hướng hậu huyết mình hung hăng chọc:

“Muốn côn thịt lớn hung hăng tiến... Ngô!”

Tôn Nguyên Huy lôi kéo Nguyễn Tân đẩy về phía trước, côn thịt dưới động tác đột nhiên vọt vào nhục bích ướt nóng.

Tần suất sử dụng mặt sau thật sự quá thấp, bỗng nhiên nuốt vào một quái vật khổng lồ như vậy hung hăng run rẩy. Huyết thịt xoắn chặt dí vật tiến vào, mặt sau vừa ngứa vừa trướng làm Nguyễn Tân lập tức mở hai mắt mông lung.

Tôn Nguyên Huy nhéo cằm cùng y bốn mắt nhìn nhau:

“Nguyễn Nguyễn, anh là ai?”

“Tôn Nguyên Huy... Anh làm sao lại lớn như vậy a... Bên trong thật khó chịu.....”

Tôn Nguyên Huy chỉ cảm thấy trog đại não nổ thành một mảnh, đè mạnh đùi Nguyễn Tân mãnh liệt đỉnh vào chỗ sâu nhất. Cắn thịt hoàn toàn đi vào đem hai trướng đánh vào đùi Nguyễn Tân, “bạch bạch bạch” vang thành một mảnh.

Nguyễn Tân nằm nghiêng, mặc Tôn Nguyên Huy cuồng cắn mãnh làm. Hai viên tiểu bạch thổ trước ngực nhộn nhạo không ngừng xóc nảy, núm vú bị cắn sưng đỏ cao cao lập, óng ánh thủy quang bị Nguyễn Tân một phen nhéo trong tay. Ngón tay thon dài ấn quầng vú sắc nộn, đầu ngón tay xoa nắn, đem tiểu cầu một đoàn trảo thành hình dạng tùy ý.

Tôn Nguyên Huy nâng đùi Nguyễn Tân không ngừng trườn động, phá vỡ thịt non không ngừng đâm chọc, kích cỡ đáng sợ đảo ra đại lượng mật nước, ra nông nhập sâu, kề sát hạ thân nhau ma sát, lông mao cọ ở bắp đùi vừa ngứa vừa đau.

“Quá... Quá sâu tôn nguyên huy.....”

“Ngoan...”

Tôn Nguyên Huy hoàn toàn không để ý, bắt lấy eo Nguyễn Tân đưa đẩy, cọ qua điểm mẫn cảm thịt hung hăng trườn sát.

Không biết thao lộng bao lâu, chân đạp trên vai Tôn Nguyên Huy đang thẳng, gót chân điểm vòng eo khỏe mạnh lại bị hung hăng khai phá. Nguyễn Tân chỉ cảm thấy trong đầu pháo hoa nổ thành một mảnh, một cổ bạch trọc từ giữa hai chân bắn ra vẩy ra đầy người đầy mặt.

Tinh dịch từ khuôn mặt Nguyễn Tân chảy đến khóe miệng, dầm mĩ làm người mất khống chế. Tôn Nguyên Huy hung hăng đỉnh nhục bồng, rên lên một tiếng bắn vào trong cơ thể Nguyễn Tân.

Tinh dịch bắn vào hoa huyết bị động tác Tôn Nguyên Huy một phen đảo ra huyết đạo. Hai chân mở lớn lộ ra hai huyết khẩu hồng nhạt mê người, khép mở run lên, trước sau hai cổ tinh dịch đồng thời trào ra, hướng về phía đùi ướt át Nguyễn Tân.

Tôn Nguyên Huy cảm thấy mỹ mãn ôm lấy Nguyễn Tân, nhìn vật nhỏ cười đến vẻ mặt thoả mãn, cắn môi y hồng nhuận lại đem dương vật mình đỉnh vào hoa huyết.

“Thích sao?”

“Thích.”

“Tối nay liền đặt ở bên trong được không?”

Nguyễn Tân dựa vào vai Tôn Nguyên Huy, mắt vì khóc sáng lấp lánh.

“Hảo.”

Tôn Nguyên Huy chịu hẳn mê hoặc, nhéo cằm y dán lên cặp môi kia:

“Nói em yêu anh.”

“Em yêu..... Ngô.”

8. Chương 8

Thời điểm Nguyễn Tân tỉnh lại đã là buổi chiều ngày hôm sau. Y bị Tôn Nguyên Huy gắt gao ôm vào ngực, ký ức đêm qua dừng lại ở bữa tiệc bọn họ khánh công, về nhà như thế nào đều nhớ không nổi càng đừng nói lúc sau chính mình nói gì, làm gì.

Trong thân thể một mảnh dính nhớp, loáng thoáng có một ít hình Tôn Nguyên Huy kéo đùi y ra hung mãnh thẳng tiến huyết chợt lóe qua. Nguyễn Tân động động thân mình, oán hận đâm Tôn Nguyên Huy một chút.

Hoa huyết phình phình trương trương một trận tê mỗ, vách trong phảng phất nhớ kỹ mỗi một gân xanh trên côn thịt Tôn Nguyên Huy, cách cả đêm còn có thể cảm giác được côn thịt đem huyết đạo cắm đến trương đầy, gân xanh dán vách trong hơi hơi nhảy lên.

Nguyễn Tân đỡ vai Tôn Nguyên Huy ngồi dậy, đồ vật trong huyết đột nhiên rút đi một đoạn, Nguyễn Tân kinh ngạc nhìn hạ thân chính mình, rút ra đi nửa phần thịt óanh lạng thủy quang. Hoa huyết theo động tác y trừu động chảy ra một đạo chất lỏng trắng ngà, dọc theo tiến vào thể mao Tôn Nguyên Huy nồng đậm. Thị giác kích thích quá mãnh liệt, huyết khẩu cũng hung hăng mấp máy một chút, Nguyễn Tân còn chưa kịp phản ứng hiện tại là tình huống như thế nào, đã bị nam nhân thức tỉnh duỗi tay lùi trở lại trong lòng.

Trong khoảnh khắc, Tôn Nguyên Huy ôm Nguyễn Tân đem y áp tới dưới thân, hẳn chống trên người Nguyễn Tân, dương vật hung hăng đỉnh bên trong, lại đem thịt căn hoàn toàn đi vào.

“Thanh tỉnh?”

“Anh... Anh.....”

Tôn Nguyên Huy phảng phất minh bạch lời Nguyễn Tân chưa nói hết, hẳn cúi đầu, hôn đôi môi đỏ tươi.

Nụ hôn tình mịn từ khoe miệng một đường kéo dài đến sườn tai, ở bên tai y thấp giọng:

“Không nhớ rõ?”

“Àn.....”

“Thật đáng tiếc.”

Tôn Nguyên Huy liếm một ngậm vành tai phiếm hồng:

“Nguyễn Nguyễn ngày hôm qua chính là thực nhiệt tình.....”

Tay Nguyễn Tân để ở trước ngực Tôn Nguyên Huy.

“Em... Em mới không.....”

Tôn Nguyên Huy rút ra dương vật, ở cửa huyết lại hung hăng cắm vào, bên trong chất lỏng vẩy ra, phát ra tiếng nước ái muội.

“Nguyễn Nguyễn hôm qua khóc lóc cầu anh không cho anh đi ra ngoài.....”

Tôn Nguyên Huy hôn qua bên gáy Nguyễn Tân, liếm xương quai xanh y tiếp tục nói:

“Em kêu anh nhanh một chút.....”

Động tác dưới thân đột nhiên nhanh lên, Nguyễn Tân ôm lấy cổ Tôn Nguyên Huy, tay sờ soạng sau lưng hắn để lại từng đạo vết cào đỏ, người trên người lại như là không bị ảnh hưởng tiếp tục nói:

“Chính là mặc kệ anh thao em như thế nào, em đều nói không đủ.....”

Người trên thân đỉnh động càng lúc càng nhanh, Nguyễn Tân chịu không nổi dựng thẳng thân mình, rõ ràng là muốn chạy trốn, hạ thân lại dán lên cơ thể Tôn Nguyên Huy.

“A... Hừ ừ... Đừng... Đừng nói nữa.....”

“Nguyễn Nguyễn như thế nào có thể đã quên?”

Nguyễn Tân đột nhiên thét chói tai run rẩy, huyết đạo hơi sưng lại chua xót, đâm thủy tí tách từ trong thân thể chảy ra, làm y nhịn không được kẹp chặt hai chân.

Phân thân Tôn Nguyên Huy còn trong huyết, từng chút dính vào trong, phá vỡ thịt non bên trong lại bị đẩy trở về.

Tôn Nguyên Huy hiển nhiên còn hưng trí bừng bừng, Nguyễn Tân cũng đã không chịu nổi. Y ôm cổ Tôn Nguyên Huy, tóc ở trên mặt hất cọ cọ, giả vờ ngứa khí mềm mại làm nũng:

“Em đói bụng.”

“Àn?” Tôn Nguyên Huy quả nhiên dừng động tác, hất ngời dậy thuận tiện cũng kéo Nguyễn Tân lên:

“Kia trước uy no em.”

Khi Nguyễn Tân nghĩ nhân lúc Tôn Nguyên Huy đi nấu cơm sẽ lên lầu uống thuốc tránh thai, Tôn Nguyên Huy lại một tay ôm y lên, hạ thể hai người dính sát vào nhau. Nguyễn Tân rên một tiếng nắm chặt cánh tay Tôn Nguyên Huy. (Anh biết tổng rồi cưng oi~)

Tôn Nguyên Huy ôm y trong ngực:

“Nguyễn Nguyễn muốn ăn cái gì chính mình chọn được không?”

Lời còn chưa dứt Tôn Nguyên Huy liền ôm người bước về phía phòng bếp, dương vật dính huyết mềm theo động tác Tôn Nguyên Huy ra ra vào vào. Chất lỏng bên trong bị đảo không ngừng trào ra, lưu lại thừa thốt trên thảm một đạo dấu vết ướt át.

“Thật đáng tiếc.”

“Cái gì?”

Nguyễn Tân bị Tôn Nguyên Huy trêu sáo ý loạn thần mê, hai chân dài hoàn ở bên hông Tôn Nguyên Huy vô lực rũ xuống dưới, theo hất hướng phòng bếp.

“Nếu Nguyễn Nguyễn đem chúng nó kẹp lấy, nói không chừng hiện tại chúng ta đã có bảo bảo.....”

Tôn Nguyên Huy bế Nguyễn Tân lên bệ bếp, sau đó đem mặt chôn ở hõm vai Nguyễn Tân ngửi một ngụm thật sâu.

Hắn liếm láp động mạch bên gáy Nguyễn Tân. Hàm răng cắn da thịt trắng nõn nhẹ nhàng ma sát, ngón tay dọc theo sống lưng Nguyễn Tân một đường xuống phía dưới.

Trên làn da như có dòng điện xẹt qua, đầu ngón tay từ eo du tẩu đến đùi.

“Nguyễn Nguyễn muốn ăn cái gì?”

Tôn Nguyên Huy ngẩng đầu nhìn về phía Nguyễn Tân, giọng nghiêm trang, ngón tay lại dò xét vào huyết khẩu ướt át.

Nguyễn Tân cả người run lên, huyết đạo ướt nóng gắt gao bao vây ngón tay kia.

“Đói như vậy sao?”

Tôn Nguyên Huy từ tủ lạnh lấy ra một cái hộp nhỏ.

“Nguyễn Nguyễn muốn ăn đấsao?”

Khối băng ở trên người làm ra một lộ tuyến lạnh băng, Nguyễn Tân chịu không nổi nắm tóc Tôn Nguyên Huy, nhấc đầu gối để ở trước ngực Tôn Nguyên Huy làm hai người bảo trì khoảng cách nhất định, ánh mắt y ướt át tràn đầy khó hiểu.

“Hôm nay anh làm sao vậy?”

Ngón tay bị huyết đạo bao vây theo động tác Nguyễn Tân rút ra, dịch nhầy trong suốt tích trên đầu ngón tay. Tôn Nguyên Huy quét qua đầu vú Nguyễn Tân, đem chất lỏng dính nhớp đồ đầy quảng vú nhạt màu.

“Không thích sao?”

Một tay khác dán lên đầu vú Nguyễn Tân, y bắt lấy tóc Tôn Nguyên Huy hơi hơi dùng sức, không ngừng lôi kéo phòng ngừa chính mình lại dễ dàng lâm vào bên trong một vòng dục vọng mới.

“Thích... Nhưng là anh... Như thế nào... Như thế nào đột nhiên như vậy?”

“Không phải Nguyễn Nguyễn oán giận anh tư thế quá ít sao?”

Tôn Nguyên Huy ở chóp mũi Nguyễn Tân ấn một cái hôn, đầu lưỡi dọc theo yết hầu phác họa ra một sợi dây nhỏ ướt át. Đầu lưỡi ngừng ở đầu vú đánh một cái chuyển, sau đó đối với làn da rừng mình vì lạnh thổi ra một cổ nhiệt khí.

“Cho nên anh liền thẹn quá thành giận tới tra tấn em như vậy sao?”

Đầu vú ở Tôn Nguyên Huy trêu chọc chậm rãi đứng lên, đầu gối để ở trước ngực Tôn Nguyên Huy dễ dàng đem cái kia ở trên người mình gây rối tiến vào.

“Tra tấn?”

Di chuyển hai khối băng đến hai vú, hai khối băng ở hai vú di động qua lại ở khe rãnh nhột nhột. Đá tan thành nước chảy xuống bụng, một đường ướt át chảy xuống phía lông mao.

“Nguyễn Nguyễn sao lại nghĩ như vậy?”

Nguyễn Tân run rẩy, hai chân cọ hông hần hữu lực, ngón chân mơn trớn cơ bắp hần căng chặt.

“Rõ ràng là sướng không nhịn được đi?”

Đầu ngón tay lạnh lẽo xoa tiểu rốn xinh đẹp, khoang miệng ẩm áp dọc theo khối băng ở trên người Nguyễn Tân một đường hôn qua, cuối cùng dừng lại tiểu nhục bồng phần nộn sớm đứng thẳng.

Đầu lưỡi xoay chuyển chất lỏng, hôn môi từ một đường xuống phía dưới, như đùa bỡn hôn hành thân. Một bàn tay tay ẩm áp vỗ về chơi đùa hai viên trứng, một tay khác xoa nắn nửa khối băng, thẳng đến nó ở đầu ngón tay tan thành một cổ nước. Ngón tay lạnh lẽo lại lần nữa thay thế khoang miệng nhẹ xoa quy đầu Nguyễn Tân. Xuyên qua ngón tay chạm đến, Tôn Nguyên Huy có thể cảm nhận được trứng Nguyễn Tân cũng hưng phấn.

Côn thịt chưa bao giờ bị đối đãi như thế ở giữa hai kích thích băng hỏa càng thêm phòng lên, thậm chí Tôn Nguyên Huy còn không có hàm nguyên cây liền run rẩy phun ra.

Nghe Tôn Nguyên Huy cười nhẹ một tiếng, Nguyễn Tân xấu hổ và giận dữ đẩy hần một chút, ngay sau đó bị Tôn Nguyên Huy hôn lấy môi. Khối băng bị môi răng giao triền đẩy lại đây, ở khoang miệng xoay chuyển, lại bị Tôn Nguyên Huy cuốn đi.

Tôn Nguyên Huy lấy hộp dầu tây rửa sạch bên cạnh nhét vào ngực Nguyễn Tân.

“Nguyễn Nguyễn ăn dầu tây, anh ăn Nguyễn Nguyễn?”

Nguyễn Tân vừa mới bắn qua một lần, cả người lười biếng, y tùy tay nhéo một viên dầu tây nhét vào trong miệng, theo động tác miệng khép mở mở ra đùi. Nước dầu tây theo cảm y tích đến bụng nhỏ trắng nõn, lưu lại dấu vết đỏ bồng. Tôn Nguyên Huy đem nó cuốn vào trong miệng, đầu lưỡi xoay quanh trên làn da Nguyễn Tân, đánh giá:

“Không ngọt bằng Nguyễn Nguyễn.”

9. Chương 9

Tôn Nguyên Huy tàn nhẫn cơ hồ làm Nguyễn Tân cả người nóng lên, chỉ là hạ thể cẩn thận tỉ mỉ như hấn đang miêu tả khiến dòng nước y chảy không ngừng, càng đừng nói lại thối lại liếm lại cẩn.

Âm đế bị xoa phát đau không ngừng run rẩy, thời điểm giữa huyết phun ra một cổ nước, niệu đạo bị khiêu khích khẩu cũng chua xót. Bàn tay ở bụng hơi dùng sức ấn, nước tiểu căng lên mãnh liệt. Lúc nhịn không được tiết ra một chút, nước mắt lại trước một bước rơi xuống.

Tôn Nguyên Huy nhịn không được thở dài, rút cuộc vẫn thu tay.

Nguyễn Tân sướng đến muốn ngất xỉu như làm nũng ôm cổ hấn. Xấu hổ cùng sáng khoái dưới tác dụng, trên dưới hai bên đều gần không được khóc lên.

Khi kết thúc, Nguyễn Tân chỉ cảm thấy hai chân mất đi cảm giác. Dâm thủy tí tách từ trên bếp chảy xuống dưới, trên sàn bếp thành một vũng nhỏ.

Đầu óc say rượu nguyên bản không thể thanh tỉnh đã trải qua một hồi tính ái như vậy lại hôn hôn trầm trầm ngủ.

Thậm chí lúc Tôn Nguyên Huy tắm cho y cũng chưa tỉnh lại.

Tôn Nguyên Huy nhìn y ngủ đến nhu thuận, lẩm bẩm nói mơ nghe không hiểu, nhịn không được hôn mũi y một chút, nói đùa:

“Nguyễn Nguyễn vẫn là tiểu bảo bảo đâu.”

Hai chữ “bảo bảo” mơ hồ khắc vào cốt tủy Nguyễn Tân, vừa mới nhắc tới y liền giãy giụa, một bên nói “Không sinh bảo bảo” một bên cuộn thành một đoàn. Bộ dáng đáng thương hề hề nháy mắt khiến Tôn Nguyên Huy nhấc tay đầu hàng. Hấn chỉ là muốn một kết tinh cùng Nguyễn Tân, một cái so với chính mình càng có lực ràng buộc thuyết phục hơn, nhưng nếu Nguyễn Tân thật sự kháng cự như vậy, kia hấn lui một bước cũng không phải không thể.

Nhưng tiền đề là Nguyễn Tân sáng sớm hôm sau rời giường không có một bên vuột bụng nói lần này nhất định sẽ hoài thượng một bên xuống lầu trộm sờ thuốc tránh thai trong ngăn kéo.

Nguyễn Tân bị Tôn Nguyên Huy đột nhiên xuất hiện dọa sợ, tay run lên liền rơi viên thuốc đầy đất. Mất thấy sự tình bại lộ, Nguyễn Tân hoặc là không làm, đã làm phải làm đến cùng, toàn bộ ngăn kéo đều kéo ra.

Gậy mát xa cùng Tôn Nguyên Huy không phân cao thấp hấp dẫn lực chú ý hẳn. Hắn đỡ Nguyễn Tân nửa ngồi dưới đất lên, cầm lấy căn gậy mát xa nhiệt tình nghiên cứu như xem văn kiện. Trên cán màu đen che kín hoa văn, ngón tay mấy giờ trước còn làm y dục tiên dục tử đảo qua những hoa văn đó, cuối cùng dừng lại trên quy đầu cực đại, mặt trên được khảm một viên bi thép, vi diệu nhô lên. Ngón tay Tôn Nguyên Huy điểm ở mặt trên, cong gậy mát xa ra một độ cung.

“Nguyễn Nguyễn thích loại này?”

Mặt Nguyễn Tân càng nóng càng hồng, ăn qua Tôn Nguyên Huy kích cỡ cái khác tự nhiên vô vị. Y đã từng dựa vào ký ức thân thể đặt làm theo yêu cầu thứ này, thậm chí hoa văn mặt trên đều là phỏng theo dương vật Tôn Nguyên Huy, hiện tại bị chính chủ cầm, Nguyễn Tân hận không thể đào đất chui vào.

Tôn Nguyên Huy ngón tay buông lỏng, gậy mát xa màu đen đáp tới trên mặt Nguyễn Tân, vừa vặn để bên miệng y.

Lấy ra gậy mát xa này bất quá là nó chiếm kích cỡ ưu thế, vật khác rơi trên đất càng khó coi. Nguyễn Tân bị ánh mắt Tôn Nguyên Huy tìm tòi nghiên cứu nhìn đến run sợ, hoặc là không làm, đã làm phải làm đến cùng, một ngụm đem gậy mát xa để bên môi hàm vào trong miệng.

Tôn Nguyên Huy nhú mày, không nghĩ tới chính mình còn không có hưởng thụ đãi ngộ thể nhưng đã bị một cây gậy mát xa nhanh chân đến trước. Hắn đem đồ vật trong tay kéo ra ngoài, trở mắt nhìn môi đỏ tươi nhấp qua từng hoa văn màu đen, ở giữa lưu lại một đoạn nước sáng lấp lánh, sau đó đảo bên ngoài.

Nguyễn Tân dùng răng nhẹ nhàng ma sát xung quanh. Dưới lực của Tôn Nguyên Huy đồng thời vươn đầu lưỡi phác hoạ hình dạng quy đầu, mút hôn từ thân tập trung đến trước bộ phận nhô lên. Đầu lưỡi linh hoạt không ngừng đảo một chút, thẳng đến nước bọt đem toàn bộ thân cây tắm ướt.

Ngón chân không thành thật theo quần Tôn Nguyên Huy mặc ở nhà một đường trượt lên, để ở địa phương ngạnh lên giữa hai chân hắn gãi một chút. Vùi đầu liếm láp như rút cuộc thấy được người, trên gương mặt thanh thuần lộ ra một tươi cười ngượng ngùng, mời gọi:

“Tới sao?”

Tôn Nguyên Huy nhìn thoáng qua tiểu đồ chơi bát nháo trên đất, bắt lấy mắt cá chân Nguyễn Tân kéo bên cạnh mình. Bàn tay ấm áp theolàn da tinh tế tìm kiếm, ở lúc Nguyễn Tân nhin không được đem chân trở về một tay đem người kéo đến mép giường.

“Không đau?”

Gậy mát xa trong tay đánh vào mặt Nguyễn Tân, trên cán đen bọc một tầng thủy dịch, ở trên mặt trắng nổi lên một đạo dấu vết ướt át.

“Anh nhẹ điểm liền không đau.”

Nguyễn Tân mở ra hai chân, giữa quần ngủ tơ lụa hiện từng đạo nếp gấp. Một bộ phận chính giữa ẩm ướt một khối, hiển nhiên thời điểm tự cấp gây mát xa khẩu giao hoa huyết đã ướt.

Ngón tay Tôn Nguyên Huy theo mắt cá chân Nguyễn Tân sờ soạn lên. Ngón tay ẩm áp ở vải dẹt mát lạnh xẹt qua. Thân thể theo ngón tay du tẩu nổi lên từng trận ngứa ngáy. Đầu gối Nguyễn Tân vừa thu lại, tiếp theo bị Tôn Nguyên Huy gạt gao đè ở hai bên.

Ngón tay vẽ đến huyết khẩu xoay bốn phía, theo một khối ướt át trực tiếp chọc ngón tay vào. Chân đơn bạc nháy mắt căng thẳng, năm ngón chân mướt mà đáng yêu cuộn thành một đoàn. Tôn Nguyên Huy ở nhất nhất hôn môi qua, sau đó hấn ấn tay Nguyễn Tân, nhẹ nhàng đẩy người ném lên giường.

Ngón tay giữa huyết nhân cơ hội rút ra, vết nước không ngừng mở rộng. Nguyễn Tân thở hổn hển nhìn nam nhân đứng ở mép giường, nam nhân lại không hề chớp mắt nhìn chăm chăm giữa hai chân y.

Nguyễn Tân bị nhìn cả người nóng lên, hoa huyết hung hăng co rút lại một chút, huyết khẩu dây dưa quần ngủ hướng rơi vào một vùng không rõ ràng, vết nước bên ngoài liền mở rộng một vòng.

Tôn Nguyên Huy cầm gây mát xa đỉnh giữa hai chân Nguyễn Tân, hỏi:

“Như vậy còn muốn nhẹ điểm sao?”

Nói xong lại đỉnh đỉnh gây mát xa màu đen.

“Hừ ân... Không... Không cần cái này.....”

Nguyễn Tân bắt lấy khăn trải giường dưới thân cọ về phía sau, còn chưa thoát khỏi gây mát xa chọc ở huyết khẩu đã bị Tôn Nguyên Huy túm về.

Tôn Nguyên Huy ôm eo Nguyễn Tân trở mình y qua. Cánh tay hữu lực kẹp bên hông Nguyễn Tân hướng về phía trước làm y không thể không nhếch mông lên.

Tôn Nguyên Huy kéo ra áo ngủ mình, áo ngủ mở rộng rũ tại thân thể đem cơ bụng lộ trong không khí. Dưới háng bị quần lót bao vây một đoàn đứng thẳng, vừa mới đem quần lót kéo ra, cự vật bên trong liền gấp không chờ nổi nhảy ra.

Tôn Nguyên Huy nắm dương vật mình ở trên mông Nguyễn Tân hung hăng chà sát. Dịch nhầy đang trước vậy ra, ở quần ngủ Nguyễn Tân rơi xuống một chuỗi.

“Không cần cái này?”

Côn thịt nóng bỏng thay thế gây mát xa đỉnh giữa hai chân Nguyễn Tân. Nguyễn Tân cả người run lên, ngón tay bắt lấy khăn trải giường lại cọ cọ.

“Không cần, muốn ——”

“Nguyên lai so với đồ vật của anh Nguyễn Nguyễn vẫn là thích gây mát xa a?”

Tôn Nguyên Huy xoay người lấy tiểu đao trong ngăn kéo, dùng thân đao lạnh lẽo miêu tả mông thịt tròn trịa. Nguyễn Tân kinh ngạc quay đầu lại, nhìn đến tiểu đao lóe quang sắc bén, eo lập tức sụp xuống. (đừng hỏi tui ở đâu có đao@@, tình thú, tình thú thôi~)

“Ngô...”

Gây mát xa bị nhét vào trong miệng, tôn nguyên huy đâm chọc miệng Nguyễn Tân, ôn nhu nói:

“Hàm hảo...”

Chuôi đao theo khe hở hai vú tiến vào giữa hai chân. Chuôi đao thô ráp ma sát vải dệt tiếng vang phát ra rất nhỏ. Cảm giác thân thể đều tập trung ở nơi cùng chuôi đao tiếp xúc. Thịt non bên trong theo chuôi đao du tẩu run nhẹ. Huyệt thịt gắt gao co rút lại, hoa hạch ở mũi đao lạnh lẽo nháy mắt lại nhin không được hung hăng run một chút.

“Ngô!”

Tôn Nguyên Huy mở khuy quần ngủ Nguyễn Tân, sóng dao tiến vào mông.

“Ngô... Ngô! Ân.....”

Hoa huyết gắt gao co rút lại rốt cuộc kiên trì không được, một cảm giác tê ngứa tập trung ở hoa hạch, co rút lên, đem hoa dịch giấu ở chỗ sâu trong thân thể bài trừ ra ngoài.

“Hưng phần như vậy?”

Tôn Nguyên Huy dùng mũi đao ở trên nhụy hoa nhẹ nhàng quét. Thịt môi phun ra nuốt vào đột nhiên

buộc chặt, đem mũi dao đẩy đến hoa dịch trên huyết khẩu. Tôn Nguyên Huy liếm hoa dịch trên mũi dao, sau đó dao nhỏ bị ném ra xa.

Gậy mát xa bị Nguyễn Tân hàm ướm lại nóng. Tôn Nguyên Huy đem nó rút ra, theo giữa quần dính vào hoa huyết Nguyễn Tân. Nhục đạo vừa mới cao trào không ngừng đem gậy mát xa xô đẩy ra ngoài. Tôn Nguyên Huy ở trên mông Nguyễn Tân đánh một cái, nhéo mông thịt xoa nắn mở ra.

“Thả lỏng.”

Nguyễn Tân bị dính đến thân thể nhũn ra, dính gậy mát xa được khảm bi thép chống vách trong không ngừng thâm nhập. Cán cây thô to đem huyết đạo hoàn toàn căng ra. Nguyễn Tân nắm chặt khăn trải giường dưới thân, cái trán lúc gậy mát xa tìm được cung khẩu nâng lên. Y quay đầu lại bất lực nhìn về phía Tôn Nguyên Huy, khóe mắt ửng đỏ đầy nước, môi dưới ẩn một loạt dấu răng, giọng cầu Tôn Nguyên Huy lại mềm lại ngọt.

Tôn Nguyên Huy chỉ cảm thấy trong đầu nổ vang một mảnh, còn không có ý thức được liền đem gậy mát xa trong tay hoàn toàn cắm vào thân thể Nguyễn Tân.

“Ngô...”

Gậy mát xa căng vách thịt, dâm thủy tràn ra ngoài cơ thể dọc theo hoa môi hướng về nơi nhìn không thấy. Tôn Nguyên Huy dâm thủy chảy một tay xé mở quần ngũ Nguyễn Tân, huyết khẩu theo chủ nhân hoảng sợ cùng nhau cắn chặt gậy mát xa.

Huyết thịt hồng nhạt đem trụ thể màu đen tất cả nuốt vào, huyết thịt kiều nộn tích thủy chảy ra một chút. tôn nguyên huy lau đi, ngón tay xoay ở đáy chậu, theo tần suất gậy mát xa hướng về phía tiểu huyết mặt sau cơ khát.

“Tôn... Tôn Nguyên Huy!”

Huyết đạo chật hẹp bị tôn nguyên huy tiến vào một lát liền xoắn thành một đoàn. Ngón tay thâm nhập lại không thuận theo, không buông tha thăm dò mỗi một tác da bên trong.

“Đừng... Đừng đùa.....”

“Nguyễn Nguyễn không vui sao?”

Ngón tay lại lần nữa thâm nhập, trườ sấp hoa huyết càng thêm kịch liệt, khoái cảm làm Nguyễn Tân sướng nói không nên lời. Y nắm chặt ga giường, nằm up sấp càng ngày càng thấp, chỉ có mông cao cao nhếch lên, phương tiện cho ngón tay cắm tại hậu huyết ẩn ở vách trong, cách một tầng da cảm nhận được gậy mát xa luật động hoa huyết.

Ngón tay mơn trớn hoa văn gân xanh nhô lên trên gậy mát xa, hơi chút động là có thể cảm nhận được huyết đạo hung hăng co rút.

Áo ngủ Nguyễn Tân dọc theo vòng eo lộ đến ngực, lộ ra vòng eo tinh tế một mảnh trắng nõn. Tôn Nguyên Huy cúi người hung hăng cắn một ngụm. Nguyễn Tân đau đến run rẩy, nháy mắt gậy mát xa cùng ngón tay phân biệt đâm điểm mẫn cảm hai huyết đạo. Thân mình nháy mắt căng thẳng, cứng ngắc vài giây sau đó cả người đều xụi lơ.

Tôn Nguyên Huy sờ đằng trước Nguyễn Tân, quả nhiên đã ướt một mảnh.

“Nguyễn Nguyễn bán nhiều như vậy đối thân thể không tốt.”

Cầm gậy mát xa tay lại đỉnh, đỉnh đến Nguyễn Tân cả người đều mềm nhũn, thân mình ngã xuống trên giường.

“Ngô... Còn không phải anh.....”

Nguyễn Tân nửa giận nửa oán trừng mắt Tôn Nguyên Huy một cái. Tôn Nguyên Huy nhân tiện hôn khoe mắt y, sau đó quay đầu nhìn phía tiểu đồ chơi trên đất.

Nguyễn Tân theo hần nhìn qua, đuổi đến mặt sau trều gậy mát xa tay một chút. Y nhìn Tôn Nguyên Huy từ trong hộp rút ra một vật gì đó, cán dài, mặt trên điểm tô một chuỗi tua, tua phía dưới lại hợp với mấy viên lục lạc, nhấn một cái chốt mở liền đình linh đình linh vang không ngừng.

Nguyễn Tân nghe linh vang thanh thúy theo bản năng bò về phía sau một bước. Lúc y mua về xem qua một lần liền ném vào trong ngăn kéo, vì nó thật sự là.....

“Em sai rồi...”

Tôn Nguyên Huy nở nụ cười.

“Chúng ta lắp kín được không?”

“Không... Không... Quá... Quá dài...”

Nguyễn Tân phe phẩy đầu, một bên lui một bên nói năng lộn xộn cự tuyệt. Gậy mát xa theo y di động đong đưa lúc lắc, đỉnh bi thép ở cung khẩu đạo qua một vòng, người còn lui xa liền mềm thân mình lão đảo trở về trên giường.

Tôn Nguyên Huy ôm người ôm về trong ngực, dương vật hần cương cứng để ở đáy chậu Nguyễn Tân, từ

hậu huyết một chút một chút ma sát hướng hoa huyết, thẳng đến lộ ra một đoạn ngắn khoảng cách mới lui trở về.

Nguyễn Tân bị Tôn Nguyên Huy nắm tay sờ lên gây mát xa ở hoa huyết. Đồ vật nọ căng đến phát ngứa, tiểu huyết mấp máy chẳng những không thể thỏa mãn mà càng thêm tham lam, ngược lại gọi lên dục vọng càng sâu. Muốn đồ vật càng nóng càng lớn hơn nữa.....

Nguyễn Tân quay đầu chủ động hôn lên môi Tôn Nguyên Huy. Đầu lưỡi đỏ tươi ở đôi môi cắn ra một đạo dấu vết, thanh âm mềm như bông cầu xin:

“Đừng đùa gây mát xa, anh tiến vào được không?”

10. Chương 10

“Hảo.”

Nguyễn Tân đưa lưng về phía Tôn Nguyên Huy, tự nhiên nhìn đến không khóe miệng Tôn Nguyên Huy gọi lên một tia ý cười.

Huyết khẩu mềm mại nhiệt tình phun nuốt hoan nghênh vật cứng sắp xâm nhập. Nguyễn Tân phối hợp lắc hông hướng đồ vật Tôn Nguyên Huy chậm rãi ngồi xuống. Gây mát xa đằng trước phối hợp tốc độ mặt sau thâm nhập từng chút từng chút bị y rút ra.

Nháy mắt nguyên cây rút ra, Tôn Nguyên Huy đột nhiên cầm tay Nguyễn Tân, trước sau đều hung hăng va chạm. Hai huyết đạo bị lấp tràn đầy, cảm giác vừa đau vừa sướng lên đại não, nháy mắt hút sức lực Nguyễn Tân.

Hai căn đại đồ vật nhét trong thân thể tùy thời muốn đâm hổng y. Nguyễn Tân rầm rì kêu đau, làm nũng quay đầu cùng Tôn Nguyên Huy hôn môi cầu hắn làm chính mình lại trì hoãn một hồi.

Tôn Nguyên Huy nhìn dương vật Nguyễn Tân không hề có dấu hiệu mềm nhũn cười khẽ một tiếng, vẫn như cũ làm hảo hảo tiên sinh Nguyễn Tân nói cái gì liền theo cái đó.

Lúc Nguyễn Tân quần tới cùng y hôn môi một chút, hắn lại duỗi tay vỗ về chơi đùa còn thịt Nguyễn Tân.

Vật nhỏ vì khoái cảm bất ngờ ở trong tay Tôn Nguyên Huy nảy hai cái, toát ra dâm thủy chốc lát liền dính đầy tay. Tôn Nguyên Huy đem dâm dịch trong tay tắt cả bôi trên khí cụ đồ chơi thon dài. Lúc Nguyễn Tân còn chưa phục hồi tinh thần liền đem đồ chơi cắm vào mã mắt Nguyễn Tân.

Ma sát nhẹ nhàng đau đớn từ dưới thân truyền đến, Nguyễn Tân giãy giụa, Tôn Nguyên Huy áp người về phía trước đem y toàn bộ phác gục trên giường. Hôn môi hung mãnh lại nhanh chóng, công thành đoạt đất bức Nguyễn Tân gần như hít thở không thông. Cảm giác phía dưới trướng đau càng ngày càng rõ ràng, Nguyễn Tân rất nhanh mất đi sức giãy giụa. Cán cây ướt át ở niệu đạo từng tắc đỉnh nhập. Khoái cảm bí ẩn không ngừng va chạm hạ thể, thân mình run rẩy mang theo đồ vật đằng trước tua lắc qua lắc lại, thanh thúy tiếng chuông leng keng leng keng, dục vọng càng thêm chịu không nổi.

“Đừng... Đừng đi vào.....”

Cán cây thâm nhập đến bàng quang, vách tường chua xót, xúc động bản tính không ngừng đánh tới, lại đều bị đồ chơi chặn.

Đằng trước rối loạn, tay Tôn Nguyên Huy ở mặt trên nhấn một cái, từng trận nước tiểu ý tùy theo đến.

Nguyễn Tân bắt lấy tay tôn nguyên huy, còn chưa đẩy ra đã bị Tôn Nguyên Huy bắt lấy sờ lên bụng nhỏ mình. Phân thân vẫn luôn thông thả đỉnh động cùng gây mát xa đồng loạt thâm nhập. Nguyễn Tân đột nhiên giơ lên cổ, hai điểm mẫn cảm bị lặp lại đâm chọc, sướng đến nước mắt không thể khống chế dâng lên.

“Quá... Quá mức... Tôn Nguyên Huy... Tôn Nguyên Huy.....”

“Như thế nào?”

Tôn Nguyên Huy ấn tay Nguyễn Tân, hai căn côn thịt không phân cao thấp lại lần nữa hung mãnh đỉnh nhập, cách một tầng thịt đều có thể cảm nhận được va chạm tới nhô lên.

“Nguyễn Nguyễn đoán xem đây là cái gì?”

“Không... A a a... Không biết a... Không... Từ bỏ.....”

Áo ngủ Nguyễn Tân rời rạc treo trên người, cúc áo bị cọ mở lộ ra tảng lớn ngực phồng phồng.

“Rõ ràng thực thích không phải sao?”

Tay Tôn Nguyên Huy xuyên qua dưới gối Nguyễn Tân, như xi tiểu hài tử ôm người lên, mở lớn hai chân làm nước ý muốn tiểu càng thêm dày đặc. Tôn Nguyên Huy ẩn khai chốt mở, gây mát xa nhảy lên phát ra ong ong âm thanh chấn động,

“Lấy ra! Lấy ra a.....”

Nguyễn Tân bị khoái cảm bức cho hai mắt đỏ bừng, nước mắt tích từ khóe mắt chảy xuống.

“Muốn tiểu... Tôn Nguyên Huy a.....”

“Anh mang Nguyễn Nguyễn lên lầu đi WC.”

Nói xong Tôn Nguyên Huy vẫn duy trì tư thế đi nhanh lên lầu. Côn thịt trong hậu huyệt theo tư thế lên lầu ra ra vào vào. Gậy mát xa trước hoa huyệt bị tay Tôn Nguyên Huy khống chế tần suất cùng hậu huyệt hoàn toàn bất đồng đâm vào.

Hai huyệt đạo theo tư thế lên lầu bị luân phiên đâm vào rút ra, điểm mẫn cảm thường xuyên bị va chạm, không lâu liền ở cầu thang để lại một chuỗi âm thủy động tình, tích tích cùng với một chuỗi tiếng vang lục lạc thanh thúy.

“Vừa lúc chúng ta có thể đi xem thử một chút nhà vệ sinh phòng bảo bảo.....”

Nguyễn Tân bị đỉnh ngây ngốc, hoàn toàn nghe không rõ tôn nguyên huy nói. Tôn Nguyên Huy xoa nắn bụng nhỏ Nguyễn Tân, phát lực cảm về phía trước, đỉnh đến cả người Nguyễn Tân hướng về phía trước một chút.

“Nguyễn Nguyễn, chúng ta khi nào mới có thể có bảo bảo?”

“Chịu... Chịu không nổi... Tôn Nguyên Huy... Nguyễn Huy làm em... Làm em... A... Muốn... Muốn.....”

Tôn Nguyên Huy ôm đi vào nhà vệ sinh, tay xoa ấn bụng nhỏ càng ngày càng dùng sức. Ý tiểu mãnh liệt theo bàn tay tác loạn càng ép càng chặt, phẳng phát một đoàn dòng nước ở vách tường cùng bàng quang quanh quẩn qua lại.

“Nguyễn Nguyễn, sinh hài tử cho anh được không?”

Nguyễn Tân bị ép hoàn toàn mất lý trí, theo Tôn Nguyên Huy nói không ngừng lặp lại hảo.

“Ngoan.”

Tôn Nguyên Huy hôn qua tóc y, tay cầm gậy mát xa đột nhiên kéo, một đạo cột nước theo sát phun trào bắn trên tường.

“Ngô!!!!”

Thân mình Nguyễn Tân bỗng bắn ra, sau đó không chịu khống chế co rút lên.

Trên tường một thác nước tiểu theo hoa văn gạch men tí tách tí tách trượt xuống. Nguyễn Tân nhìn thoáng qua, lại vô lực dựa vào ngực Tôn Nguyên Huy há miệng thở dốc. Nước mắt theo khóe mắt xoạch xoạch chảy, dương vật mềm nhũn nóng rát lại đau lại ngứa. Hai huyết đạo lại còn ở có quy luật vận động, phẳng phất chính mình hơi khô phục liền bắt đầu một vòng chinh chiến mới.

Tuy là cơ khát, y cũng bắt đầu có chút sợ hãi.

Bọn họ ở trên giường quấn lấy nhau gần hai ngày, huyết đạo hơi sưng một bên kêu gào kích thích đối đãi, một bên lại vì không ngừng xâm nhập đến dòng nước chảy không ngừng. Nguyễn Tân trầm mê với tính ái rồi lại thời thời khắc khắc sợ hãi chính mình giây tiếp theo sẽ bị tôn nguyên huy thao hư. Chuyện này không phải trước kia Tôn Nguyên Huy sẽ làm, này không phải việc Tôn Nguyên Huy sung y sẽ làm.

Nguyễn Tân giãy giụa hai cái, quay đầu như lấy lòng hôn khóe môi Tôn Nguyên Huy, cầm, hầu kết. Môi hôn ẩm áp dọc theo da hần ướt mồ hôi nhắt nhắt hôn qua, cuối cùng dây dưa lỗ tai nam nhân không ngừng liếm cắn. Hàm răng ma sát vành tai Tôn Nguyên Huy nhẹ nhàng thổi khí bốn phía.

“Nguyên Huy, chân em đã tê rần.....”

Nghe vậy Tôn Nguyên Huy quả nhiên buông y xuống, phân thân cắm tại hậu huyết theo động tác bọn họ rời ra một đoạn. Tôn Nguyên Huy ôm eo Nguyễn Tân thuận thể cắm vào, người còn không đứng vững đùi run lên, về phía trước một quỳ xuống, hoa huyết để gây mát xa chen vào thân thể chỗ sâu trong thân thể.

“Ngô...”

Nguyễn Tân run lên, sau đó cả người ghé trên đất, gây mát xa màu đen ẩn nấp giữa hoa huyết, bị lông mao thừa thốt giấu đầu lòi đuôi mà che lấp, từ quần ngũ bị xé rách lộ ra một góc.

Tôn Nguyên Huy tiến lên bế Nguyễn Tân, một bên hôn tới nước mắt trên khóe mắt y, một bên ôn nhu nói:

“Đều sắp làm ba ba, như thế nào vẫn không cẩn thận như vậy?”

Đúng rồi, mang thai, Tôn Nguyên Huy ở vài lần tính ái xác thực lặp lại nhắc tới.

Nguyễn Tân bắt lấy tay Tôn Nguyên Huy hướng bên cạnh vung ra, lão đảo từ bên cạnh Tôn Nguyên Huy người chạy ra cửa, còn chưa đi hai bước đã bị Tôn Nguyên Huy toàn bộ ôm lên.

Nguyễn Tân nửa ngồi trên cánh tag tôn nguyên huy, hần một tay khác mở ra hai chân Nguyễn Tân, ngón tay ở hoa huyết dùng sức trều sáp. Nguyễn Tân thật vất vả tích góp một chút sức lực nháy mắt tan thành mây khói.

“Anh đã biết.....”

Đã biết y chuyện trộm uống thuốc tránh thai.

Tôn Nguyên Huy lại không tiếp lời y nói, hấn ôm Nguyễn Tân nhìn phía gương hai trước mắt người, dù bạn vẫn ung dung đem cúc áo ngủ trên người Nguyễn Tân cởi bỏ từng viên.

“Nguyễn Nguyễn muốn nhìn gương làm sao?”

Nguyễn Tân nước mắt chảy đầy mặt, trong gương một hé ra gương mặt xinh đẹp khóc đến mắt đỏ bừng, môi diễm sắc hàm một chút thủy quang. Y nhìn chính mình trong gương dần dần trần trụi không ngừng đem mặt vùi vào ngực Tôn Nguyên Huy.

Nhưng vô luận trốn tránh như thế nào, cái kia theo Tôn Nguyên Huy động tác run rẩy giãy giụa chính mình đều khắc vào trong lòng.

Tôn Nguyên Huy đem quần áo dư thừa trên người Nguyễn Tân đều ném tới đất, hấn như ngăm nghía và thưởng thức trần bảo tinh tế trong gương miêu tả thân thể Nguyễn Tân. Từ một mảnh ngực ửng đỏ đến nhục bông đằng trước phun đậm thủy lại lập không đứng dậy. Hấn ôm người hướng về phía trước nhấc tới, cánh tay chống ở hai đầu gối Nguyễn Tân tách ra lộ ra mảnh đất giữa hai chân làm người mê muội gợi cảm.

“Buông ra! Anh buông em ra Tôn Nguyên Huy!”

Hoa huyết nuốt vào nguyên cây gây mát xa còn đang run rẩy mấp máy, Tôn Nguyên Huy càng dùng sức mở ra hai chân Nguyễn Tân thấy rõ ràng, ở giữa miệng nhỏ mấp máy đến lợi hại, đáng thương hề hề gạt ra gây mát xa màu đen phun ra một hai giọt hoa dịch đậm mĩ.

Hoa dịch lướt qua đáy chậu, du tẩu tại hậu huyết, rất nhanh cùng đồng dạng huyết khẩu ướm át mấp máy hợp thành một đoàn. Tôn Nguyên Huy mê muội nhìn hoa dịch lưu động, nâng thân thể Nguyễn Tân lên, một cổ hoa dịch chảy theo bắp đùi, nơi bị Tôn Nguyên Huy nắm hồng thành một mảnh, làn da hơi nóng bị vệt nước lướt qua co chặt thành một đoàn.

“Nguyễn Nguyễn, em thật đẹp mắt.”

“Tôn —— a!”

Tôn Nguyên Huy đột nhiên đem côn thịt mình cắm vào hậu huyết Nguyễn Tân. Hấn nhìn đôi mắt Nguyễn Tân trong gương bị nước mắt che đầy, đỉnh động càng thêm tấn mãnh. Ngón tay để ở hoa huyết theo tần suất triều động cùng nhau đại khai đại hợp đâm vào rút ra, đâm dịch không khống chế được dọc theo ngón tay Tôn Nguyên Huy không ngừng nhỏ giọt lên đất, ở giữa hai chân Tôn Nguyên Huy nhanh chóng tích thành một vũng nước nhỏ.

“Nguyễn Huy... Nguyễn Huy em thật sự không được...”

Người trong gương cả người đều phấp phấp màu hồng nhạt đẹp đẽ, nước mắt theo động tác y lắc đầu không ngừng chảy ra. Nguyễn Tân nhìn chính mình không ngừng đĩnh động, rõ ràng là động tác muốn trốn, lại như dục cự còn ngênh hướng vào hạ thể Tôn Nguyên Huy.

Chỉ liếc mắt một cái, Nguyễn Tân liền thấy thẹn nhắm hai mắt lại, nức nở than nhẹ rồi rầm, đổi lấy Tôn Nguyên Huy sáp nhập càng thêm thô bạo.

“Rõ ràng thực thích, không phải sao?”

Tôn Nguyên Huy đem dục vọng mình rút ra, sau đó hung hăng đĩnh trở lại.

“Chúng ta Nguyễn Nguyễn này há miệng thích gạt người như vậy sao?”

Trừu cảm càng lúc càng nhanh, móng cạo ở lông mao Tôn Nguyên Huy một mảnh lửa nóng. Nguyễn Tân bắt lực lắc đầu, vừa mới hé miệng, rên rỉ liền trút xuống, theo động tác Tôn Nguyên Huy càng thêm bén nhọn cao vút.

“A a a... Không phải... Từ bỏ... Từ bỏ... Tôn Nguyên Huy a.....”

“Bảo bối, em không biết em hiện tại có bao nhiêu xinh đẹp.”

Tôn Nguyên Huy phát hết lực đạo đâm chọc mấy chục lần, dương vật cùng gây mát xa luân phiên ở huyết đạo ướt mềm ra ra vào vào, cách một màng mỏng đâm điểm mẫn cảm Nguyễn Tân. Tôn Nguyên Huy đỉnh khai chỗ sâu trong mềm thịt, nháy mắt, hần đột nhiên đem gây mát xa rút ra, một đạo vệt nước phun ra bắn ở trên gương, đem khuôn mặt Nguyễn Tân trầm mê hưởng thụ mơ hồ thành một đoàn bóng mờ.

“A.....”

Nguyễn Tân bị vì hai kích thích cả người run rẩy. Tôn Nguyên Huy từ Nguyễn Tân trong thân thể rút ra, đâm thủy trong hoa huyết cùng tinh dịch ở hậu huyết đồng thời phun trào, ngay cả nhục bồng bềnh trước không dám ngẩng đầu đều tí tách phun ra vài cổ đâm dịch.

Nguyễn Tân thoát lực ngã xuống gạch, hai chân trắng nõn bị vài cổ đâm dịch làm ướt. Đùi trong y run rẩy, huyết khẩu không khép được phun ra hoa dịch ở hai nơi ứng đỏ một mảnh.

“Không... Từ bỏ.....”

Nguyễn Tân cả người run lên, Tôn Nguyên Huy thậm chí còn chưa kịp phản ứng, liền nhìn dưới thân Nguyễn Tân lại trào ra đại cổ vệt nước trong suốt, cư nhiên là triều phun...

11. Chương 11

Nguyễn Tân một giấc này ngủ cực không an ổn, y tiêu hao quá nhiều thể lực. Lúc tỉnh lại bị Tôn Nguyên Huy uy mấy muỗng cháo sau lại hôn hôn trầm trầm ngủ.

Trong mộng mơ về khi còn nhỏ, vì thân thể cùng những người khác đều không giống nhau, y là quái vật, là quái thai, mỗi người đều có thể ức hiếp một người lương tính. Mẹ thét chói tai phủ nhận, ba ba mặt lạnh, đã từng đối sinh mệnh kết tinh có bao nhiêu chờ mong, đối mặt Nguyễn Tân dị dạng liền có bao nhiêu thất vọng.

Sau khi mẹ qua đời, cuộc sống Nguyễn Tân càng như rơi xuống đáy vực. Y bắt đầu sa đoạ tự mình từ bỏ, thẳng đến một ánh sáng sưởi ấm y. Chính là vì cái gì hiện tại ánh sáng muốn lột sạch đem y đẩy đến trên giường, muốn y lớn bụng để người khác chỉ chỉ trỏ trỏ, hết thấy giống như đều trở về khi còn nhỏ... mà y lại như thế nào đều giãy giụa không thoát khỏi khốn cảnh..... (mình đã lược một đoạn vì rất khó hiểu)

“Nguyễn Nguyễn..... Nguyễn Nguyễn.....”

Nguyễn Tân từ ngủ mơ bừng tỉnh, động tác đứng dậy còn chưa bắt đầu đã bị tứ chi trói buộc lôi kéo trở về tại chỗ.

Nguyễn Tân ngẩng đầu nhìn thoáng qua, tay giơ cao qua đỉnh đầu bị còng tay tình thú khóa trên đầu giường. Hai chân mở lớn phân biệt nằm hai bên góc giường, y mua xem cũng chưa xem qua, liếc mắt một cái món tiểu đồ chơi hiện tại nhưng thật ra đều bị Tôn Nguyên Huy dùng.

Nhìn Tôn Nguyên Huy ngồi ở mép giường vẻ mặt đạm nhiên, Nguyễn Tân hung hăng:

“Tôn Nguyên Huy! Anh trói em làm gì?”

“Nguyễn Nguyễn, anh chỉ là muốn con của chúng ta.”

Tôn Nguyên Huy hôn dọc theo xương quai xanh Nguyễn Tân một đường xuống phía dưới, đem mặt chôn ở một đôi tiểu bạch thổ đáng yêu ngủ một ngum thật sâu.

“Anh hy vọng con sẽ giống em, đáng yêu lại tùy hứng, không cần giống anh, luôn là tử khí âm trầm, cũng không biết hồng(dỗ~) em vui vẻ như thế nào.”

Đầu lưỡi linh ở quãng vú đảo vòng một vòng, Nguyễn Tân định phản bác bị rên rỉ tràn ra đánh gãy. Mười ngón tay qua lại xoa nắn, gây mát xa theo động tác đỉnh một chút. Nguyễn Tân thân mình nhoáng lên, hai thổ con(vểu ẻm~) cũng run lên.

Tôn Nguyên Huy đem chúng nó hợp lại, đầu ngón tay chôn giữa nhũ thịt tuyết trắng, hai ngón tay kẹp đầu vú Nguyễn Tân qua lại xoa nắn. Xoa đến hai điểm trước ngực đỏ tươi sưng to không lâu liền găng gượng lên.

“Chính là anh cũng không hy vọng con rất giống em, nếu không luôn có người giống anh, nhịn không được một ngụm một ngụm đem hần ăn luôn.” (lo cho con ghê~)

Ngón tay Tôn Nguyên Huy hướng hạ thân Nguyễn Tân tìm kiếm. Huyệt khẩu ướm át xoắn gây mát xa co rút lại, đâm thủy dọc theo thân chảy xuống đáy chậu. Hần sờ soạn huyệt khẩu ướm át, ngón tay dán gây mát xa chen vào một ngón tay.

“Không... Đừng... Đừng.....”

Nguyễn Tân kẹp chặt ngón tay không ngừng thâm nhập, mắt cá chân co lại bị còng tay túm chặt, bày ra một tư thế không được tự nhiên, một cây gây mát xa kích cỡ đã cũng đủ làm người phát điên, lại hướng giữa huyệt nhét vào bất cứ thứ gì đều làm Nguyễn Tân vô pháp thừa nhận.

“Em sinh, Tôn Nguyên Huy em sinh, anh đừng.....”

Nước theo khóe mắt chảy ra, thân mình cao lên hạ xuống, hai luồng thịt trước ngực theo chủ nhân kịch liệt run rẩy, thẳng đem chính mình đưa vào miệng Tôn Nguyên Huy.

Tôn Nguyên Huy ngón tay cầm đầu vú mút một ngụm, ngón tay thăm tiến hoa huyệt lại rút ra.

Miệng nhỏ bị mạnh mẽ căng ra nhanh chóng khép lại cắn chặt gây mát xa. Ngón tay Tôn Nguyên Huy ở đầu vú Nguyễn Tân xoay, đem đâm dịch trên mặt tất cả bôi lên điểm kiều nộn.

Nhìn nước mắt ngăn không được từ khóe mắt Nguyễn Tân trượt xuống, tôn nguyên huy rút ra gối đầu phía dưới trước tiên chuẩn bị tốt bịt mắt mang lên cho Nguyễn Tân.

Trước mắt là hắc ám vô hạn, Nguyễn Tân cả người an tĩnh trở lại, chỉ có thân mình run lên, ngây ngô mờ mịt nhìn Tôn Nguyên Huy.

“Nhìn đến nước mắt em anh luôn đau lòng.”

Tôn Nguyên Huy ở thái dương Nguyễn Tân ấn một cái hôn, nhìn từ khe hở bịt mắt lộ ra nước mắt, đầu lưỡi theo dấu vết nhẹ nhàng liếm.

“Lại thực hưng phấn.....”

Ngón tay tra tấn Nguyễn Tân lại sờ soạng đến hoa huyết, thị lực tạm mất, giác quan khác trên người đều như tăng thêm vô cùng. Nguyễn Tân khẩn trương mở rộng thân mình, ngón tay cùng gây mát xa đâm hoa huyết nháy mắt y thậm chí nghe được hoa huyết “Phốc” một tiếng.

“Nguyễn Nguyễn thật sự sẽ sinh bảo bảo cho anh sao?”

Tôn Nguyên Huy ngồi vào trên giường, mở hai chân Nguyễn Tân lột phía dưới. Ngón tay hấn sờ soạng gây mát xa trong hoa huyết. Vách trong chặt che mấp máy, không ngừng đẩy dị vật xâm nhập ra.

“Sẽ... Em sẽ... Anh đừng.....”

Ngón tay quanh gây mát xa dạo qua một vòng, không ngừng phân bố chất lỏng trong suốt rất nhanh chảy đầy ngón tay. Tôn Nguyên Huy đem ngón tay thứ hai vào cùng gây mát xa, lần nữa đưa vào hoa huyết Nguyễn Tân.

“Nguyễn Nguyễn cũng thực chờ mong bảo bảo sao?”

Nguyễn Tân theo động tác hấn giãy giụa, tường thịt bị căng ra trướng đầy, đau đớn lại còn hướng tới đối đãi càng thô bạo. Hấn phe phẩy đầu cơ hồ nghe không rõ Tôn Nguyên Huy nói. Trong đầu hai phương đối chiến, một bên kêu gào không đủ một bên khóc kêu sắp hỏng rồi.

“Ấn... Nguyên Huy... Nguyên Huy...”

Miệng nhỏ hàm gây mát xa gắt gao cắn huyết khẩu, theo khe hở trều sấp mang ra thịt non đỏ tươi, rất nhanh lại biến mất giữa huyết khẩu phẫn nộ. Nhục dạo vừa ướt vừa nóng, gắt gao hút ngón tay tôn nguyên huy, không ngừng run lên đẩy ngón tay hướng vào phía trong.

“Nếu Nguyễn Nguyễn cũng thích, vì cái gì muốn uống thuốc?”

Ba cái ngón tay đỉnh vào hoa huyết Nguyễn Tân. Y nâng lên thân mình, còng tay bị y kéo đến leng keng rung động.

“Không... Tôn Nguyên Huy em chịu không nổi... Ăn không vào... Cầu anh..... Cầu xin anh.....”

Tôn Nguyên Huy cúi thân, tay nhẹ đè lại xương hông Nguyễn Tân, nhìn hoa huyết Nguyễn Tân. Nơi đó rõ ràng cần ngón tay hấn không buông bị hấn rút ra, mang theo đâm dịch lòi ra một đoạn lông mao Nguyễn Tân thừa thốt gian. Huyết khẩu mất đi ngón tay lúc đóng lúc mở, hàm chứa gây mát xa lại còn không thỏa mãn lộ ra một khe hở. Tôn Nguyên Huy thử thăm dò đem ngón tay đặt ở huyết khẩu, huyết thịt rất nhanh run rẩy mấp máy lên.

Nam nhân đẩy hai chân Nguyễn Tân, hôn từ bụng nhỏ một đường chạy dài xuống phía dưới. Tiểu đậu đỏ

bình bị hấn ngậm trong miệng mút vào, rất nhanh giữa hoa huyết tràn ra đại cổ đâm thủy.

Đùi y lại bắt đầu không an phận lên giấy giữa muốn đứng, làn da bóng loáng vừa mới cạo qua đã bị một bàn tay trấn áp xuống.

Tôn Nguyên Huy ôn nhu hôn từ hoa môi kéo dài đến đùi. Nơi mẫn cảm Nguyễn Tân theo đối phương âm áp run rẩy, gây mát xa nhẹ nhàng đâm vào rút ra giữa hoa huyết đột nhiên nguyên cây đi ra ngoài ngay sau đó lửa nóng dương vật cùng gây mát xa đồng loạt chen vào hoa huyết!

Nguyễn Tân thẳng thắn thân mình, rên rỉ triền miên đột nhiên ngừng lại. Y há to miệng lại phát không ra nửa điểm âm thanh, hai căn đồ vật cơ hồ muốn đem y xé rách.

“Em xem, em luôn là nói dối gạt anh.”

Tôn Nguyên Huy đè gây cùng nhau thẳng tiến Nguyễn Tân hoa huyết. Huyết thịt xoắn đẩy mơ hồ làm dương vật khó đi, Tôn Nguyên Huy bị kẹp đến da đầu tê dại, thân thể Nguyễn Tân còn chưa phản ứng, phía trước đột nhiên xông vào hơn phân nửa.

“!!!”

Nguyễn Tân bỗng chốc mở mắt, nước mắt chảy xuống, rất nhanh đem bịt mắt thấm ướt.

Hai căn đại dương vật tạo ra không gian trong hoa huyết, hơi vừa động, bên trong như bị sâu đốt vừa tê dại vừa ngứa ngáy. Nước tiểu trong bàng quang mãnh liệt không ngừng cuộn cuộn. Nửa người dưới tí tách như mất đi không chế, chỉ có căn Tôn Nguyên Huy cực nóng đến Nguyễn Tân mất hết tinh thần.

“Nguyễn Tân, anh là ai?”

Dương vật ngạnh trường từ huyết đạo cắn chặt không bỏ rút ra, để lại thịt non hồng nhợt trước huyết khẩu căng đến trở nên trắng.

Tạm thời dừng lại làm Nguyễn Tân được thời gian hồi sức, y mười ngón quơ loạn, cào khấn trải giường ra nếp nhăn.

“Tôn... Tôn Nguyên Huy.....”

Huyết khẩu bị đột nhiên đi vào, cùng gây mát xa trước sau đỉnh Nguyễn Tân.

“Còn có?”

Sau khi thích ứng hai căn vật cứng, tần suất muốn đem Nguyễn Tân bức điên. Y căn môi dưới, âm thanh nhỏ mơ hồ nghe không thấy

“Lão công...”

Này từ chữ nháy mắt phá vỡ lý trí Tôn Nguyên Huy, hần bắt lấy eo Nguyễn Tân, điên cuồng ở trong huyết Nguyễn Tân đình động lên, động tác đại khai đại hợp không ngừng đem gây mát xa trong cơ thể Nguyễn Tân hướng ra phía ngoài chen chúc. Gân xanh bạo khởi một bên nóng một bên lạnh huyết đạo bị ứ đọng nóng căn chặt. Tôn Nguyên Huy ôm đùi Nguyễn Tân cảm thấy muốn chết trong khoái cảm như vậy.

“Sướng hay không?”

“A... Sướng... Sướng ngô.....”

Nguyễn Tân bị làm hoàn toàn không còn thần trí, cả người như một con thuyền lênh đênh trên biển, cuồng phong bão tố không ngừng ồ vào thân thuyền, sóng biển nơi xa vọt tới mà đến mơ hồ đem y toàn bộ đánh vào trong biển. Y bị nước biển đánh đến cả người ứ đọng, thân thể lại là lửa nóng nóng bỏng.

Y muốn ôm Tôn Nguyên Huy, muốn nhìn mắt hần, muốn nhìn mồ hôi hần từ tóc mai lăn xuống tích trên người mình. Y muốn nhìn đối phương cùng chính mình mê muội lại mất khống chế.

Nguyễn Tân động thân thừa nhận khoái cảm từng đợt, miệng lại chỉ có thể đứt quãng lẩm bẩm tên Tôn Nguyên Huy, mà nam nhân mất khống chế phảng phất nghe mình bạch y không tiếng động dò hỏi. Hần một phen lấy ra gây mát xa trong hoa huyết Nguyễn Tân ném ra ngoài, chống trên người Nguyễn Tân ôm người vào trong ngực hung hăng hôn lên đôi môi đối phương.

Động tác dưới thân càng thêm hung ác, tiếng thân thể giao triền hỗn hợp không ngừng quanh quẩn trong phòng. Nguyễn Tân thét chói tai tất cả bao phủ trong nụ hôn của Tôn Nguyên Huy, thẳng đến nam nhân phía trên thở hổn hển hung hăng ở hần trên người va chạm hai cái, đem đại cổ tinh dịch đâm vào chỗ sâu trong thân thể y.

“Nguyễn Nguyễn, em là của anh.”

12. Chương 12

Phòng ngủ một mảnh hắc ám, bức màn dày che ánh nắng bên ngoài không còn một mảnh. Nguyễn Tân khởi động thân mình liền cảm giác được hai huyết khẩu vừa sưng vừa ngứa, cảm giác lạnh chui trong thân thể. Y ở trên giường ngốc lãng vài giây, sau đó đột nhiên đứng dậy. Kết quả chân vừa bước, thân thể chống đỡ từ đầu gối bắt đầu run lên, động tác hung hăng ma sát hoa huyết một chút, đau đến chân Nguyễn Tân mềm nhũn toàn bộ ngã trên đất.

Tôn Nguyên Huy nghe thanh âm vội từ thư phòng chạy lại, vừa vào cửa liền thấy Nguyễn Tân lại kéo ngăn kéo ra, ở chỗ đã từng giấu thuốc tránh thai tìm kiếm.

Nguyễn Tân theo âm thanh Tôn Nguyên Huy mở cửa run lên một chút, y cũng không thèm nhìn nam nhân tới cửa, cố chấp tìm, thẳng đến từ trong một góc tìm được thuốc nhỏ quen thuộc mới như an tâm mở ra hai viên nuốt xuống.

“Nguyễn Nguyễn..... Vô dụng.....”

“Tôn Nguyên Huy! Anh hỗn đản!”

Tôn Nguyên Huy tiến lên đem người ôm trở về giường, nhìn ái nhân gương nanh múa vuốt đôi mắt đỏ bừng vừa đau lòng vừa yêu thương ở ngoài miệng hôn y một ngụm.

“Đúng, anh hỗn đản. Em có đói bụng hay không? Muốn ăn cái gì anh làm cho em.”

Nguyễn Tân bị khẩu khí ôn nhu của hắn làm nghẹn, chính mình phát giận ở trong mắt Tôn Nguyên Huy như là tiểu hài tử vô cơ gây rối, y quay đầu đi.

“Uống thuốc xong lúc sau không thể ăn cơm.”

Nói xong y đem chăn hướng trên đầu che, không để ý tới Tôn Nguyên Huy.

“Ba ngày.”

Tôn Nguyên Huy chọc chọc chần Nguyễn Tân.

“Khoảng cách em một bên khóc một bên cầu anh đem tinh dịch rót vào tử cung ——”

Nguyễn Tân đột nhiên xốc chần lên, hung hăng nhìn Tôn Nguyên Huy. Tôn Nguyên Huy đầu hàng giơ tay.

“Khoảng cách chúng ta lần trước tính đã qua đi ba ngày, em hiện tại uống thuốc đã không dùng được.”

“Ai cần anh lo.”

Nguyễn Tân lại đem chăn kéo về trên mặt, tránh ở trong chần nghe bụng vang ục ục, ba ngày y không ăn nhiều lắm, chính là không thể lấy việc này lên án Tôn Nguyên Huy. Y nhìn nhìn tay, tuy rằng ba ngày Tôn Nguyên Huy vô tiết chế đòi lấy, chẳng những làm theo bình thường, còn...

Nguyễn Tân nghĩ đến những cái đó làm y dục tiên dục tử lặng lẽ đỏ mặt, nhưng kỳ thật trừ bỏ hoa huyết sưng lên, thân thể cũng không có chịu bị thương gì khác. Luôn không thể lấy tiểu huyết sưng lên cùng Tôn Nguyên Huy tính sổ. Nguyễn Tân ở trong lòng niệm một câu cáo già xảo quyết, hung hăng cắn một ngụm gối đầu ôm vào trong ngực.

Không đúng, mông giống như còn có điểm đau.

“Vừa rồi em uống chính là vitamin E, thuốc tránh thai anh đã ném.”

Vừa nghe lời này Nguyễn Tân đột nhiên từ trên giường ngồi dậy, eo bụng đi theo hung hăng đè ép hoa huyết đồng loạt nảy lên một trận nhức mỗ, thân mình một khi khó chịu đầu óc nói ra miệng liền là:

“Nếu thật sự hoài vậy xoá sạch ——”

Nghe xong lời này, đồng tử tôn nguyên huy nháy mắt co rút lại, khí lạnh quanh thân làm Nguyễn Tân ngậm miệng. Tôn Nguyên Huy vô vô chặn Nguyễn Tân, vô thanh vô tức(Không có âm thanh, tiếng động~) hồi lâu.

Cũng bắt đầu từ hôm nay, Nguyễn Tân phát hiện mình bị Tôn Nguyên Huy giam lỏng.

Người hầu bắt đầu 24 giờ chiếu cố cuộc sống hàng ngày, trong phòng vật bện nhọn nháy mắt biến mất không thấy, ngoài cửa lớn đột nhiên chạy tới một bình ca đứng gác.

Tôn Nguyên Huy thật ra chưa từng cùng y nói qua không thể ra cửa, nhưng một khi y bước ra cửa, chẳng những các binh ca nghiêm trang vây quanh y, ngay cả bác gái(là người hầu~) trong nhà đều mang thăm lông ra khuyên y nhanh về nhà kéo cảm lạnh.

Cố tình nhóm gốc tử ở phòng làm việc mình vì tôn nguyên huy đã liễu kê huyết* mỗi ngày tăng ca thêm giờ. Y là lão đại không đi bọn họ còn an ủi nói:

“Bị bệnh phải hảo hảo ở nhà dưỡng, có Tôn lão đại ở chỗ này hết thấy đều hảo.” =)))

Cũng không phải là hảo, trong bọn họ có mấy người chưa từng nghe qua Tôn Nguyên Huy ở trong ngành lưu lại truyền kỳ. Lại có mấy người lúc đại học lấy hắn làm mục tiêu hăng hái nỗ lực.

Ngay cả Nguyễn Tân ở đại học cũng mê luyện Tôn Nguyên Huy hảo một trận, kính trọng lại mang theo tiểu tâm tư bí ẩn không thể cho ai biết. Nhưng nam nhân đã từng được y dâng lên làm thần liên như vậy đối y, đem y nhốt trong nhà, chính hắn lại mỗi ngày nửa đêm về nhà!

Nguyễn Tân đơn phương tuyên bố cùng Tôn Nguyên Huy chiến tranh lạnh, nằm ở trên giường sinh khí trở mình, sợ hãi áp đến bụng lại vội vàng khôi phục tư thế nằm nghiêng, cùng Tôn Nguyên Huy giận dữ như

đã tách khỏi mục đích ban đầu, mà đơn thuần thành một loại phương thức phát tiết tính tình. Nhìn thoáng qua di động, Nguyễn Tân nằm ở trên giường tức giận đến hô hô thở hổn hển, thẳng đến Tôn Nguyên Huy đẩy ra cửa phòng ngủ mới nhanh cuộn thành một đoàn giả bộ một bộ tư thái ngủ say.

Tôn Nguyên Huy bá đạo đem Nguyễn Tân cuốn vào trong ngực, hẩn buổi tối uống rượu xong. Hương rượu nhàn nhạt giấu ở mùi hương tắm gội Nguyễn Tân ngửi được mà hoa mắt, hẩn ngẩng đầu dựa vào bên tai Nguyễn Tân, một tầng râu cọ qua gương mặt Nguyễn Tân, âm thanh trầm thấp trong đêm tối vang lên quả thực làm người mê muội.

“Bảo bảo hôm nay có nhớ anh hay không?”

Nguyễn Tân bĩu môi, liền biết hỏi bảo bảo, bảo bảo bảo bảo bảo bảo.

“Anh rất nhớ em.”

Nói xong hẩn liền đem mặt vui vào hòm vai Nguyễn Tân, lẩm bầm “Rất thích em.” thẳng đến nặng nề ngủ.

Nguyễn Tân thở phì phì nháy mắt bị Tôn Nguyên Huy vuốt phẳng, cầm cọ tóc của hẩn ngứa còn có điểm muốn cười.

Buổi chiều Cố Thịnh Kiệt gọi điện thoại tới, hỏi y có cần hẩn trợ giúp rời đi Tôn Nguyên Huy hay không. Cũng là hôm nay Nguyễn Tân mới biết được Cố Thịnh Kiệt có ba ba rất có địa vị, Nguyễn Tân cũng không có lập tức trả lời Cố Thịnh Kiệt, thậm chí lúc Tôn Nguyên Huy ôm lấy y nói thích trong nháy mắt bắt đầu sinh ý niệm cự tuyệt.

Chỉ là sinh cho hẩn một hài tử, hài tử của chúng ta.

Chính là ý niệm này đến ngày hôm sau liền tan thành mây khói, Tôn Nguyên Huy cùng thiên kim Quý gia vào khách sạn một đêm chưa về, hư hư thực thực bí mật ly hôn. Tiểu tiêu đề càng làm người nén giận, quý tiểu thư hào phóng thừa nhận: Thực thưởng thức Tôn Nguyên Huy. Hơn nữa đưa tin hai người cùng đi A quốc tham dự hôn lễ X tiên sinh. (Tác giả lười đặt tên cho tiên sinh qua đường luôn~)

Việc hôn lễ này Nguyễn Tân biết, vì y đơn phương cùng Tôn Nguyên Huy chiến tranh, lúc ấy không chút nghĩ ngợi liền cự tuyệt đi cùng Tôn Nguyên Huy.

Nguyễn Tân mang thai như mèo ăn, sức ăn không thấy lớn, tính tình nhưng thật ra lớn hơn. Mong muốn rời đi dưới đáy lòng sinh sôi, y gọi điện thoại cho Cố Thịnh Kiệt. Hai người bàn hảo chi tiết, cuối cùng quyết định lúc Tôn Nguyên Huy rời đi thực thi kế hoạch.

Nguyễn Tân buông điện thoại, lại nhìn thoáng qua báo trong tay.

Cái gì thích, đều là gạt người.

Đã liễu kê huyết tự đích(): giống như đánh/tiêm máu gà | Trước đây ở TQ cho rằng lấy máu gà bơm vào cơ thể sẽ có lợi cho sức khỏe; mỗi khi bơm xong thì người lâng lâng, trạng thái hưng phấn, phấn khích. | Chỉ người đang có trạng thái hưng phấn, phấn khích, sức lực tràn đầy.

13. Chương 13

Cổ Thịnh Kiệt tuổi trẻ khí thịnh, thừa dịp Tôn Nguyên Huy ở trên phi cơ quang minh chính đại đem Nguyễn Tân từ tôn gia mang đi.

Nguyễn Tân tuy ngốc trong nhà ba năm để mang thai, nghĩ không rõ ở bên Tôn Nguyên Huy ích lợi gì, nhưng tâm vẫn là hướng về Tôn Nguyên Huy. Y được tự do trong nháy mắt gửi tin nhắn cho Tôn Nguyên Huy, ra về thành thực nói: “Chúng ta cần cho nhau một đoạn thời gian bình tĩnh một chút.” Hơn nữa cự tuyệt Cổ Thịnh Kiệt mời, chính mình ở khách sạn lấy tên Tôn Nguyên Huy thuê phòng.

Bởi vậy khi Tôn Nguyên Huy xuống phi cơ nhận được tin nhắn Nguyễn Tân đồng thời cũng được thuộc hạ báo cáo về hành tung Nguyễn Tân. Người tuy chạy, nhưng kỳ thật vẫn là dưới che chở của mình.

Tôn Nguyên Huy ở A quốc không ngừng tham gia hôn lễ, còn cùng Quý gia hợp tác ba hợp đồng, lập tức về nước hiển nhiên không có biện pháp, Nguyễn Tân chỉ sợ cũng biết điểm này. Tôn Nguyên Huy nhìn ảnh Nguyễn Tân trên di động bất đắc dĩ cười cười, vậy trước bình tĩnh một chút đi.

Buổi tối Nguyễn Tân mới vừa nằm lên giường, Tôn Nguyên Huy điện thoại đến. Thời điểm tiếp điện thoại Nguyễn Tân còn có chút thấp thỏm, chính là Tôn Nguyên Huy tựa như cái gì cũng không biết nói lịch trình một ngày của hắn cho Nguyễn Tân, nói có cơ hội nhất định sẽ mua bánh kem y thích. Nguyễn Tân một bên nghe một bên cười theo hắn, thẳng đến Tôn Nguyên Huy nói một câu “Anh không ở bên người em phải hảo hảo chiếu cố chính mình” y mới nhớ hai người còn chiến tranh lạnh.

Y lập tức treo điện thoại, nụ cười trên mặt còn chưa kịp thu hồi, tâm lại nhảy lên.

Từ ngày đó bắt đầu, mỗi buổi tối trước khi ngủ Nguyễn Tân đều sẽ nhận được điện thoại của Tôn Nguyên Huy. Có sự tình không nhiều lắm, mỗi ngày lại tán gẫu thật sự vui vẻ, hai tháng bất tri bất giác trôi qua.

Tiểu bảo bảo ở trong bụng càng ngày càng lớn, tình cảm Nguyễn Tân đối hắn cũng càng ngày càng sâu, mắt thấy sắp tới thời gian sinh, cảm giác lo lắng cơ hồ đem y tra tấn điên. Y phá lệ chủ động gọi điện thoại cho Tôn Nguyên Huy, điện thoại nổi được lại cái gì đều không nói nên lời.

Tôn Nguyên Huy nghe tiếng Nguyễn Tân hít thở, ý bảo tạm dừng hội nghị, cầm di động đi tới nơi nghỉ ngơi cách vách.

“Là ai khi dễ Nguyễn Nguyễn của chúng ta?”

“Bảo bảo.”

“Mới ba tháng liền dám khi dễ ba ba?”

Tôn Nguyên Huy cười khẽ một tiếng, âm thanh nhẹ nhàng, lại mang theo một tia khấn trương không dễ phát hiện.

“Dám khi dễ Nguyễn Nguyễn, chúng ta liền không cần hấn đi.”

“Tôn Nguyên Huy! Anh nói cái gì đầu!”

Nguyễn Tân theo bản năng ôm bụng mình còn bằng phẳng, hận không thể đánh lão đầu chó nam nhân này. (nguyên văn là cầu đầu=)))

“Nguyễn Nguyễn, trong khoảng thời gian này anh suy nghĩ rất nhiều, muốn lợi dụng một hài tử đem em lưu lại bên người anh, là anh quá ích kỷ. Nhưng em xinh đẹp như vậy lại trẻ tuổi như vậy...”

Nguyễn Tân cũng theo hấn thả lỏng, nghe đến đó thậm chí còn cười lên tiếng.

“Anh làm gì a?”

Hai người lại tĩnh xuống, qua thật lâu Nguyễn Tân mới thấp giọng:

“Tôn Nguyên Huy, em sợ hãi.....”

“Đừng sợ, Nguyễn Nguyễn, anh sẽ bồi em.”

“Ân.....”

“Nếu ai dám khi dễ em anh liền làm hấn phá sản.”

Nghe được lời này Nguyễn Tân nhin không được cười nhẹ lên.

“Làm gì a, làm loạn cái gì a?”

“Nguyễn Nguyễn cười rộ lên thật là đẹp mắt.”

“Anh câm miệng a!”

Sau khi gọi điện thoại, Nguyễn Tân cũng dần dần định tâm lại, so với giữ lại thương tổn, dưng dục(mang thai~) cho y dưng khí. Dưng khí này muốn cảm tạ Tôn Nguyên Huy mấy tháng qua không tiếng động trông tuổi, hiện tại nó mọc rễ nảy mầm, rốt cuộc cho dưng khí Nguyễn Tân đổi mặt.

Dọn đến khách sạn ở sau Nguyễn Tân liền về tới phòng làm việc công tác, nhóm nhân viên đã được Tôn Nguyên Huy an bài đến ổn thoả, nhưng y thoát nhìn như ông chủ phải tay mặc kệ.

Ở khách sạn vẫn đúng giờ sẽ có bác sĩ tư nhân tới cửa tới kiểm tra cho y. Đầu bếp dựa vào ý kiến bác sĩ sẽ chuyên môn làm cơm cho y. Tuy ăn ngon nhưng luôn thiếu hương vị Tôn Nguyên Huy nấu. Hết thấy giống như ở nhà, chỉ có buổi tối biến thành chính mình một người ngủ.

Nguyễn Tân nhìn kế hoạch trong tay lắc lắc đầu, không biết như thế nào lại nghĩ đến Tôn Nguyên Huy.

Buổi tối trở lại khách sạn Nguyễn Tân nhận được một gói hàng người làm trong nhà gửi tới, bên trong là vài vài quần áo dày cho Nguyễn Tân, còn có một hộp quà đóng gói hảo.

Mở ra vừa thấy cư nhiên là một ít tiểu đồ chơi của mình trong ngăn kéo, mà căn gây mát xa vừa đen vừa thô cũng đặt ở bên trong, trên còn tỉ mỉ thắt nơ con bướm!

Nguyễn Tân xấu hổ đến cả khuôn mặt đỏ bừng, ném hộp quà ném lên giường, một cái đuôi màu trắng lông xù xù liền từ bên trong trượt ra, không biết có phải hay không đụng phải chốt mở nơi nào. Cái đuôi màu trắng ở trên giường lắc tới lắc lui, lông nhung thật nhỏ theo chấn động nhanh chóng ở trên giường bị ma xát đứng lên.

Nguyễn Tân không cam lòng ở hộp quà lại tìm kiếm một phen, xác xác thật thật là duy nhất một cái mang theo chấn động tiểu đồ chơi, thân thể Nguyễn Tân hiện tại thừa nhận duy nhất một món đồ chơi.

Lần đầu tiên mang thai, Nguyễn Tân đối cái gì đều thật cẩn thận, bác sĩ dặn dò nói trước ba tháng vẫn chưa ổn định không thể tiến hành vận động kịch liệt y liền dứt khoát thủ dâm cũng không làm. Hiện tại tâm tư ghen gần bốn tháng bị tiểu đồ chơi câu ra, thân thể liền bắt đầu tê tê đại đại, hoa huyết từng trận co rút, chỉ chốc lát liền cảm giác được bên trong ướt át.

Nguyễn Tân cởi quần áo nằm trên giường, hít một hơi thật sâu bắt đầu cân nhắc, hy vọng lấy giấc ngủ quên đi, ngay từ đầu trong đầu đếm cừu, đếm đếm liền biến thành cái cái đuôi lông xù xù kia, đảo qua chân y, từ bắp chân một đường hướng về phía trước, dọc theo đùi trêu chọc hoa môi mẫn cảm. Tựa như khi tôn nguyên huy hôn môi y, có cảm giác tóc lướt qua làn da.

Tôn Nguyên Huy thích nhất dùng đầu lưỡi trêu đùa hai mảnh hoa môi, sau đó toàn bộ hàm vào hút một ngụm, đem mật hoa bên trong liếm đến càng ngày càng nhiều, chờ hoa huyết không chịu nổi phun ra nuốt. Hắn lại một đường hướng về phía trước mút hoa để, răng thối mạnh tiểu đậu đỏ tra tấn đến người cửa đau vừa ngứa, hận không thể gắt gao kẹp lấy hắn không cho hắn lại động.

Nguyễn Tân rốt cuộc chịu đựng không được trong đầu như thế nào cũng vậy không đi ý nghĩ, y đứng dậy nhấc cái đuôi lên. Tiểu đồ chơi cảm nhận được làn da y ấm áp nhảy đến càng thêm mãnh. Nguyễn Tân ghé vào trên giường, mông cao cao nhếch lên, đem khiêu dẫn từng chút từng chút nhét vào hậu huyết.

Áo sơ mi thuần trắng theo động tác y hướng về phía trước trượt một đoạn lộ ra mông no đủ mượt mà, cao cao nhếch lên. Giữa huyết khẩu phần nộn ngậm một gang tắc thuần đen. Đuôi gang tắc như hành thân động vật, đem huyết thịt căng đến trở nên hơi trắng. Mà giữa song mong rữ một cái đuôi thuần lông nhung trắng, theo huyết khẩu co rút lại trái phải đong đưa đảo qua hoa huyết phía trước, một lát liền dính ướt lông trắng, xoắn ở hoa môi.

Lông nhung thật nhỏ đâm vào hoa huyết, nháy mắt đem bên trong hư không phóng đại vô số lần. Nguyễn Tân chỉnh gang tắc lớn một chút, vật cứng lạnh lẽo tại hậu huyết đột nhiên chấn động. Hậu huyết liền thiết ra một ít dâm thủy dính nhớp, cái đuôi ở hoa huyết càng quét càng nhanh, cảm giác ngứa ngáy mơ hồ bức điên Nguyễn Tân.

Y một phen nắm gậy mát xa, ngón tay ấn hoa văn mặt trên nhất nhất đảo qua. khoái cảm mặt sau càng ngày càng cường liệt, phía trước lại gãi không đúng chỗ ngứa, tay ấn gậy mát xa rốt cuộc nhịn không được hướng về phía hoa huyết.

Nguyễn Tân đứng thẳng thân thể, kẹp gậy mát xa giữa hai chân. Gậy mát xa bị y nắm chặt đến ấm áp dính sát vào huyết khẩu ướt át, kéo trước sau di động một hồi. Gân xanh cọ qua huyết khẩu, cuối cùng trên đỉnh pâm để hía trước, nguyên bản gậy mát xa khô ráo rất nhanh bị dâm thủy Nguyễn Tân làm ướt. Tốc độ ngón tay thúc đẩy càng lúc càng nhanh, âm đế bị gậy mát xa đỉnh bị thép ma xát phát đau, thiếu Tôn Nguyên Huy thân mình lại như thế nào cũng cao trào không được.

Đờ ở cái đuôi giao triển cùng gậy mát xa ướt thành một đoàn, Nguyễn Tân oán hận lấy di động ra, gọi điện thoại cho Tôn Nguyên Huy.

Lại không nghĩ rằng điện thoại gọi thật lâu được tiếp, Nguyễn Tân còn chưa kịp nói chuyện liền nghe bên kia điện thoại truyền đến một tiếng thô nặng thở dốc, thân mình miễn cưỡng theo âm thanh Tôn Nguyên Huy run lên một chút. Gang tắc nằm ở hậu huyết càng ngày càng ướt nóng, chấn động càng thêm nhanh chóng. Nguyễn Tân ghen hồi lâu mới đưa tên rữ sắp tràn ra toàn bộ ghen trở về.

“Tôn Nguyên Huy, anh không đi làm làm?”

“Dạ dày đau xin nghỉ.”

Tôn Nguyên Huy bên kia như cực lực kiềm chế thở dốc, âm thanh thô nặng xuyên qua di động phun trên lỗ tai Nguyễn Tân. Dục vọng y lại lạnh xuống, nghe thân thể Tôn Nguyên Huy khó chịu lập tức ngồi thẳng

thân mình, không nghĩ tới tư thế biến đổi giang tặc thẳng tắp đỉnh vào điểm mẫn cảm. Nguyễn Tân đột nhiên không kịp phòng bị, còn chưa kịp thăm hỏi liền trước tiết ra rên rĩ ái muội.

“Nguyễn Nguyễn là đang nghe âm thanh anh tự an ủi sao?”

“Em... Em không có!”

Tôn Nguyên Huy như vô cùng khó chịu. Thở dốc thô nặng xen kẽ trong lời nói cực kỳ giống khi hai người lên giường hấn dấn bên tai lẫn bầm:

“Nguyễn Nguyễn là chơi mặt sau hay là phía trước?”

Nguyễn Tân bị hấn hỏi cả người nóng lên. Y xoắn chặt hai chân, đẩy đẩy gậy mát xa, hai mảnh hoa môi dính sát vào cán.

“Mặt sau.”

“Là dùng cái đuôi anh tặng cho em sao?”

“Anh... Anh thân thể không thoải mái phải hảo hảo nghỉ ngơi.....”

Nguyễn Tân cảm giác hoa dịch càng chảy càng nhiều, theo đùi trong chảy xuống khăn trải giường.

“Kia hoa huyết phía trước chảy nước làm sao bây giờ a?”

Tôn Nguyên Huy thở dốc thật mạnh một tiếng, bên kia quần áo ma xát sột soạt một trận.

“Nguyễn Nguyễn, đem cái đuôi bỏ vào phía trước.....”

“Không... Không cần.....”

Nguyễn Tân bắt được cái đuôi ở huyết khẩu ướm thành một đoàn.

“Ngoan... Mở ra chân.”

Nghe Tôn Nguyên Huy nói, Nguyễn Tân không tự giác mở ra hai chân, hoa huyết ướm đến rồi tỉnh rồi mù, hai chân vừa mới mở, gậy mát xa liền từ hai chân rút xuống, hoa dịch trong suốt lòi ra một sợi chỉ mỏng.

Tôn Nguyên Huy thở dốc càng thêm thô nặng. Hai mắt Nguyễn Tân một mảnh mơ hồ, một giọt lệ nóng theo chảy xuống, vừa vụn rơi vào áo sơ mi trước ngực. Đầu vú đứng thẳng nháy mắt ướt át bị áo sơ mi gắt gao bao lấy. Nguyễn Tân miễn cưỡng đã nhận ra trước ngực ướt át, lo lắng lời nói đều mang âm rung:

“Nguyên... Nguyên Huy, anh có phải khó chịu lợi hại hay không?”

“Nguyễn Nguyễn kêu hai tiếng dễ nghe anh liền không khó chịu.”

Tôn Nguyên Huy cười khẽ một tiếng, âm thanh trầm thấp theo di động truyền tới tai Nguyễn Tân, làm thân mình y đều run rẩy lên.

“Gạt người...”

Ngón tay Nguyễn Tân tinh tế thon dài đem cái đuôi ướt át cầm vào trong tay. Hoa huyết phun ra nuốt vào, lỏng nhưng ướt át đâm vào huyết đạo tê tê dại dại. Nguyễn Tân nhin không được nhắc lên hai chân.

“Ngứa.....”

“Mở ra chân, tiếp tục.”

Cái đuôi giữa huyết hấp dẫn toàn bộ lực chú ý của Nguyễn Tân. Y ngây ngốc nghe Tôn Nguyên Huy chỉ thị mở ra hai chân, đầu ngón tay nhéo cái đuôi lại hướng huyết đẩy vào một chút.

“Ngứa... Từ bỏ.....”

“Nguyễn Nguyễn ngoan, nhét vào liền không ngứa.”

“Ngô.....”

Nguyễn Tân túm cái đuôi không ngừng lấp đầy hoa huyết. Huyết đạo như bị đâm vào, vừa đau vừa ngứa, thẳng đến đuôi nhưng ở hậu huyết cùng hoa huyết căng thẳng tắp, mặt sau mãnh liệt chấn động theo cái đuôi truyền vào hoa huyết, không ngừng ở hoa huyết run lên.

Cái đuôi quét di chuyển trong cung khẩu miễn cưỡng, ngay cả điểm miễn cưỡng giấu chỗ sâu trong đều không được buông tha, Nguyễn Tân thẳng thân một chút ngã xuống.

“Lão công... Chịu không nổi... Ngô... Muốn anh... A.....”

Nguyễn Tân mãnh liệt run rẩy một chút. Hoa huyết tiết ra một cổ dâm thủy, theo cái đuôi đem cùng hậu

huyết thấm ướt.

Khi Nguyễn Tân cao trào rên rỉ thở dốc, Tôn Nguyên Huy cũng gầm nhẹ một tiếng. Hai người thở dốc đan xen nhau, không ngừng trêu chọc dục hỏa Nguyễn Tân vô pháp bình ổn.

“Nguyễn Nguyễn, anh nhớ em.”

“Anh liền nghe em tự mình chơi.....”

Nguyễn Tân ủy khuất lên án nói.

“Em nhớ anh sao?”

“.....”

Nguyễn Tân im lặng một giây, lát sau mới phát ra âm thanh nho nhỏ: “Nhớ.”

“Là em nhớ anh hay tiểu hoa huyết nhớ anh?”

“Hỗn đản!”

Nghe bên kia thở phì phì cắt đứt điện thoại, Tôn Nguyên Huy lấy khăn giấy lau thứ dính nhớp trên tay. Nguyễn Tân trên màn hình máy tính mờ còn tích dâm thủy thở hổn hển đổi khăn trải giường, thẳng đến khăn trải giường đem hộp quà toàn bộ bao lại, màn hình Tôn Nguyên Huy bên này mới toàn bộ đen xuống.

14. Chương 14

Dục vọng một khi mở, rất khó dừng lại.

Nguyễn Tân mang thai bốn tháng, Tôn Nguyên Huy rút cuộc từ A quốc trở lại. Vì đã bắt đầu hoài thai, Nguyễn Tân dọn về nhà ở, công ty cũng rất ít đi. Hai người quay về tiết tấu sinh hoạt trước kia. Tôn Nguyên Huy vẫn như cũ chăm sóc Nguyễn Tân, chính là lại không có chạm vào Nguyễn Tân một lần.

So nói tiểu biệt thắng tân hôn, ngay cả trước kia thường ba tuần một lần đều không có.

Tôn Nguyên Huy chủ yếu vẫn là lo lắng thân thể Nguyễn Tân, chính hắn cũng ghen đến mức lợi hại, chính là ghen đến mức lợi hại mới càng sợ gặp Nguyễn Tân mất chừng mực. Cố tình Nguyễn Tân không biết tốt

xấu, chính mình biến đổi phương pháp thương vôi vàng tới gần Tôn Nguyên Huy, cuối cùng tức giận, dứt khoát thừa dịp Tôn Nguyên Huy ngủ cột hần vào giường.

Lúc Tôn Nguyên Huy tỉnh lại liền cảm giác được tay mình bị cà vạt cột trên đỉnh đầu, dương vật mình bị liếm đến vừa ướt vừa ngứa(cứng~), vết nước kéo dài đến rùng rậm tươi tốt.

Người khởi xương đưa lưng về phía chính mình, sống lưng bóng loáng bị ánh trăng chiếu xuống lưng một tầng lãnh quang(ánh sáng lạnh). Hai ngón tay thon dài biến mất ở giữa song môn, đâm vào rút ra một trận tiếng nước âm mĩ.

“Nguyễn Nguyễn.”

Nguyễn Tân chán kinh quay đầu, nghĩ đến tay Tôn Nguyên Huy đã bị y trói lại liền kêu ngao lên. Y ấn mở đèn đầu giường, biểu tình trên mặt Tôn Nguyên Huy giấu sau ánh đèn tối tăm, nhìn đến Nguyễn Tân một trận chột dạ.

Y cọ tới cọ lui bò đến trên người tôn nguyên huy, hôn môi tinh mịn dọc theo đường cong sắc bén của tôn nguyên huy rồi tới môi phương đôi. Nguyễn Tân từng chút từng chút điểm môi Tôn Nguyên Huy, đôi mắt sáng lấp lánh nhìn hần, từng chữ từng chữ dẩy đưa:

“Nguyên Huy, em muốn.”

“Nguyễn Nguyễn, hiện tại thân thể em.....”

Lại là nghe luận điệu này, Nguyễn Tân lo hôn cầm Tôn Nguyên Huy, đầu lưỡi câu mờ hôi từ râu hần, kéo dài đến hầu kết Tôn Nguyên Huy.

“Bác sĩ rõ ràng nói qua bảo bảo thực khỏe mạnh, qua ba tháng liền có thể có sinh hoạt.” (Vợ chồng~)

Nguyễn Tân một ngụm ngậm bộ phận nhô lên, nhẹ nhàng gặm cắn nhũ thủ hần.

“Không cần lấy em làm cố, rõ ràng là anh đi một chuyến A quốc, sau khi trở về liền không được đi?”

Ngón tay Nguyễn Tân vuốt ve lên bụng Tôn Nguyên Huy, thăm dò vật cứng đứng thẳng phía dưới. Đồ vật bị y liếm đến ướt át run lên trong tay, một giọt dịch theo đỉnh chảy vào lòng bàn tay Nguyễn Tân.

“Nguyễn Tân, buông anh ra.”

Đáy mắt Tôn Nguyên Huy như giông bão sắp đến, Nguyễn Tân ngẩng đầu nhìn thoáng qua còn cà vạt hoàn hảo, hoàn toàn không để ý tới Tôn Nguyên Huy, chính mình ngồi xuống bên hông đối phương.

“Không.”

Nói xong Nguyễn Tân tự xoa trước ngực mềm mại một đoàn, ngón tay trắng nõn kẹp đầu vú đỏ tươi một chút qua lại xoa nắn. Hai tiểu mềm thịt cũng không vì mang thai liền trưởng đại, nhưng đầu vú lại lớn, cổ tình quầng vú Nguyễn Tân còn nhỏ, trướng lên tựa như một viên táo đỏ ở giữa nhũ thịt, nhẹ nhàng khảy lên liền run rẩy lắc lư trái phải.

“Lão công... Thật là khó chịu a.....”

Nguyễn Tân chính mình chơi đến eo mềm, ngực vẫn luôn cao thẳng rũ đi xuống. Nguyễn Tân chống nệm xô dịch về phía sau, nơi vừa rồi ngồi đã tích lũy một tiểu đàm thủy, ở cơ bụng Tôn Nguyên Huy thành một vũng. Nguyễn Tân vừa động ở trên bụng đối phương lau một tầng thủy quang.

Nguyễn Tân trở tay cầm vật cứng phía sau, tuốt động trên dưới hai cái, rên rỉ nói:

“Muốn anh tiến vào.....”

Y chậm rãi thối lui đến giữa hai chân Tôn Nguyên Huy, quỳ ghé vào trên giường. Từ tầm mắt Tôn Nguyên Huy nhìn lại, che đầy dương vật Nguyễn Tân. Hắn nhìn không thấy từ hoa huyết Nguyễn Tân tràn ra đàm thủy, cũng nhìn không thấy hai ngón tay Nguyễn Tân ở hậu huyết như thế nào đâm chọc.

Đầu lưỡi phác hoạ dương vật hắn rất nhanh hấp dẫn toàn bộ lực chú ý của Tôn Nguyên Huy. “Cẩn thận bụng”, “Đừng náo loạn” đều bị vứt lên chín tầng mây, Tôn Nguyên Huy hiện tại chỉ nghĩ vật nhỏ gây sự dè ở trên giường hung hăng xô xuyên.

“Muốn còn thịt anh.....”

Nghe được Tôn Nguyên Huy thở dốc càng thêm thô nặng, Nguyễn Tân đắc ý đem nhục bông hắn hàm vào trong miệng. Môi răng ma sát vòng hành thân, mút vào lỗ nhỏ, phát ra tiếng vang “Tắm tắc”.

Chờ đến còn thịt ở trong miệng lại lớn một vòng, Nguyễn Tân rút cuộc ngẩng đầu, ánh mắt mê ly đầy hơi nước, biểu tình mị hoặc lại đâm đáng nhìn về phía Tôn Nguyên Huy, đầu lưỡi liếm thủy dịch tràn ra khoe miệng một chút, đôi môi hé mở:

“Lão công... Cắm vào.....”

Tôn Nguyên Huy đột nhiên vùng một chút, tay trói ở đầu giường động tác bị hắn kéo “Kèo kẹt” một tiếng.

“Vô dụng, lão công... Em cọt đến siêu —— chặt.”

Nguyễn Tân bò lên trên thân mình hắn, hướng tới gậy thịt Tôn Nguyên Huy cầm lên.

“Nguyễn Nguyễn, chuyển qua.”

“Không cần...”

Nguyễn Tân quay đầu lại, thân thể chậm rãi trầm xuống, chỉ chốc lát liền dùng hậu huyết ướm át ngậm lấy phân thân.

“Anh rõ ràng thích xem.....”

“Anh không thích, em chuyển qua.”

Tôn Nguyên Huy âm thanh trầm thấp, Nguyễn Tân ngậm lấy dương vật lại nhảy lên một chút.

“Đừng gạt người, nó đều nói cho em.”

Ngón tay Nguyễn Tân an ủi, một tay khác xoa nắn hai trứng nặng trĩu. Bụng nhô lên ngăn trở Nguyễn Tân khom lưng, y thâm nhập rồi tìm vị trí thoải mái. Cự căn cọ qua điểm mẫn cảm, lực đạo nhanh không chậm, kích cỡ lại hung tàn. Y hơi ngửa ra, chống cánh tay ở phía sau.

Tôn Nguyên Huy nhìn Nguyễn Tân yếu ớt đình động, dần dần thả lỏng thân thể. Vòng eo mềm người như cuộn sóng nhấp nhô không chừng, rên rỉ như ẩn như hiện cùng với thanh âm thân thể va đút quăng truyền đến.

Dâm từ lẳng lơ trong miệng Nguyễn Tân khiêu khích không ngừng, kỳ thật trên mặt đã sớm hồng đến không được, nhưng kích thích Tôn Nguyên Huy như thế nào hắn đều không phản ứng.

Nguyễn Tân cắn răng một cái, hoàn toàn ngồi xuống, huyết thịt chặt chẽ xoắn đến hai người đồng thời kêu lên một tiếng. Nguyễn Tân lười biếng quay đầu lại, đôi mắt câu lấy Tôn Nguyên Huy, nói:

“Nguyên Huy... Em mệt mỏi.....”

“Àn? Cho nên?”

“Anh động được không?”

Nguyễn Tân gắt gao co rút lại hậu huyết, kéo dài ngữ điệu kêu lên:

“Lão công... Nhanh...”

Nguyễn Tân mâm cuối run lên, Tôn Nguyên Huy đột nhiên đỉnh động lên. Hông mạnh mẽ hữu lực ôm thân thể Nguyễn Tân. Dương vật ở huyết đạo đầu đá lung tung, chống ở điểm mẫn cảm Nguyễn Tân điên cuồng đâm chọc.

“Đừng... Quá... Quá nhanh.....”

“Nguyễn Nguyễn không phải kêu anh nhanh một chút sao?”

Tôn Nguyên Huy lực đạo không thu phản phóng, Nguyễn Tân ngã ra sau thân mình bị xóc đến thẳng run, màu đen tóc ngắn quét ở phía sau cổ, chỉ làm người loáng thoáng nhìn đến sườn mặt ngẩng hoàn mỹ đường cong.

“Quá... Quá mạnh... Tôn... Tôn Nguyên Huy... Anh đừng.....”

Mồ hôi theo cổ Nguyễn Tân trượt xuống, Tôn Nguyên Huy hoạt động tay, thừa dịp giường theo hai người kéo kẹt nháy mắt đột nhiên vùng ra, roẹt một tiếng đem cả vật xé thành hai nửa.

“Như thế nào đến phiên anh xuất lực liền không gọi lão công?”

“Lão... Ngô.....”

Nguyễn Tân bị đỉnh đến nước mắt chảy ròng, chịu không được cánh tay buông lỏng, cả người ngưỡng về phía sau. Côn thịt ướt át lộ ra, một cổ dịch bôi trơn cũng rải ra dừng ở lông mao Tôn Nguyên Huy.

Tôn Nguyên Huy bắt được Nguyễn Tân, y cả kinh, chưa kịp phản ứng đã bị Tôn Nguyên Huy đẩy ngã trên giường, hai chân bị nâng cao đạp trên vai Tôn Nguyên Huy.

Nhìn Tôn Nguyên Huy ôn hòa tươi cười, Nguyễn Tân đột nhiên giấy giữa, còn chưa chạy thoát đã bị Tôn Nguyên Huy dùng một nửa cả vật dư lại trói cổ tay.

“Nguyên Huy... Nguyên Huy anh không thể như vậy.”

“Anh đương nhiên có thể.”

Nói xong Tôn Nguyên Huy lập tức đem dục vọng chính mình đỉnh vào hậu huyết Nguyễn Tân, đại khai đại hợp động tác lôi kéo toàn bộ hậu huyết. Vách trong bị không ngừng căng ra, bên trong càng ướt càng nóng làm người không màng tất cả.

“Nguyên... Nguyên Huy... Em... Chịu không nổi... Dừng... Không... Không cần.....”

Tôn Nguyên Huy hôn đôi môi Nguyễn Tân, dưới thân đỉnh động không ngừng, hung mãnh đem trứng chụp song môi trắng nõn, dâm thủy bị đánh đến vẩy ra.

“Anh không được?”

“Được... Được... Quá... Tôn Nguyên Huy... Em sắp chết... Em sắp chết... A..... A!”

Điểm mẫn cảm bị quy đầu thô to hung hăng đỉnh, Nguyễn Tân chỉ cảm thấy một trận đầu choáng hoa mắt, trước mắt như pháo hoa nổ tung, ý loạn tình mê mở được mắt.

Tôn Nguyên Huy từ trong Nguyễn Tân thân thể lui ra, tay tuốt động nhúc nhích Nguyễn Tân còn phun ra, mềm nhũn run run sau đó hân hoan đỉnh nhỏ một vòng.

Tôn Nguyên Huy cúi thân xuống, hoa huyết ướt át còn không thỏa mãn co rút không ngừng, hân hoan hút một ngụm, dưới thân run lên, hai môi theo bản năng khép lại.

“Đem chân tách ra.”

Nguyễn Tân run lên, lại ngoan ngoãn đem hai chân cuộn lên dẫm lên trên giường.

Tay Tôn Nguyên Huy ấn đôi môi Nguyễn Tân, một tay khác ở hoa huyết du tẩu một phen. Hai ngón tay sau đó cắm vào hoa huyết, Nguyễn Tân nẩy một chút, muốn hưởng thụ một lát, ngón cái Tôn Nguyên Huy lại ấn lỗ nhỏ trên hoa môi.

Hoa dịch tràn ra một vòng, Nguyễn Tân đột nhiên buộc chặt thân thể.

“Không... Không thể... Tôn Nguyên Huy... Tôn Nguyên Huy.....”

Tay Tôn Nguyên Huy dâm vào rút ra nhanh hơn, ngón tay cái theo hai ngón tay ở bốn phía lỗ nhỏ không ngừng xoa nắn. Cảm giác ngứa ngáy làm Nguyễn Tân hét lên, hai môi giãy giụa trên giường. Một chân không bị Tôn Nguyên Huy áp chế trên vai, cảm giác tê mỏi giữa huyết một chút lại không giảm bớt. Ngón tay trườn động càng lúc càng nhanh, cảm giác phía trước càng ngày càng đậm, thủy ý mệnh môn trong thân thể không ngừng cuộn cuộn.

“A a a a... Cầu... Cầu anh... Lão công... Lão công em sai rồi... Không cần... Không.....”

Tôn Nguyên Huy đột nhiên phát lực, tiếng nước liên tiếp nổi thành một mảnh, hoa huyết co rút cảm giác được hung hăng hút lấy hai ngón tay. Tôn Nguyên Huy đột nhiên đem tay rút ra, một phen nắm đồ vật

phía trước Nguyễn Tân đỉnh. Một tay khác từ hoa để hung hăng vỗ hai cái, huyết khẩu đột nhiên thít chặt, sau đó từ lỗ nhỏ phun ra đại cổ nước tiểu.

Nguyễn Tân xoắn thành một đoàn, sau đó nước nở run rẩy.

Hai chân khép không được bị đại chưởng Tôn Nguyên Huy hữu lực đè nặng, người nọ mê luyến nhìn hoa huyết co rút, yếu hèn trượt lên bại lộ dục vọng hẩn cất giấu.

Nguyễn Tân xấu hổ đến cơ hồ muốn té xỉu, từ nhỏ đến lớn hắn chưa bao giờ sử dụng quá hoa huyết niệm đạo, hiện tại... Hiện tại lại.....

“Anh thật quá đáng!”

“Nguyễn Nguyễn theo cố thịnh kiệt chạy lâu như vậy, hiện tại anh thu một chút lợi cũng coi như quá phận?”

“Anh!”

Nguyễn Tân xoay đầu, cảm giận lại không nghĩ quản dục vọng Tôn Nguyên Huy còn đứng thẳng.

15. Chương 15

Ngày đó về sau, Nguyễn Tân lại không dám trêu chọc Tôn Nguyên Huy, sợ hắn cả vốn lẫn lời tìm mình tính sổ.

Nguyễn Tân không gây việc, Tôn Nguyên Huy tự nhiên cũng đối y bảo vệ có thêm, nhưng chính là cẩn thận lại cẩn thận cũng không thắng nổi ý trời.

Thời điểm Nguyễn Tân mang thai bảy tháng, Tôn Nguyên Huy còn đi làm theo lẽ thường.

Đến công ty không lâu, mí mắt liền nhắm đến lợi hại. Gọi điện về nhà, người hầu vừa tiếp hắn liền nghe được Nguyễn Tân ở bên kia thét chói tai một tiếng.

Tôn Nguyên Huy sợ tới mức trái tim muốn ngừng nhảy, hộc cũng không mở, lái xe chạy về nhà.

Cũng là gấp đến độ đầu óc không thanh tỉnh, lúc về đến nhà Nguyễn Tân sớm được đưa đi bệnh viện.

Hài tử sinh non!

Tình huống của Nguyễn Tân ở bệnh viện thuộc dạng hiếm thấy, đoàn bệnh viện hơn nửa bác sĩ tư nhân đoàn vây quanh Nguyễn Tân một tầng lại một tầng.

Tôn Nguyên Huy ngồi tại bên ngoài phòng sinh nghe Nguyễn Tân khóc kêu, đầy đau lòng, bên trong kêu bao lâu, hẳn khó chịu bấy lâu.

Chờ bên trong đột nhiên không có âm thanh, tâm Tôn Nguyên Huy lộp bộp một tiếng, sau đó thấy bác sĩ đẩy cửa đi ra.

Bác sĩ tư nhân là lão người quen của Tôn Nguyên Huy, hiện tại chỉ có hắn vẽ mặt trầm trọng đi ra làm Tôn Nguyên Huy đầu óc tối tăm, nhìn Nguyễn Tân không có phía sau một phen túm chặt cổ áo bác sĩ hô:

“Người đâu, con mẹ nó lão bà của tôi người đâu?”

Bác sĩ bị nắm đến thở không nổi, ngón tay run run rẩy rẩy mà chỉ về phía sau, qua một hồi mới thấy Nguyễn Tân bị đẩy ra. Bác sĩ hít sâu, mới cả giận nói:

“Cậu con mẹ nó có phải hay không có bệnh, tôi trước tiên ra nói cho cậu mẹ nó có con trai!”

Tôn Nguyên Huy lại hoàn toàn mặc kệ hắn, lập tức nhào tới trước giường bệnh Nguyễn Tân, khó có được hai người đều rối loạn. Tôn Nguyên Huy bị căng đến mất lý trí, Nguyễn Tân ướt mồ hôi mặt tái nhợt lại tràn đầy kiêu ngạo thản nhiên:

“Anh dọa đến bảo bảo.”

Tôn Nguyên Huy thật cẩn thận đem người che chỗ trong ngực, giọng nghẹn ngào:

“Ai quản cái kia tiểu không lương tâm, em không có việc gì liên hảo.”

“Tôn Nguyên Huy.....”

“Ân, anh ở đây.”

“Chúng ta rốt cuộc có bảo bảo.”

“Ân, Nguyễn Nguyễn giỏi quá.”

“Anh không nghĩ cùng em nói cái khác sao?”

“Anh yêu em, Nguyễn Nguyễn của anh. Nguyễn Nguyễn, anh yêu em.”

“Em cũng yêu anh.”

- CHÍNH VĂN HOÀN -

16. Chương 16: Phiên Ngoại

Đại Dừa Hấu* là đứa bé đầu tiên của Tôn Nguyên Huy và Nguyễn Tân, bởi vì là sinh non, Nguyễn Tân chăm sóc bé cơ hồ vượt qua phạm vi Tôn Nguyên Huy có thể chịu đựng.

Mặc kệ khi nào, thậm chí là Nguyễn Tân lãnh đến ra thủy, hai mắt mê ly, thời khắc máu chốt, Đại Dừa Hấu vừa khóc, Nguyễn Tân liền đẩy ra Tôn Nguyên Huy tên đã trên đây, lộc cộc chạy vào phòng trẻ con.

Tôn Nguyên Huy cúi đầu nhìn dực vọng mình ngạnh đến muốn nổ mạnh, bất đắc dĩ mặc quần, lấy áo khoác cho Nguyễn Tân theo phía sau y cùng đến phòng trẻ con.

Đi cũng không nhìn Đại Dừa Hấu, tay duỗi ra từ phía sau ôm lấy Nguyễn Tân. Nguyễn Tân ôm Đại Dừa Hấu nhẹ nhàng dỗ, Tôn Nguyên Huy liền ôm lấy Nguyễn Tân. Chờ đại dừa hấu được hồng ngũ, mộng Nguyễn Tân cũng bị cơn thịnh Tôn Nguyên Huy ngạnh đến muốn nổ mạnh ma sát đổ bưng.

Thú sự bị đánh gãy một lần hai lần còn miễn cưỡng có thể nhịn, số lần nhiều lên Tôn Nguyên Huy lòng dạ hẹp hòi mang thù nhi tử chính mình cũng không buông tha, ăn dấm đến Nguyễn Tân không biết nên khóc hay cười lại mặt đỏ tai hồng.

Sau khi sinh Đại Dừa Hấu, đôi tiểu bạch thổ trước ngực Nguyễn Tân trưởng thành hai cái tiểu bánh bao. Tuy rằng vẫn không lớn, nhưng phồng lên một tiểu đoàn mềm mại, nắm ở trong tay tinh tế chậm rãi xoa niết, không lâu Nguyễn Tân liền mềm nhũn, tay Tôn Nguyên Huy tìm tòi xuống dưới, quần lót Nguyễn Tân đã ướt như thác.

“Thời điểm uy sữa Tôn Quân Hi cũng sẽ như vậy sao?” (tên khai sinh của Đại Dừa Hấu đó~)

“Mới sẽ không! Tôn Nguyên Huy anh nghĩ cái gì đây?”

“Nghĩ Nguyễn Nguyễn tiểu gạt người có nói dối hay không.”

Uy sữa đầu vú vừa lớn vừa hồng, cắn lên còn có một cổ hương. Tôn Nguyên Huy đem toàn bộ quãng vú hàm vào trong miệng hung hăng toát lộng. Một đầu vú khác liền thưởng thức trong tay. Đại chương đem nhũ thịt toàn bộ vú bao vây qua lại xoa nắn. Hai ngón tay nắm đỏ tươi đầu vú kéo ra phía ngoài, thẳng

đến trưởng sữa theo khe hở ngón tay Tôn Nguyên Huy lướt qua.

Nam nhân đáng tiếc nhìn thoáng qua vết sữa nhỏ giọt trên đất, lực đạo mút vào càng thêm hung mãnh, tiếng nước tầm tắc ở trong nhà vang lên, nghe được Nguyễn Tân eo mềm chân mềm, không lâu liền cọ tới trên người Tôn Nguyên Huy.

Núm vú đỏ tươi bị Tôn Nguyên Huy vừa kéo vừa cắn, một viên no đủ bị tra tấn run rẩy, cảm giác vừa đau vừa ngứa lan ra toàn thân. Nguyễn Tân không ngừng đỉnh vòng eo đem hai vú trưởng đau đưa vào miệng Tôn Nguyên Huy, người nọ bắt quá dùng sức mút, một cổ sữa liền phun ra.

Tiếng Tôn Nguyên Huy nuốt sữa làm Nguyễn Tân cả người nóng lên. Ngay lúc y cho rằng Tôn Nguyên Huy sẽ có thêm động tác, Tôn Nguyên Huy rồi lại ngậm đầu vú bên kia lên.

Vừa mới bị chà đạp qua núm vú đứng thẳng trong không khí, một viên hồng trưởng bị gió lạnh thổi run rẩy. Hỗn hợp nước bọt trong suốt cùng dịch sữa dán ở đầu vú, theo quầng vú đậm phần lướt qua đầu tay Tôn Nguyên Huy lưu lại.

Ngày đó Tôn Nguyên Huy thẳng đem hai cái tiểu bánh bao Nguyễn Tân hút đến chua xót trưởng bất kham mới đáng tiếc liếm liếm môi từ hai vú ngẩng đầu lên. Nguyễn Tân sớm bị hấn tra tấn suốt chảy róc rách, hoa dịch ướt át từ quần lót chảy ra qua đùi chảy vào đầu gối. Đầu gối y run lên, ngã xuống nháy mắt thuận thế lôi kéo Tôn Nguyên Huy cùng nhau ngã lên giường.

Tôn Nguyên Huy lại không giống bình thường nhào lên. Hấn ôn nhu hôn trán, hôn trán Nguyễn Tân. Lúc Nguyễn Tân động tình ôm lấy cổ hấn chủ hôn, đại dựa hấu đột nhiên khóc lên.

Nguyễn Tân sưng sốt, hung hăng ở môi tôn nguyên huy hôn một ngụm, sau đó vội vàng đến phòng trẻ con.

Tôn Nguyên Huy không nhanh không chậm đứng dậy theo sau, hấn tựa cửa phòng trẻ con, nhìn nhi tử không có đồ ăn mà gào khóc cùng Nguyễn Tân luống cuống tay chân hơi hơi gợn khóe miệng.

Thẳng đến Đại Dưa Hấu ủy khuất duỗi tay muốn nắm hai cái tiểu bánh bao của Nguyễn Tân hấn mới tiến lên đem nhi tử ôm trở về giường em bé.

“Hấn tuổi này, cũng nên cai sữa.”

“Nhưng mà.....”

“Hấn nên trả em lại cho anh.”

Tôn Nguyên Huy đem Nguyễn Tân kéo vào trong ngực, đối mặt nhi tử mắt to, như có như không mà cọ qua đầu vú Nguyễn Tân.

“Hay là Nguyễn Nguyễn chê anh ăn chậm?”

Nguyễn Tân đỏ mặt đấm hấn một chút, so với Tôn Nguyên Huy nghiêm phụ(phụ thân nghiêm khắc~), y đối đại dưa hấu xác thật quá mức cứng chiều, chính là ăn dấm đến trên đầu nhĩ tử, Nguyễn Tân cảm thấy vừa ngọt ngào vừa buồn cười. Y lấy chuyện này lâu lâu mà cười nhạo Tôn Nguyên Huy ấu trĩ —— thẳng đến vài năm sau bọn họ lại có Tiểu Anh Đào.

Tiểu Anh Đào lớn lên rất giống Nguyễn Tân lại mềm lại ngọt tiểu nữ hài, là tiểu công chúa người trong nhà người sung. Lúc Đại Dưa Hấu đã lớn một chút sẽ nghiêm túc mà kêu Tôn Nguyên Huy “Ba”, nàng bắt đầu học tiểu nãi âm(giọng sữa~) cũng “Ba ba” mà bắt lấy ống quần Tôn Nguyên Huy hướng hấn bò nhào muốn ôm một cái.

Tôn Nguyên Huy năm đó ôm Đại Dưa Hấu một bàn tay là có đếm được số lần, hiện tại Tiểu Anh Đào khuôn mặt nhỏ nhắn như Nguyễn Tân ngửa đầu nhìn hấn, Tôn Nguyên Huy tâm đều hóa, lại không thuần thực thật cẩn thận ôm Tiểu Anh Đào lên.

Khi dạy dỗ Đại Dưa Hấu làm nghiêm phụ, hấn đối Tiểu Anh Đào sung ái làm Nguyễn Tân lặng lẽ chua lên. Cổ tình so với ba ba Nguyễn Tân, Tiểu Anh Đào càng thích quần lấy Tôn Nguyên Huy, đi đến nơi nào đều muốn ba ba ôm một cái, hấn nếu không phản ứng nàng, nàng liền bước tập tễnh xoay xoay, giang hai tay chờ ba ba quay đầu lại.

Tôn Nguyên Huy sao có thể thật sự không để ý tới Tiểu Anh Đào, bộ dáng không để ý tới người không được ba giây lập tức quay đầu đem người ôm lên.

Nếu là Tôn Nguyên Huy đi công tác, một ngày điện thoại Nguyễn Tân ba lần, có hai là hỏi Tiểu Anh Đào đang làm gì.

6 năm sau, Nguyễn Tân rốt cuộc cũng ăn thành lão giấm chua. Chờ Tôn Nguyên Huy đi làm trở về, Tiểu Anh Đào lại nhảy nhót chạy hướng Tôn Nguyên Huy nãi thanh nãi khí(tiếng trẻ con ngây ngô~) kêu “Ba ba, ôm một cái”, Nguyễn Tân cũng đi theo nhảy nhót chạy qua, làm nũng nói:

“Nguyên Huy, ôm một cái ~”

Tôn Nguyên Huy bị Nguyễn tân kêu đến đầy mặt tươi cười, tiến lên một tay ôm Nguyễn tân lên.

Tiểu Anh Đào bị vắng vẻ ngốc lẳng tại chỗ, đang muốn bấu môi, Đại Dưa Hấu đã học tiểu học tiến lên một tay ôm nàng lên.

“Tiểu Anh Đào có ca ca mà.”

“Ca ca!”

Nguyễn Tân xoa nhẹ đầu Đại Dừa Hấu, cùng Tôn Nguyên Huy cùng nhau ôm hai đứa nhỏ vào ngực trở về trong nhà.

Đèn ấm trong nhà sáng lên, bọn họ vẫn như cũ yêu thương nhau.

—Toàn văn hoàn—

Chính xác là trong truyện, tác giả đặt biệt danh Dừa Hấu(Tây Qua) chỉ bé trai, Anh Đào chỉ bé gái nha~. Đại Dừa Hấu thì tên là Tôn Quân Hi còn tên thật của Tiểu Anh Đào không được nhắc tới.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/mi-u-danh-tu>